

Pamětní kniha
obce
Oboříště

část 1.

L. Z. Kopáček: Paměti oborůšské.

R. 1873 oddělila se obec oborůšská od
Gr. Pole, s níž dosud jednu politickou obec
tvářela, a od té doby je samostatnou obcí politicky,
jejímiž starosty od r. 1873 byli:

Starostové obce

1. Vojtěch Štefanides (1873 - 1883)
2. Emanuel Škámek (1883 - 1889)
3. Tomáš Tesárek (1889 - 1895)
4. Frant. Rys (1895 -
5. Malý Tesárek Emanuel Škámek (1902 - 1907)
6. Josef Novotný (Dupal) - (1907 - 1912)
7. Josef Kučina (1912 - 1918)
8. Josef Škámek, čp. 44
9. Frant. Šlabihoudík
10. Ant. Krbek, čp. 33
11. J. Novotný, čp. 31 (1942 - 1945).

Předsedové místních národních výborů (MNV)

1. Ant. Krbek, čp. 33
2. Eman. Koudela
3. Antonín Blaha, čp. 5.
4. Josef Svoboda (od 28/1 1946 - do 25/6 1946)
od 21/2 1948 - 1949
5. Frant. Vilásek (od 26/6 1946 - do 27/2 1948)
6. Karel Šlabihoudík (1949 - 15/6 1950)
7. J. Puchmajer (15/6 1950 - 1951)
8. Emilie Svobodová (1951 - 1953)
9. Čeněk Vlek
10. Ant. Krbek, čp. 15 (1953 -
11. J. Křípínský (12/6 1960 - 9/7 1964)
12. J. Pelikán (od 17/7 1964 - 27/11 71)
13. J. Lebeda (od 2/12 71)

Na jihozápad od bývalého chrámského místa Dobruše, u prostřed malebného podbrdského úvalu, u stoku potoků Koleničského a Lychnovského, leží naše památková obec Obořiště. Vesnice obklopená jest mírnými zahradkami, za nimiž táhnou se rozsáhlá pole a lučiny, z nichž ke kalasům obořištským patří 573 ha. Na severozápadě lemována jest malebným pásmem lesnatých Brd, z nichž vyniká zvláště vrch Kuchynka, Baba a Skradec (623 m.) Na východ směsti obzor lesem porostléhozí hory a spodní pohorí nově uhlavské hory. V době, kdy zápis tento byl konán, t. j. v r. 1934 měla Obořiště 102 čísla, podle sčítání lidu z r. 1930 měla 541 obyvatel. Přesto, že je to poměrně malá vesnice, má svou bohatou historii. Již ve středověku probíhala jím d. zv. „Zlatá stezka“, spojující Louny se srbským městem Prahou. Dnes podléhá Obořiště četně frekventované státní silnici - Praha - Vimperk, po níž v přítomné době udržují se denně tyto autobusové spoje: Praha - Příbram, 2. Praha - Písek, 3. Praha - Kladná Hora - Kilevsko, Bedyně, 4. Praha - Mladonice - Kašperské Hory, 5. Příbram - Dobruše - Nový Kůrn (poštovní).

Poloha
obce.

Vznik obce Obořiště není znám, jen tolik možno poznati, že stála zde od nejméně sta; iili sídlo vládky, ke kterému nikož vedla známá „Zlatá stezka“ spojující

Vznik obce

ně s „linukou“, které vedly z Prahy přes Zbraslav, podél
 Vlčany ku Honěškovu, podle úpatí Jind. k Dobrušce, přes
 Obořiště, Příbram, Jířkovici k Křivčicím, kde se rozde-
 lily: jedna přes Krumlov do Rakous, druhá přes Pa-
 chaticu do Pasova v Javorůch. Ta tuto pasovskou stez-
 ku připomíná název ulice „Pasovské“ v Dobrušce. Po
 této stezce chodili čisti i cizí kupci na kuby do Prahy
 i do Lince. Roku 1106 putoval po této stezce jindřich
 II., když poražen byl od jindřicha I. u Řezna.
 Vůkolní lesy dobrušské byly od nepřáteli obléhanými
 místy loveckých kratochvílí čestných knížat a králů,
 zvláště za Karla IV., kdy zřízeno bylo na Dobrušce nejvyš-
 ší lovecký český komory. Z té doby je známo, že na
 zdejší tvrzi, která byla patrně na místě zdejšího rybníka
 ve vsi a která byla obklopena jakýmkoli náspem,
 seděl starobylý rod vládyčů, zvaný z Obořiště, z něhož
 pocházeli Pěšek a Štěpán z Obořiště. Osada Obořiště
 od starodávna patřila famosti ku Sv. Polu, kdež měli
 paní z Obořiště jeden podomní dlel ku kostelu.
 Za krále Václava IV. osada Obořiště rozdělena byla na
 několik částí vladyckých jichž majitelům byl p. 1335
 obrozen z Obořiště. Silnice, probíhající obcí měla v té
 době velkých oliv na rozvoj obce, jelikož dříve pro-
 dlelo po ní mnoho povozů, často s bohatými náklady,
 a jichž vozkové zůstávali v Obořišti přes noc. Ta tato
 silnice vybíralo se clo královské, ale když p. 1407 lou-
 pili na této silnici se stále umáhaly, dal král
 Václav IV. funkcionářům dobrušským a majiteli kláštera
 „plně právo“ nad „pospárovati“ ve zdejších
 kraji, začal tento vybírat si silniční clo ze všeho
 svého vzevšího vlna domácích, rakouských i vlastních,

Statiční vladýka sic pořádek sjednal, ale na dlouho klid netrval, neboť puván byl krutými válkami husitskými, kdy národ český rozestoupil se na dva sáborny: 1. „pod jednou“, či katolický a 2. „pod obojí“, či husitský. Opada Obořiště, s celým krajem podbrdským dala se stranou katolickou, k níž náležel s tehdejší dobou majitel jedné části Obořiště, Jindřich Kolomán z Křivkavy, původem z knadze Křivkavy u Černivské a Prašelské. Krajina zdejší stala se příměstským vojenským husitských i katolických mezi Těrní, Křivkou Horou, Táborem a Prahou. Roku 1421 bylo vyhlášeno Pražany město Dobruška a p. 1425 přistoupili k Obořišti německí sbor husitského, Jan Hvizda z Vícevně a Jostoslav ze Šramberka se 40 pěšáky a 10 jezdci. K nim připojili se Petr a Jan Šmalíkové ze Světlavy a Březek ze Smolotě a společně od 5. do 8. června obléhali tvrz obořišskou. Německé obléhání nemělo naději na udržení tvrze, vzdali se na milost a nemilost. Šlusili je však zjímali, 11 z nich, nemyšlející ani práva tvrze upravit, a ostatní, počtem 45 odvedli do zajetí. Tvrz pak byla spálena a zbořena. Jindřich tato událost odhalil se v předvečer Božího Těla p. 1425. Obořiště z důvodu, že se Šlusili na tvrz obořili, neb že byla tvrz zbořena, dostala své jméno.

Když po bouřlivých dobách husitských nastaly opět klidnější časy, obořišská tvrz, která byla již z Poděbrad zbořena, byla panem Šlynkem Litopolským z Jabloně, který ji opět obnovil. Tento nový majitel náležel k polskému rodu, usadil se v blízkém Litopolsku. V pozdějších letech často minulo Obořiště své právo, až konečně za války šlusili zpustlo a polozbořeno.

Původ jména
Obořiště

Šlyněk Litopolský,
nový majitel

Salomena
Chranovská

jišlo dědictví p. 1655 na Salomenu Chranovskou. V
té době jezdila již přes Oborůvci přesáská pošta, jejíž
poslák dostával „šafetu“ v níž zanesl užíval se sta-
michu den a hodinu příjezdu a odjezdu. Za 1 osobu
platilo se na „1 poštu“ neboli 2 míle 2 se 2 koni 2 jíz-
ski kolary, s jedním konem 1 kolav. Pošta tato jezdila
z Prahy přes Koněšín, Dobruš, Oborůvci, Dvůr, Třeborn,
Žituvici na Kolíně Hlavu. K majetku paní Salomeny

Stěma na
Lychově

Ustedlíci
z p. 1650

Chranovské z Blouhí vsi patřily mimo ves ještě dvě
chalupy a stěma na Lychově, asi v té době, o ja-
kém ji nyní zámě. Z té doby zůstala jsou i jména
někdejších usedlíků, kterými byli. Petr Kovan (či Kolář),
David Luka, Matěj Dupal, Kateřina Šafařová, Adam
Boušek, Václav Břichla, Kuzanovský, Klochovský a cha-
lupníci: Matěj Puncochář, Jakub Šekal, Martin Karků,
Simon Šmejkal, Ondřej Šelasil. Utkum patřila obec
Oborůvci mimo panství stavení 16 písk. Kto panství
Kromě hospodů v Lychově patřila i hospoda v Oborů-
vci (nynější majitel p. Fr. Štefanides), do nichž obou
dodával pivo pivovar oborůvský. Na této hospodě v
Oborůvci vystřídali se šenkýři: *Tomáš a Jan Klubišta p.
1664, z té doby připomíná se i mlyn v Oborůvci s
panem mlynářem Prokopem. Švédové panství vedl v
p. 1669 švédové Tomáš. Šrom. Doulba, jemuž patřili pra-
dové sládek, vinopal, šenkýři, ovčák, na luvě paní
klíčnice a zahradník Jindřich Doulba.

Doplněk →
str. 8.

Jan Tomáš
Ščina, majitel
panství

Koncem p. 1677 koupil od paní Salomeny Chranovské
z Blouhí vsi panství oborůvské svítici biskup pražský,
sprisoval Jan Tomáš Ščina z Lichovodu. Koupě
tato stala se 18. března 1677. Úmyslem Ščinovým
bylo postavit v Oborůvci klášter pravoslavný, který však

Předloha:
"Syroutníci"

občanům "Syroutníci", quož museli klášteru
přilně poborovali a odváděti desátky, mezi jiným
i svařok a máslo, mléko i smetanu, takže jim př
zbyla jen syrovátka. Jiný výklad této předlohy je
ten, že oborští občané obilí za syrova žrali a sekali.
Když r. 1486 klášter v oboršti byl zničen, ustanoven
s fidelem dvora do rukou státních, odpodali i
obě panské hospodchy a tak r. 1487 vyhlášená veřejná
dražba a to v oboršti v 881 zlatém, v Tychoně
v 351 zlatém. Panská hospoda v oboršti prodána r.
1488 panu Josefu Herklowi, která byla v dražbě už do
r. 1868, kdy přišla v držení dobříšského měšťana
Vojtěcha Hefarnidusa.

Josef Herkl,
majitelem pan-
ské hospody.

Jak dříve uvedeno, prodáno bylo panské oborštské
r. 1493 paní kněžně Tabele Holloude - Mansfeldové tak,
jak jí užívali Paulini se všemi budovami, ovčínem,
pivovarem, vinopalnou, s poli, zahradami, lukami, ryb.
náhry, lesy, pastvinami, dobytčím, služby, dávkami a
závězky za nejvyšší při dražbě prodanou sumu 52.510
zlatých s příplatkem dražebním 967.25 zl. za náhrady
obnos 53.477.25 zlatých. Obnos s prodejní panské stá-
ní příjmad náboženského fondu, zřízenému za císaře
Josefa II. k podpoře farních kostelů, far a škol.

Dvůr oborštský oboril zvláštní správu a podřízen byl
meknímu úřadu v Dobrušce, lesy přípojiny přimě k dob-
říšským. Poslední památka na hranice mezi lesy dob-
říšskými a oborštskými jest kamen- hranicník meotala
starého dobu při okusní silnici Dobruš - Rosovice.

Doplňky ku
str. 6.

Jan Felix, Falkauer Eliáš (1684), Václav Kokovč (1713) Je-
bestian Růžička (1738) Reinard Hášuv, Jiří Hradomský

(1746) Vojtěch Viláček (1764) a koncem Josef Šukl (1769) jmenů
 16. října 1769 pronajata tato franciá hospoda, s podmínkou, že
 „jedine franciá fívo dle výsadu bude jenkovati.“ K
 hospodě připojeno fívo fívorovati jernictví a od kláš
 tva fívorujícímu k ní 22 stýchů pole, na Křimáčovskýs
 a Křivě, fívolom louka, pod hrází staniho rybníka
 a pice až ku hrádě franciá šlupnic, kromě toho 2 lou
 ky meri franciámi pole. Kato musel holovi sládkom
 jernictví zaplatiti a 3 kuje platiti zápisního ze sudu.
 Celoroční jerně z hospody činila 100 zl. jerných 6 zlatých
 masního kujeanu a 430 zl. dobytí fívorážky. Šukl
 musel zaplatovati klášterní kuchyni „vždy dobytím ma
 sem“, podobně musel i čeledi ze dvora dáti, co bylo sm
 vno. Podle nájemní smlouvy, která je v majetku p. Frant
 Štefanického z r. 1769 pronajata byla oběma stranám ní
 le fívolovní výpovědi. R. 1778 tato smlouva byla s p. ná
 jemcem Josefem Šuklem obnovena a 16. října 1778 za
 fívoru Ondřeje Ruperta fívdar nájemci dřítil z pole
 „Na boro“, kteří před tím dřívali „klášterní kuchani“
 Toto pole obdržel šukl za tím účelem, „aby klášterní
 kuchyni vždy dobytím kovářin masem a pice libu za
 4 kuje zaplatoval a aby, křivou ráhu dal a mimo to
 fívi fívorážky, většího kováře nřnadil si klášter, dří
 ti vřitaci skze kohokoli. Postup pole stal se s výbor
 ným zákazem, že se nesmí „ani na sř, ani na dyl fí
 oravati“ Mimo to musel nájemce platiti 5 zl roční
 „kudelního“. R. 1868 stal se majitelem Vojtěch Štefanický.
 Dřížší osudy borošů splyvají tím s dějinami Dobříš.
 Po smrti kněžny Isabelly, která zemřela r. 1794 a
 pochována jest v kněžní hrobě na Dobříši, ujal se

Konec doptí

Bývalí pan-
ského hostince

Starba stát-
ní silnice.

Nový majitel
panství.

Oddělení obce
od sv. Pole.

Starostové obce

vlády její manžel František, za něhož p. 1804 vyho-
řel „franký hostinec“ v bbořišti a opraven byl s, tro-
b, jako jest asi nyní. Po knížeti Františkovi ujal z
panství jeho syn Rudolf (1807-1843) za něhož p. 1821
stavěna byla nová silnice pisařská, zvaná „dobruška-
vimperská“ na místě starodávni „zlaté stezky“. Silnici
vedena týmě směřem, jako stará cesta, pouze s ma-
lými odchylkami. V bbořišti vedla stará cesta při-
jezdem franki hospody, jak bývalo starodávnm z
konu u zájezdů hospod, nová silnice se uhnula
včak opouštanou a z příjezdu upraven dosavad-
ní pokoj, při vjezdu, směřem k silnici.

R. 1844 ujal se panství synove Rudolfir, kníže Franti-
šek Gundaccar II., známý vojevůdce rakouský, který byl
posledním francijským knížetem na panství Dobrušském do
p. 1849, kdy císařem Ferdinandem I. Dobrušským zrušen byl
dosavadní pánův správní. Kníže František II. zemřel p.
1852 a dčím velkostatkem ujal se jeho bratranec Josef,
který zemřel p. 1895, po němž majitelem panství ujal
se vnuk tohoto, syn Františka, kníže z Wansfeldu
Josef, kníže z Colloudo-Wansfeldu.

R. 1850 zrušen byly dosavadní knaje a zřízení nově
z, mezi nimi i knaj pisařský, k němuž patřilo i bo-
řiště a země byla rozdělena na skusy, mezi nimiž z
zen i okres Dobrušský. Rozdělení upraveny byly soudní sta-
ny a okresní hejtmanství a bbořišti přičleněno k soudní-
mu okresu Dobrušskému a hejtmanství Píseckému.

R. 1873 oddělila se obec bbořišti od sv. Pole, s níž
bvořila jednm politickm obcí a jejím starosty byli: 1.
od p. 1873 Vojtěch Hefnerius 1873-1883, Emanuel Španek,
1883-1889, Tomáš Pěsánek 1889-1895, František Rys,

1895 - 1902.) Na tohoto starosty koupena obcí louka od p. Amélieho Jos. z Horních "Pod Horním rybníkem" za cenu 816 zlat. p. m. V témže roce povoleno p. Josefu Kucínovi č. 66 vyjít dřeva v láhvech a brzy nato i vyjít z sadu. Roku 1900 jmenován byl velkostatek obouštský p. Alfredem Bonohymem z Dobruše a jmením společníkem velkostatek byl p. Antonín Schaffer.

R. 1901 prodán byl zdejší klášter redemptoristickému řádu a téhož roku započato s opravami pracemi. Jelikož zaměstnanci velkostatků museli se z kláštera vytlákovati, byl pro ně vystavěn velkostatek r. 1902 nový dům č. 76.

R. 1902 převzal starostemství Fránek Emanuel, k němuž r. 1903 povolilo okresní zastupitelstvo v Dobruše stavbu silnice bloštské - Svate Pole, na níž obecí zastupitelstvo povolilo finánsku 1.000 Kč a okresní zastupitelstvo v Dobruše povolilo subvence 3.000 Kč. Roku 1904 povolena byla obci bloštská poštovna a umístěna v domě č. 45. Uvedením poštovny stal se p. Em. Fránek. Téhož roku dokončena byla stavba silnice bloštské - Svate Pole, která stála 4645.95 Kč. K tomu na tuto silnici dal zdarma p. Frant. Horák č. 15. Jelikož silnice vedla kolem rybníků na vsi (u pomníku kradlých), na který byl spatřen ozdobou námi, byl proto téhož roku uzavřen a vysázen stromy. Roku 1905 stal se obecním starostou p. Josef Votný č. 7. V tomto roce jmenovalo obecí zastupitelstvo čestným občanem zem. malířka Jiřího z Lokovic a prvního rektora zdejšího kláštera odep. Polku.

R. 1907 povolena obci zámečníkům p. Fr. Čern. horského č. 24 č. kat. 416 za obecní majitel č. kat. 415.

Pronájem velkostatků p. Bonohymu.

Nový majitel kláštera - řád CSSR.

Silnice bloštské - Svate Pole.

Poštovna

Zrušení rybníka na návsi.

Jos. Novotný starostou.

Prodej statkuFr. Rysa

9. 1908. postoupen byl statek p. Františka Rysa a to obytní stavení p. Josefu Šepkovi, dílny p. Františkou Šoukropovi a stodola p. Janu Tynhoferovi. Přemky poz. jsou byly více kupcům.

Kučina Josefstarostou

V roce 1911 stal se starostou obec p. Kučina Josef z. 68, který byl starostou do r. 1920.

Roku 1913 koupil byl pozemek od mančeli Loučejů na rozšíření obecní cesty za cenu 140 Kč.

V roce 1914 jmenován byl farář bratřopolský op. Emanuel Veselý čestným občanem obce oborští.

Vypovězeníválky.

Tento rok nabyl slavného významu světového, tak se stávalým manikem nejen v dějinách Evropy, ale i celého světa. Křesťanský následník krále Františka Ferdinanda a jeho manželky v Sarajevu 28. června 1914 bosenskými Srby Principem a Čabrinovićem dalo předně k nesmírnému zápasu evropským a světovým. Válka šelva vytrvala celý svět k nájemnímu zápasu, jakého nemají dějiny světa od lidství paměti. Védle sv. Armý 26. července 1914 zůstane zápasný kvantum psímem v dějinách nejen naší obce, ale i v dějinách našeho národa. Tehorž dne vyhlásil císař rakouský Fr. Josef I. částečnou mobilizaci u naší obce - vojáci do stáří 36 roků museli ihned namokovati. Za 2 dny nato, dne 28. července vyprovádělo Rakousko Srbku válku a kvantý boj začal. Za několik dní vyhlášená pak byla všeobecná mobilizace. Nemí možno vyličovati. Smyslní sceny, když loučili se otci a bratři se svými drahými, se svou rodinou vesnici, nemí možno vyřicati, co se stalo, nemí možno psísti všechny kletby, které krmily se na hlavy lidí, kteří hnali náš dobrý český lid proti našim bratřím Slovákům.

Mobilisace

Mnozí jistými vojny nadšení nebyli, většina jich na-
 rukovala s těžkým srdcem. Bili se bití za zájmy
 státu, který z celé duše nenáviděli a proto mnoho a
 mnoho našich vojínů odcházelo z domova s myšlenkou
 že při nejbližší příležitosti zahodí pušku a přiběhnou
 k nepříteli. Již krvavá litice bude zústi lita a lita,
 že lidstvo bude prožívatí dobrou smrti, bolesti, bídou a
 zoufalství, nikdo ani nepřemyslel. A události světo-
 řitily se s hroznou rychlostí, nebylo času, aby svět
 nebyl kropen krví nevinných obětí válečných, válka
 mezi jednotlivými státy přibývala, až konečně celý
 svět stál v válečném plameni. Věra rakouského
 císaře, že bude s malým Šrbskem brzy hotová a že
 před rakousko-německou šavlí sklone se celý svět,
 ukázala se lichou, Šrbska vyjalo se Rusko a již
 nato 1. srpna 1914 vyprovodilo válku Rakousku a Ně-
 mecku. Za ním již 3. srpna vyprovodila válku Ně-
 mecko Belgie a Francii, 4. srpna Anglie Německu,
 5. srpna Rakousko Rusku, Šrbsko Německu, 7. srpna
 Něma Štora Rakousku. Za 5 dní, 12. srpna vyprovi-
 dila Něma Štora válku Německu, 13. srpna Francie
 Rakousku, téhož dne Anglie Rakousku, 23. srpna Ja-
 ponsko Německu, 25. srpna Japonsko Rakousku, 27. srp-
 na Rakousko Belgie. Za měsíc nato 30. srpna zasá-
 lo do války Turecko, jemuž 30. srpna vyprovodila válku
 Rusko, 5. listopadu Anglie, 6. listopadu Francie a
 7. listopadu Belgie. Do naší vlasti naceji již pr-
 vní paníni a munici z fronty a obec náš již
 v první rok války 1914 platí svoji krvavou daň sm-
 ti svých občanů.

Válka světová

A vítězná lidia knoda se se vřelá činosti dále a dále...
 14. října 1915 vyprovádí válku Gultanskú - Irlsku
 15. října 1915 Anglie Gultanskú, 16. října Francie Gultanskú,
 19. října Itálie Gultanskú, 19. října Rusko Gultanskú,
 19. března 1916 Rakousko Portugalskú, 17. srpna
 Rumínsko - Rakousko - Uherskú, 18. srpna Itálie Německú,
 18. srpna Německo - Rumínskú. Ve válčiním stavu jest v
 roce 1916 - 14 států, válčiným požárem zachvácená
 téměř celá Evropa, také Asie, Afrika i Austrálie.

Na straně dohody stály: Francie, Anglie, Rusko, Irlsko,
 Španělsko, Rumínsko, Řícko, Portugalsko, Japonsko,
 Čína, později i Itálie a Spojené státy severoamerické;
 na straně nepřítelů: Německo, Rakousko, Turecko a
 Gultanskú.

A zatím co na různých bojových místech mračí se a umírají
 tisíce a tisíce vojínů, doma v ústředích stále nové a
 nové odvozy, odvádění a posílání na frontu 18 let
 hoší a 50 let mužů, smrti, třeba již několikrát
 ranění, znovu posílání do fronty, hlad, žláď,
 prokletí Rakouska i jistě, že válka nemá skončit.

Rekvizice.

Rakousko nedostává se potravin a proto na venkově
 následují rekvizice za rekvizicemi, každému ponechává jen
 to, co mu podle předpisu náleží, t. j. 300 g obilí na
 hlava a den, z příslušného týdnemství odváděno
 mužům 300 kusů dobytka, všichni zůstávají potřeby na
 listky a to ještě většinou, "náhrady" vyhladovělý
 lid stojí dny i noci s "chlebkami", "ukřenkami", "la-
 bačkami", listky na petoly, svíčky, nitě atd. a ob-
 děi se dozoru příslušníků, aby obdržel svůj nepatrný
 přiděl, případně aby odešel s prázdnou.
 Nedostatek potravin způsobí hlad lidí z měst po

Nedostatek
potravin -
náhrady

venkově, kde pšaničí hochu pohavin pro hladovou po-
dinu a nejsou to jen lidé chudí, ale i zámožní, kteří
ani za peníze nemohou sehnati pár kama, nebo
hochu mouky. Tohoto nedostatku využívají nesvědomití
lidi a požadují za hochu pohavin úžasné obnosy,
oděv, jistuny, nábytek a tak lito, kelasovi* bohatnou
z bídy druhých. Tak požaduje se za 1 kg másla 40-
50 Kč, jedno vejce 3-5 Kč, podrážka 30-40 Kč, jedno-
druhý oblek (z kopiv) 1000 - 1400 Kč, pár bot 500-
500 Kč, špunta nití 40 Kč atd. Nedostatek kože vy-
může si podvážky z diviných špalíků, tabáku
z písmího listí, látek z kopiv, mydla z hlíny.

Kelasové

Barousku nedostává se válečných kovů, proto rekrui-
rány mosazní a mědění věci (mosazní klíčky, mož-
dý, postýlky, měděné dráty hromosvodní, telegraf-
ní a telefonní, zinkové škapní pouz, a j.) v sa-
vatopolské famosti sebráno v r. 1915 přes 60 kg různých
kovů. K válečným účelům sbírány i pušinky, varhan
a zvony kostelní. V roce 1918 sebrány nikelné pušinky
z varhan svatopolských ve váze 21 kg a obdrženo za
ně 820 Kč. Z kostela v oboršti odebrány byly 2 zvony,
kteří v roce 1925 nahrazeny jinými.

Rekrutice
kovů

Význam z lid nás křepil různými sháněním, ale narů-
lo i nejtěžší pronásledování všeho českého. Mnoho če-
ských česků - vlastních, mnoho polit. předáků (Kramář,
Klofou, Dr. Rašín, J. I. Hachar, Dr. Scheiner a j. byli zatčeni a
někteří i k smrti odsouzeni. Če, kdož z vlasti uprchli, jako
prof. Tomáš Masaryk, Dr. Ed. Beneš a j. byli ku ztrátě cti
a majetku odsouzeni. Mnoho mužů veřejně činných bylo obě-
-

Pronásledo-
vání česků

no, nebo zastřeleno, mnoho z nich však zahynulo v rukou
kolem fronty, že lidé hlásili se k svému českému národu a
nechtěli raději svoji drahou vlast. Z mnoha a mnoha
jiných jest nutno zde vzpomenouti poprav našich lidí.
mi: Kotka z Prostějova (zastřelen v předvečer Světlého dne
v hor. bstravě), pumburských vzburinců, 7. pluku, Kudrny
od pl. 102 st. 7. div., který zastřelen 7. května 1915 v Mořově
popravou 44 Slováků v Kragujevacu, popravu legionářů Šoltyše
v Epidauru a j. a j.

Prokletý a krvavý písmeno zapísané jsou tisíce českých
rakouské zlatě, v nichž upěli nevinné uboré mužové, ženy
i děti pro celou zemi a mnozí pro nelidské zacházení i zabývání.
Německé běsnění proti všemu českému neznalo mezí. Němci
česky byli zabavováni, časopisy musily vycházeti, i zcela
nevinné české písně, jako: „Boleslav, Boleslav“, „Kdybys byl
Jeníčkem“ a j. byly zakázány, na poštách, úřadech, čet. st.
nicích úřadovalo se jen německy, z českých čtenek odstra-
něn český duch a nahrazen německým. Takto spoulaný
a nenáviděný náš národ byl přimucován ještě, aby upro-
stal válečné příjmy, kteří měli přivést nenáviděnému
Rakousku vítězství.

Odboj Čechů

Nenávisť proti Rakousku a všemu německému posila dle
ze dne, vojáci - Češi odcházeli do fronty s myšlenkou, že
při nejbližší příležitosti přeběhnou k nepříteli, doma pro-
zíraví lidé cítili, že je příležitost osvoboditi náš národ
z pout habsburských a proto mnozí doma potají za-
čali pracovati na osvobozeném díle, jiní odešli za hra-
nicu a tam připravovali odboj proti Rakousku v pádaci
Čechů - usadilců, i v pádaci vojínů - zajatců. Tuto čin-
nost za hranicemi hlavně řídil prof. J. G. Masaryk,

se svým pomocníky z. Mil. Štepaníkem, z. Burským, z. Ed. Jencím. Již z. den po vypuknutí války předložili pušci Čechové v. Kosti min. vojenské návrh, aby z. země byly české legie, kteří by po boku Ruska bojovali a vydobyli národu českému samostatnost. Legie bylo, s počátku skromné počtem, rozmnožovaly se rychle z. voj. týmy a. Klovky a. by. utvořeny pluky legií, jejich náčelníkem hlavou byl J. J. Masaryk. Stejně tak tvořeny české legie i v. Francii a. Itálii a. vymanovaly se v. několika bitvách, z. nichž nejslavnější byla u. Zborova, 21. č. na 1914. Když pak Rusko poráž. carskou vládou a. v. lednu 1918 uzavřelo min., začali české legionáři pron. kati Sibíri až do Vladivostoku. V. Rakousku zatím v. 21. listopadu 1916 zemřel císař Fr. Josef I. a. nastoupil po něm Karel, který dříve jistě, že se pod ním tím trou. si a. proto propustil české vězně na svobodu, ale již bylo pozdě - konec Rakouska a. smetka se krapně blíž. V. Praze volá Alois Jirásek a. s. ním ostatní české spisovatelé k. národu českému, aby s. ním jásali, Kveda. me. jice své a. při drahé památce předků, před očima z. utrženého národa a. nad hroby padlých v. mchutném souzvučku všech duší svých slibujeme dnes a. po všech budoucnost. Z. stáneme, kde jsme stáli. Věmi v. práci, věmi v. zápasu, věmi v. ukypení, věmi až do konce! Vytváíme, dokud nevíříme. Vytváíme, až pozdravíme samostatnost svého národa! Zdrav. bud. národu československý! Z. stávej. národní rostoucí, přijdiž svůj čas! Člověk a. uvědom. svobodně v. vlastech svých a. ve velké, bratrské rodině národů světa pro štěstí svoje i. pro blaho přístihu osvobození lidstva.

16. srpna 1918 uznává rakousko-uherská vláda nádu

Legie.Zborov.

Smrt císaře
Fr. Jos. I. a
nastolení
Karla.

Projev českých
spisovatelů

Rakousko
se hroutí.

Samostat-
nost -
28. říjen.

amerického presidenta Wilsona, již přiznáva se Čechoslo-
vakům a Jihoslovánům bezpodmínečně práva svobodného
národa, na francouzské frontě maršál Foch odváží posla-
ní zoufalý útěk Němců, Rakousko se hroutí na Paříž, vo-
jáči vyprovádají poslušnost a utíkají z fronty, Rakousko-
Uhersko se hroutí, prosí o mír a vyhovně podmínkami
noty Wilsonovy, kterou žádá se kategoricky pro Čechoslo-
váký a Jihoslovanský samostatnost.

Odvěký sen český stal se skutekem, národů našich vzrůst

28. říjen 1918

den, kdy rozzařilo se nad naši vlasti slunce Svobody, kdy
ze zbytků shnilého Rakousko-Uherska vzrůst nejdražšího kve-
samostatný český stát, když splnilo se proroctví učitele národu
J. A. Komenského: „Vláda věci svých náti se opět do rukou Tvých,
o lide český!“ Po celé naší vlasti nastala radost a nadšení,
s úradu, škol, trafik strhávají dřevklavě ohry, vojáci
strhávali jablčka v čepici, mnozí zahazovali i čepice, důstoj-
níci odtrhávali a zahazovali pláči střepe od šavle, lidé
se navzájem objímali, ulicemi měst proudily davy lidí s kud-
bou, všude nesmírná radost nad osvobozenou vlastí.

Vojásko dostalo sice rozkaz, aby ^{po} obsadilo hlavní ulice a náměstí,
ale zadrželo bylo odvoláno. Vlády přijal se Národní výbor s
Rašinem, Soukupem, Štříbrným, Ant. Fuchsem a Šrobárem včel
Tito ve zvláštním vydání novin, letáček i plakátech zveřejnil
o 1. den Svobody toto prohlášení.

Prohlášení
vlády

Lide československý!

Tvůj odvěký sen se stal skutekem! Stát československý vstoupil
dnešního dne do řady samostatných, kulturních států světa.

Národní výbor, nadaný důvěrou všeho lidu československého, přijal jako jediný, oprávněný a odpovědný činitel do rukou svých správu Tvého státu. Lide československý, vše, co podnikáš, podnikáš od tohoto okamžiku jako nový, svobodný člen velké rodiny samostatných svobodných národů.

Novými činy v těchto chvílích zahajují se nové a bohaté stránky dějiny Tvoy. Nezklameš očekávání celého kulturního světa, který se zřetěním na rtech vzpomíná Tvých slavných dějin, jež nepochopitelnými nepochopitelnými výkony československých legií na západním bojišti, ve Vlaších a na Sibíři. Celý svět sleduje Tvoy kroky do života, Tvůj vstup do země zaslíbení. Zachovej čistý, jako jej zachovalo Tvoje národní vojsko, československé legie. Nezapomínej národní kázně! Ať si stále vědom, že jsi občanem nového státu nejen se všemi právy, nýbrž i povinnostmi!

Na počátku velkého díla ukládá Ti národní výbor, ode dneška Tvoje vláda, aby Tvoje chování a Tvoje radost byly důstojny velké chvíle nynější. Naši osvoboditelé, Masaryk a Wilson, nesmějí být zklamáni ve svém přesvědčení, že dobyli svobody lidu, který dovede sám sobě vládnouti. Ani jediným rušivým činem nesmějí být zkaleny nynější velké okamžiky, ani jediný z Vás nesmí se dopustiti něčeho, co by mohlo vrhnouti stín na čisté jméno národa. Každý z Vás musí bezvýhradně šedřiti všeho, co jinému je svato. Svobody osobní i majetku soukromého nesmí být dotčeno. Podrobt se bezvýhradně rozkazu Národního výboru!

V Praze 28. října 1918

Za národní výbor československý.

Ant. Švehla, v. r.

Dr. Fr. Šoupek, v. r.

Jak. Al. Rašín, v. r.

Jiří Štříbrný, v. r.

Dr. Václav Šrobár, v. r.

První zákon, který Národní výbor vydal, zněl, že všechny dosavadní zákony a nařízení zůstávají v platnosti. V té době dleli význační členové Národního výboru v Lencu, kde z Otamari, Klopce, Staněk, Šabman, kde zastihla je zpráva, že Rakousko - Uhersko kapitulovalo a že prohlášen byl samostatný stát československý, i natili se radostně do své již osvobozené vlasti.

Bez proliže jediné kapky krve proveden byl převrat v našich zemích.

28. říjen v
nos. Obořišti.
28.

Naši vesmíři Obořiště zastihl státní převrat v plné práci na polích i doma. Kolem 9. hod dopol. přijelo do Obořiště od z Příbramě auto s několika pány z okr. hejtmanského kletu okla: silu pro obci, že je mír a že máme svůj samostatný československý stát. Zpráva tato přijata s nadšením a blasky se rozšířila se po celé obci. Ihned zanecháno práce, poschovávaní prapory byly ihned vyvěšeny, dvouklaví orli s pařty u Šajků a s trafiky u strážny, místnímu strážní: kovi ozdoben bubna palčiky a "trádní" kladina samo: státnost našeho státu v obci.

Ze všech front naceli se domů zbídačeli sice, ale s radostí ve čvách batinkovi, bratři, synovi. Bohužel nevrátili se všichni do svých domovů, několik našich sousedů zaplatilo svobodu našeho národa drahou krví. V cizí zemi oapo: čivají těla našich obořišských občanů, že nespátřili jiu svých drakých, svoji vlast osvobozenou

Naši padli

Jsou to.

1. Bláha Václav
2. Šajek Ludvik
3. Šrbek Josef
4. Šrbek Karel
5. Kettner František
6. Kusovský Jan
7. Kusovský Karel

Pro
ost.

8. Kusovský František
9. Novotný Emanuel
10. Novotný Emanuel
11. Tesárek Matěj
12. Řezáč František
13. Šid Antonín
14. Petránek Josef
15. Glüml Jan
16. Doubek Josef
17. Vitásek Josef

Prvích 14 padlých byla příslušníky naší obce, poslední 3 (Glüml Jan, Doubek Josef a Vitásek Josef) nebyli příslušníky zdejšími, ale z oborůště narukovali.

Budiž jim země lehkou!

Čest budiž jejich památce!"

30. října 1918 sešlo se 300 zástupců slovenských krajů v Turian. sv. Martině; kde přijali t. zv. Deklaraci v níž prohlášena neoddělitelnost Slovenska a připojení jeho k Československé republice.

Národní výbor vyhlásil prozatímní ústavní, podle níž utvořeno t. zv. revoluční národní shromáždění, v jehož čele byl Fr. Čomáček. Národ. shromáždění zvolilo 14 členů vlády zjiž předsadou byl Dr. Karel Kramář, Slováci zastoupeni byli Dr. Mil. Rast. Štefaníkem.

Člen v t. schůzi národ. shromáždění prohlásil Dr. Kramář dne 14. listopadu 1918 rod Habsbursko-Lotrinský za zbaven všech nároků na trůn český a mladý náš stát prohlásil

"Československou republikou,"
v čele s prezidentem.

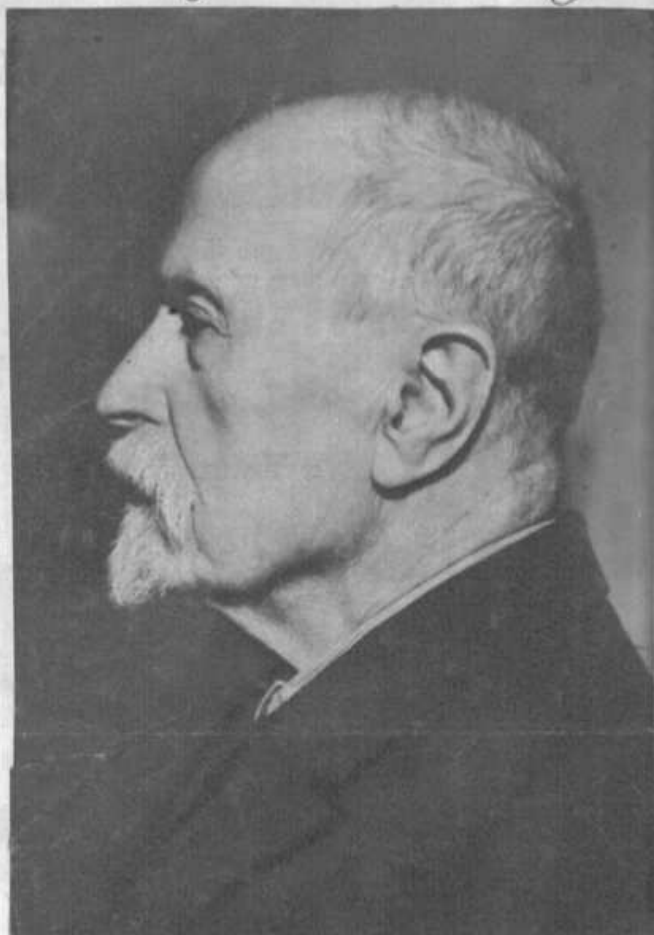
Připojení
Slovenska
k ČSR

Prohlášení
ČSR.

T. G. Masaryk
prezidentem
ČSR

Prezidentem jednomyslně zvolen
 profesor D.

Tomaš Garrigue Masaryk

Návrat pre-
sidenta do
 vlasti.

Nově zvolený prezident přijel 21. prosince 1918 do Prahy, kde byl s velikou slávou a opravdovým, radostným nadšením uvítán jako vítěz a hrdina a Čechů a Slovinců, svědek naší slávy i utrpení opět prosvítly ze staletého zabludění a tmy svého osvoboditele.

A my, kteří žijeme ve svobodné vlasti, obrátíme oči k nebesům a prosíme Jaha, aby zachoval nám na vždy naši svobodu, tak jak prosil zemřelý básník
 Jos. Václ. Sládek.

Jak nás bili, čys to žít,
že jsme ostali, čys to chít!
Nechcem žádných divů více,
sami setřem hanu s líce,
sami setřem prach si s čel.

Volným býval kdys každý lid,
bude zas, když bude chít!
Opoj ho láskou s jeho hrudou,
naše ruce síli budou,
naše děti budou žít.

Čy jen náme naše tuž,
dej, ať každý v svém je muž;
sil nás v boji, zelný pět,
bud' nám štít a v lůžce chůle
všechny věrné Čechy seduc!

— — — — —

Jelikož podařilo se kronikářům v době, kdy dějiny bbořišti
byly již napsány, opatřili z různých pramenů cenné do-
datky k dějinám obce do r. 1918, připojuje ji nyní, kdy
osvobození našeho národa stalo se mezníkem v dějinách
národa a tím i naší obce. Rovněž připojuje dějiny kostela
a kláštera v bbořišti jako celek do r. 1918 a všichni důleži-
tí události, pokud bylo možno je věrohodně zjistili.

Poznámka.

Jak uvedeno na str. 3, vedla bbořištem tzv. zlatá stezka.
Byla to obyčejná lesní stezka, tak říkají, že se povozy nemohly
vyhnouti. Aby kupci, po ní jedoucí, nikdo nepřipadl

Zlatá stezka

a je nebral, byly podél cesty na kopcích stráž, zvaní „varty“. Když se blížili kupci, oznamovali to a jedni varty na druhou okřesem, aby strážníci dávali pozor. Na rovině byly u řeky malé domy a zájezdní hospody (kost. p. Stefanidosa) žil to čtyřhranný dvůr, se všech stran obklopený s jelnými stájem pro koně. Z obou stran byl příjezd. V těchto hospodách bývali kupci přes noc.

Směr, Zlatá
te stezky

V našem kraji vedla „zlatá stezka“ přes Druhlou polní cestou do bloviště, tam, kde je nyní státní silnice a po ní k nynějšímu hostinci p. Stefanidosa. Na blízku, na polích mezi dvorem a konjím rybníkem stála pohraniční „stena“. Od hostince šla zlatá stezka dále po nynější silnici, místem, kde je nyní dům p. Duška, oběda dům Zlatkovic o. g., který byl tehdy obrácen k cestě a kolem křížku k nynější kapličky a pak polní cestou do Lhotky. U pana Hájka ve Lhotce byl opět zájezdní hostinec - pak šla Lhotka cestou pod Lhotkou na silnici a po silnici do „Jezírka“. Tam odbočovala úvozem vlevo a šla kolem příelmy p. Šavlička na náměstí v Dobrušce, kde byl opět zájezdní hostinec. Pak šla dolější cestou, skolo „Papírů“ k pivovaru ~~na~~ a dále k na Boznici, kde byla na kopci stár a kopec se jménem „Barla“, pak dále ku Praze. Dříve Boznice jmenovala se dříve Jindřichovice, ale její obyvatelé měli povinnost pomáhati kupcům svým dobytčům a vozit je přes hluboké údolí, kde je dnes rybník, proto dostala jméno Boznice. [První zmínka děje se o zlaté stezce, 906, kdy dovozila se po ní sůl, cizí vína a látky.

Blízko bloviště přiváděnými byli kupci často poány z Píčeina, kteří v lesích na kupce čekali a je okrádali.

Z té doby pocházejí také jména některých našich polí. Na uchu Dubovci býval kdysi dubový les, jinde byly bačiny, ve kterých žilo mnoho vodních ptáků, kterým se jikhlo „smlak“, odtud jméno „Mlaký“, od sedláka Juma, navrátil les a pole. Břumovec. (žil v době Starla^{II})

Přívod jmén
polí.

Za války zničili četně k obřísti z hospody. Tyškov. ská a obřísti, do nichž dodával pivo pivovar obřístský, který stával na místě skalupny p. v. Křymana, kde jsou dosud staré sklepy.

Pivovar
v obřísti

V té době stál již v obřísti, mlyn pro hospodu a na něm mlynář Pochop. Za vesnicí byl ovcín, odkud ovcáři honival stáda na obecní pastviska.

R. 1678 nastal v Čechách proumý mor, který p. 1680 dostal se i do obřísti. Lidi umíralo tolik, že svatojanský hřbitov nestačil a proto zřízen nový hřbitov mezi Sv. Polem a Dobříš. zv. „u p. Pochop“. Tam dodnes stojí kříž s několika hroby, kam byly kosti po zničení kostela přeneseny. Místní nosili křivky po cestě na Dubovci, kteří se dodnes říká „umrlci“, nebo „morová“.

Mor v.
1678

R. 1713 znovu rozšířila se po Čechách nákaza morová. Opět se pochovávalo na novém hřbitově, na kterém dal svatojanský farář Vojtěch Pochopka postavit kapli sv. Rocha. Čechy šel také s kněží zachránit, ale došel jen tam, kde jsou Boží muka a onemocněl. Když mor konečně pomínil, postavil u hřbitova kamenný kříž, který po zničení hřbitova byl přenesen tam, kde jde cesta ze Sv. Pole do Lhotky a na Dubovec. Je na něm latinský nápis, který zní přibližně: Svati Pole, pod číjmi střídky bude zachováno ve zdraví. Kříži, buď lékem těla i duše. Skrze

Mor v.
1713

znamení svatého kříže odejdi daleko z našich zemí dnozem
more!

Potok na
návsi

R. 1716 byla v bvoišti kromě kláštera pouze ta část
pro nynější hostince p. Stefanidesa. Po návsi šel ze mly-
na potok kolem Štorka č. 15 a Štettnerů a šel
druhý mlyn mezi bvoištem a St. Polem, kde dodnes se
říká „v mlynici“

Bouře
r. 1730

R. 1730, dne 19. září přišla kolem 8. hod. velmi strašná
bouře, která nadešla mnoho škody. V jednom domě (my-
nější Klóna) seděla v otevřeného okna dívka, v kolečce
leželo malé dítě. Náhle udeřil blesk, vletl oknem do tří-
mí, zapálil dříví pronáší v peci a dveřmi zmizel. Než
dívka z lehnutí vzpamatovala, vletl druhý blesk do tří-
mí, rozmetl a uhasil hořící dříví, porobil kamna a
zmizel. Nikomu se nic nestalo.

Trupobiti
r. 1732.

R. 1732 na svátek Květnosti p. bouře přišlo hrozně km-
proti, takže v celém bvoišti nezůstalo ani stromu stá-
ty, na polích nezůstalo ani klásek, vše úplně porušeno.
Začal hrozný hlad a bída, že v mnohých rodinách
li týženy chleba neviděli. Za dvě léta postřížena úroda
jaterními larvami, které obilí skoro úplně zničily.

Žovoden
r. 1737

R. 1737 přišlo celý červen, takže ~~okolo~~ bvoišti stálo
pod vodou a lidé museli se z domků stěhovat; aby se
na ně vysypaly. Úroda opět zničena.

Za války
francouzské

R. 1740 se francouzské vojsko trpělo bvoišti hrozně. 16.
listopadu 1740 poslalho bvoištem na 12.000 vojínů
francouzské jízdy se svým velitelem, vévodou bavským.
V bvoišti zůstalo 700 jezdců a koní. Zapravili kde
kterí volní místičko. O kříži a kláštera museli se
stěhovat. Klášter musel denně odváděti 700 liber chle-
ba, 700 stopek sena a slámy, 4 sudy piva a 1 kůň

na Dobruš. Kromě toho musel žítí generala se všemi důstojníky. Občanům ve vsi kradli obilí, drůbež, dobytek a vše, načež přišli. O týden později, dne 25. listopadu přišlo po přelomu 500 příchů a dovedli mnoho nemocných. Opět se s nimi museli postarat oba s klášterem. Jedem z nich tu zemřel a je pochován na hřbitovním před kostelem. Toho dne začalo oborště nejvíce. Od rána do večera posílalo oborště 20.000 příchů a jezdecké lavory a francouzských. Dělali se za sebou vytahovali náta do dvora a bránu do kláštera. Vyplili všechno vinné město a přivodili porážku. Bez vřát bylo bavorské vojsko poraženo a o-put se uacelo přes oborště a jádilo ještě dále. Již 5. listopadu přišlo do oba 1000 myslivců se 100 důstojníky a museli být od oba ziveni. Proto se převor a kláštera oborštěského žádal na generála v Dobruš, aby s obci jednal mírněji. Nepochodil a general mu pohrozil, že nechať vsi se vypráhlí, nebudou-li odváděny předepsané dárky. Konečně se oddali, když myslivci odešli, ale již druhý den přišlo 500 nových vojáků a úspěšně začalo znovu. Ve dvoře se vzali z voly a šli do hospody. Když jim hostinský nechtěl zadarmo natírat piva, stloukli jej i se ženou tat, že strachy utekl. Vojáci vypili a vyjedli všechno co našli a na cestu si zabili a vzali s sebou vykrmeného vepře.

6. února 1742 přišlo do oborště z Dobruš 11 francouzských vojáků a brali všechno, načež přišli. To konečně se spálilo i klidní naši občané, stloukli se, vzali vidle a provazy a ušli se na Francouz. Ti však začali střílet a jednoho občana, jménem Doubka těžce zranili a jini poranili. To rozlítlo oborště ještě více a knal Francouze až na Dobruš. Zlořící vojáci byli generálem v Dobruš.

uvěznění a paniny Doudek léčen vojenskými lékaři.
Ka 3 dny objevili se opět rakouští husari a hnali Francouze - ale od rakouského vojáka křepili naši občané opět velice. Či brali i obilí z polí, ze stodol odváželi poslední seno a když lidé sebrali, co potrousili, ostatní přišli vojáci sebrali žito i to. Na podzim t. r. nacela se opět oborštím celá rakouská armáda k Plzni a utrpení začalo znovu. Následky této bídě občané nedali na sebe dlouho čekat. Protože nebyla pomoc, ni vyprásk ke konci r. 1742 hrozny mor dobytka. V oborštině zůstala pouze 1 kráva a jalovice. Za den se zahrabávalo až 9 kusů. Z dobytka přešel brzy mor i na lidi. V celé vesnici onemocněli všichni, v některých domech leželo 5-6 nemocných. Mor povstával patrně ze zkaženého masa.

Mor dobytka
ka r. 1742

Sucho
r. 1746,
" 1747
" 1748

R. 1746 nepřišlo od června do října a 3 léta nato trvala hrozna bída. Lidé se svali o mláto, mnozí omáklivali hladem na cestách, békali došky a krmili jimi dobytek. Následující rok 1747 byl ještě horší. Protože nepřišlo, obilí bylo tak malé, že se nemohlo ani žít, proto je vytrhávali ze země i s kořeny a tak mlatili. Oni rok 1748 nepřišel vůbec. Země byla tak dlouhá, že teprve kolem 20. dubna začaly polní práce. Obilí špatně rosllo a co přece zůstalo, zničilo hrozna bouře s průjtrží mračen, která vymlela na pr. na polích. pod kájem příkopy na sah klubok.

Míst žida
Jampolesa
r. 1750

R. 1750 pokřtěn byl ve zdejší kostele 75 let starý žid ^{zobšitě} Marek Jampoles. Ze snu volal pryč na něho hlas: „Marku, Marku, již nebudeš dlouho žít, dej se pokřtít!“ To opsalo nalo se po 3 noci, proto dal se pokřtít, žena jeho však se pokřtít nedala a utekla mu do Rosovic. Protože byl ve snu obráncem obrácen, pokřtěn byl na jméno Traum Josef. Kmotrou byla mu kraběnka ze Lhoty.

Těhož roku vyfukl o posvícení ve dvoře oken. Služky nanuly si do kuchyně koblin a bylo od jistiny chytly. Kuchyně byla dřevina, ihned shořela a od ní chytly výšky. Při ohni popálen byl spáven dvůr.

Až do té doby byl rybník hned za stodolou p. Vorotnicka (Koutěchých) na lukách a jmenoval se „Převáž“. Jednou při velikém dešti protáhla se kva a zaplavila obec i klášter. Proto byl rybník „Převáž“ zrušen a založen „Touž“ rybník (asi p. 1753 počalo se stavbou) Pod rybníkem vystavěna pila, kde se píralo dříví a malý mlýn (ve mlyně) byl zrušen. Těm klášteru pro tu nehodu byl znova přestavěn a dole zřízeny velké a vysoké sklepy. Lehky na stavbu patrný byly za rybníkem, kde je dosud jáma. (nynější zahrada p. Štefanidesa) Bylo jasně ovšem bvaly více roku.

V červnu roku 1754 byla tak velká bouře, že lidé v noci utekali z chalup, kteří byly vodou zaplaveny.

R. 1755 byl klášterním hajným Husovský, který měl v oboršti v kostele svatbu s Petráškovou. V červnu toho roku a v červenci byla taková zima, že lidé museli kopat, aby se zahřáli. Těhož roku onemocněli skoro všichni občané oboršti záškrtu a ze 16 dětí, kteří oboršti tehdy měli, onemocněly všechny děti, z nichž 20 zemřelo.

V tehdejší době bývalo zvykem, že když se kácel les, nebo se kladli nové mezníky, dostávali chlapci na tom místě „pandus“, výprask, aby jim si lépe pamatovali, kde se les toho času kácel, nebo kde mezník vyznačen. Tak na př. ve smlouvě mezi knížecím panstvím a klášterním ze dne 30. října 1749 stojí, že vyznačeny byly 4 mezníky, ze kterých dostal pandus za panství dobrošišské Jan Kadlec z Rosovic, za dobrošišské Antonín Jláka z oboršti.

Ohně ve velkostatku
z. 1750

Stavba, Nové ko rybníka a zrušení mlyna, ve mlynci.

o bouři z 1754.

Zima v červenci p. 1755.

Záškrt

Pandus

U druhého mezníku za panství dobříšské Petr Tvařík z Rosovic, za obořištské Jan Novotný z Obořiště. U třetího za panství dobříšské Jakub Lihelka z Rosovic, za obořištské Petr Vításek z Obořiště, u čtvrtého za dobříšské Jan Luk z Rosovic, za obořištské Josef Růžička z Obořiště. Několik roků před tím byl spor o 2 mezníky v lese a dostali pardu oba lesníci. Obořištský lesník se jmenoval táclar Jary. Ů, kteří byli obětavými parduem, byli státnostně odměněni a pohosteni. R. 1756 začala válka s pruským králem Fridrichem I. a roku následujícího uvalili se v Dobříši 2 pluky pruské Armie jim vyhojil dobrou správu a Prusáci nato odtažili do Armie. První den přišli do Obořiště s kusy pod záminkou, že hledají jakéhosi desatera a začali prohledávat domky. Při tom ale se jim zalíbili voly p. Vításkova vojčeka, kosternského a voly mlynáře obořištského, kteří chtěli s sebou vzít. Honečnou se sprostojili s penězi. Zato naučeno odvádět plánu a obli. Kdo by neposlouchl, měl byti zavřen a jeho dům spálen. Lidé ze strachu oblii zakopávali a normálně ukryvali. Za měsíce přišlo od Břiměndis vojsko rakouské. Když se dovědili, že Prusáci jsou v Dobříši v knížecí hospodě, došli v noci do města, hospodu obklíčili, vystřelili do oken a když polekali Prusáci otevřeli, byli zabití. Za 3 dny nebylo v kraji ani 1 Prusáka.

Uhraně
za války
pruské

Fr. Fránek
kláš. kazný

R. 1759 byl klášterním kazným František Fránek.

Kroupy v
1760.

R. 1760 byl opět velice nešťastný. Dne 22. dubna na Sychrově napadlo kroup na 23 cm. Do Obořiště přišly na Sychrově žito a voda zaplavila kraje tak blátem, že ji museli

Dobýčci mor

prořít. Z tohoto jena vznikl hrozný dobýčci mor, při kterém uhynulo v Rosovicích 300 kusů dobytka a na Sychrově zůstala pouze 1 dráva. V říjnu toho roku přišel mor

dobyti i do boriště. V poli vši zůstaly jen 2 krajy a 3
setkalo.

Těhož roku 1760 jel představený ze zdejšího kláštera* na Dobrušku a
veliké množství koní dovedl Dupal. Koně se náhodou
splašili a koně se převrhli. Představený kláštera vyrazil ke
jízdu, pouze si pokrkal odív, zato koně se smutně zma-
nil a bry zemřel. Klášter nystojel mu pohřeb a předsta-
vený kláštera ho vedl.

R. 1764 bylo v lednu tolik vody, že všechno stálo pod vodou
a lidé jzdili do kaskela na koních a vozích.

Na císaři Josefa I. když klášter v borišti byl zrušen, přišlo na
řízení, aby se kosti z mrtvol kladly znovu do hrobů při vy-
kopávání mrtvol, tak, jak se dříve do dnes. Do té doby koně
se z hrobů vybíraly a skládaly se do kostnic, takže v některé
jejich vesnicích jich bylo na mnoho řad. Jiné nařízení zni-
lo, že nyní se na rakve spouštějí mnoho dříví, proto měly
být v každé obci pouze 3 rakve společní, malou, větší a
největší. Rakve měla dva volny, na způsob dvířek. Když
někdo zemřel, zabalili ho do papírového pytle, složili do
některé z rakví, odnesli na hřbitov a spustili do hro-
bu. Když potom rakve z hrobů vyťahovali, objevilo se
samotnému dva rakve a mrtvola zůstala v hrobu.

Lid se bouřil proti tomuto nařízení, neboť často se stá-
lo, že mrtvola se vyvrátila dříví a sháněla se, nebo ji
pociata z úst šel krev, docházelo k hrozným výstupům,
lid se bránil, ale přece zase přiměněly. Toto
nařízení netrvalo dlouho, císař bry nařízení povolal.

V září r. 1787 přišlo to všech obcí nařízení, aby nyní
každý měl 2 prouta a 12 pořádných listovků, aby každý
líkou časem mrtvolám krotit a smiřoval. Při každé

*benedikt
stuppert

Mikuláš
Dupal, kláš-
terní koně,
zabit.

Povodeň
r. 1764

Pokřívání
mrtvol
za císaře Jos. I.

Nařízení
r. 1787

musia měla být na blízku voda a štikačka, když snad povstal ohně, nebo chasa se dostala do sebe.

Založení
obce. katastru

r. 1787

o záři toho roku zahledal se v naší obci katastr a určil se výnos pozemků a to obyčejně podle dvora, třeba že panští měli vždy nejlepší pole.

Vyúčování

v obci

r. 1790-91

V roce 1790 byla již svatopolská fara i škola na spadnutí, proto vyměřoval se 1² roku v klášteře v bloštině. Fara měla být rovněž přenesena do bloštiny, proto šla se v bloštině komise v níž byl pšibramský vikář Hoffmann, svatopolský farář Fr. Dřbík, předitel franstev' doba. shled' Jan Kučma a zastupci pšibramských obcí bloštině, Sv. Pole, Lhotky a Dušník. Pro faru v bloštině byli všichni, kromě Dušník, ale když shledali, že oprava kostela a kláštera by stála víc, než oprava fary ve Sv. Poli, proto na záhrok knížetě fara ponechána ve Sv. Poli.

Jednání

o faru v blo-

štině.

Požár par-
ského hostince

r. 1804.

R. 1804 vyhořel franstev' hostinec v bloštině (p. Stefanice), a opraven v té podobě, jak je dnes.

Při stavbě silnice přes bloštinu (mynější statku), na níž muselo bloštině složit 4632 zt. 36² krje, byla vládnou zrušena uselost č. 7. a 13, aby se silnice vyhnula zatais. kam. Tato jistá postavena za statku pšibramu tam, kde jsou nyní (r. 1936) čísla 7. postaveno poněkud výš a 13 až na konci vsi.

Zrušení a zno-

va postavu

čp. 7 a 13.

Pošta-Raka-

štek.

R. 1825 začala bloštinou projížděti pošta z Prahy do Písku. Cesta trvala 14 hodin. Mezi Prahou a Pískem mělo několik stanic, kde se koně přepínali. Do bloštiny projížděla pošta v úterý o 1² 12. h. v noci a v sobotu o 1² 8. h. večer. Do Prahy v pondělí o 3 hod. ráno a ve čtvrtek v poledne.

Požár kovář-

ny r. 1848.

R. 1848 vyhořela kovářna čp. 54, náležející Štámkovi. R. 1849 pronajal kovářnu Matěj Puchmajer.

R. 1854 zborěna byla a roznesena samota. Jednaka č. 40, usná

Zrušení, edra
nářky.

František Štefa-
nides.

Zrušení rybní-
ka „V rybníce“
nářky nářky.

Dobru.

Požár pasoucí

byla tam, kde dodnes se říká, na bednářů. Od té doby
toto číslo nebylo, až v r. 1906 dostal jej domek p. Jos. Topič
ky. R. 1856 stal se majitelem zdejšího hostince František Štefanides.
^{Tého roku zrušen byl rybník, kde dnes (1936) se říká „v rybníce“.}
R. 1897 za starostanství Frant. Ryba nystarína byla dráha
z Dobru do Prahy.

V roce 1861 nymkl požár v obci pastouše, kde bydlel
Jan Lundaik a Štejková, vdova. Požár způsoben byl ne-
opatností dětí, které si udělaly na dvoře pastoušky ohně.
Kotěže nejdříve začaly hořet dvíře, ohřátelé pastoušky mu-
sili vyskákat ohně a mnoho mrachranili. Od pastoušky
shytil domek Petráňka Jana (v roce 1936 majitel Jos.
Korba), dále Vojtěcha Řezáň (v r. 1936 majitel Petráňka
Josef) dále Kolichy (r. 1936 ^{nový} Louka), Janů (r. 1936 Novotný
om.) a Štejková (r. 1936 Štejková om.)

V roce 1871 byla zlá zima. O pouť svatopolské napadlo
mnoho sněhů, ale byly roztály. Téhož roku byl v lednu
mraz 38° C a mnoho stromů a zvířat pomřelo.

Korba r. 1871

V r. 1883 postřížina byla naše obec kromějin kumpobitím.

Postřížina r. 1883

V polovině července, kdy zima byla již zlá, přišla od
západu bouře kumpobitím, která zničilo veskerou sílu
Hospodářů vyhlášenou zítřnou slámu proskali a odvěsti
a na zimu pole zorali - a bylo zaseto. Druhým rokem
na takto zasetych polích byla pětkrát úroda. Lajina
vš, že na, Dráhaik u brána a víber za dvořem
nepotlouklo. R. 1888 stal se majitelem zdejšího hostince Vojtěch Štefanides.

Vojtěch Štefa-
nides.

V srpnu r. 1884, v pětných zimech, objevil se nad blátem
bouřkový mrak, z něhož potom nad blátem zjel
blesk a udělil do kotny p. Štejková i. 23. Tato byla itma
o plamenesh a od ní shořelo celí bydlia stavení i
hospodářské se všemi zářkami. Tento veliký požár

Požár čp 23.

Podnět k zalo-
žení has. sboru

dal podnik k založení hasičského sboru v blovišti.

Do té doby byla pouze ve dvoře dřevina stříkačka, do níž se lila voda přivášená různými nádobami. Stoupa stříkačkou hašmo i při požáru u p. Šelka 2. 23.

Nyní urádiv stavební dějiny sboru od založení do konce r. 1918.

Založení
has. sboru

26. října 1884 konána v blovišti valná schůze všeho občanstva, na níž usneseno založiti v blovišti hasičský sbor. Schůzi této předsedal p. Vojtěch Štefanides, hostinský. 2. prosince téhož roku konána byla 1. valná hromada sboru, na níž zvoleni byli: předsedou (jak bývalo zvykem) ka. posta pte Emanuel Štěpánek, mlynář, místopředsedou Josef Kvozlň, velitelem Vojtěch Štefanides, hostinský, podvelitelem Frant. Šelka. Do výboru zvoleni: Augustýn Čížek, učitel na So. Poli, Josef Přáda, řevník, Jakub Káthom, obchodník, Josef Pecka, rolník, Václav Peltus, rolník. Jednatelům zvolen August. Čížek, pokladníkem Jos. Přáda. Náhradníky Josef Přáda a Václav Šid.

1. veřej. cvičení
has. sboru.

Ve 12. července r. 1885 konáno bylo 1. veřejné cvičení, ke kterému se vydavilo nejen cvičení, ale i účastí občanstva. Pro cvičil již se svoji vlastní stříkačkou, která zakoupena byla obci za 150 zl., vlastními základy? Na nové cvičení, která postavena byla vedle hasičské kolny u zdi p. Šelka. Ka. Ka. 1. veřejné cvičení jmenoval sbor čestným velitelem suabitu Jos. Lohoredo - Marnsfeldu, majitele velkonoce Dobrušského. Pro čítal: 6 členů čestných, 19 zásluž., 21 přísp., 35 činných.

Hasičský sjed.

Prvním rokem 1886 konán byl v blovišti hasičský sjed. zápis podhradský, ten který zdejší sbor v tehdejší době náležel. Sjed. byl velice záživný, při něm zvláště vynikal se jako nejlepší lezec Korta Josef.

V roce 1890 zemřel první jednatel a čestný člen sboru

Aug. Čížek, učitel ve Sv. Poli. Jehož roku stal se předsedou sboru. Tomáš Těsáček, starosta obce. Podle původních stanov sborových byli až do r. 1919 předsedy sborů vždy starostové obce. V roce 1891 stal se místopředsedou sboru biskup Amoš, správce velkostatků v boroštině.

V roce 1892 zakoupil sbor od pohořnického spolku v Břev. Hvozdě jeviště, na němž sbor scházel řadu divad. představení, zvláště za režisurou Josefa Ptáčka, učitele ve Sv. Poli. Toto jeviště zapůjčoval sbor ochotně nejen svým místním spolkům, ale i spolkům v sousedních obcích. Chvilma, která časem velice zchárla, byla r. 1900 zrušena a nová již stavěna nebyla.

V roce 1901 usnul se sbor zakoupiti sborový fuajor a konamy za tím účelem sbírky, kteréynesly 35 zl. V roce 1902, když přišel do boroštiny pán Redemptoristů, konan byl pobožný púvod z boroštiny na Sv. Horu, vedení d. p. Jos. Kollerem. Púvod byl shůň až na to, že něčemu si musili se korouhvi nýžijeti, protože svých neměli.

Při púvodu zanikla myšlénka, aby místo kasičského prapora zakoupeny byly korouhve a návrh se souhlasem všech členů byl uskutečněn. Ehned vykonána nová sbírka a výsledek všech sbírek v obnosu 180 Kč 78 h odovaz. na klášter s podmínkou, aby na jedné korouhvi byl na levné straně praporek kasičů sv. Florián a na druhé straně sv. Josef.

Roku 1905 konan byl v boroštině župní sjezd, který měl být v Dal. Dvůrníckách. Pro nedostatky vhodných místností hostin. všech uspořádán sjezd v boroštině a odbyván na námi; nahradní zábava konána v zahradě p. Florbka č. 15.

V roce 1906 stal se místopředsedou sboru Antonín Schaffer, správce

Zakoupení
jeviště

Zakoupení
korouhvi
do kostela

Župní sjezd
r. 1905

velkostatků v oboristi. Jehož pokud založena při zdejším sboru pohřební pokladna, která vyplácí pozůstatkům po zemřelém členu určitý stnos pohřebních.

Glouholitým vůdčím sboru v této době byl František Šelba. R. 1913 stal se velitelem František Štefanides, nyní Vojtěch Štefanides, který byl velitelem 29 roku.

Krása pána dolehla na náš kasičský sbor. Půsta knížecího doba válčinná a sborové jazy silně poviřily. Již v t. roce války r. 1914 odešli k vojsku: velitel Fr. Štefanides, podvelitel Matěj Tesáček, jednatel Karel Kováčský, pokladník Kájek František, Jos. Šelba i. 23, Antonín Šid, Antonín Řezáč, Jediník Fyntrofer, Josef Vítašek, Josef Vrbka, Ant. Gláha, Václav Gláha, Josef Šelbek, Josef Šid, Ant. Šelbek ml., Václav Jechorek, Václav Šelbek, Josef Kusovský st., Josef Kusovský ml., Václav Petrášek.

Neúprosná válka vyžadovala nových a nových sil a proto v roce 1915 odešli do války: Antonín Šelbek starší, František Vítašek, Ladislav Loula, Josef Kael, František Ruckmajer, Jan Kusovský, Alois Vopíčka, František Gláha.

Činnost sboru v době války silně poklesla, nebylo nadšení, nebylo chuti k práci, když noví a noví členové odcházeli do fronty a přicházely zprávy, že někteří již se nikdy nevrátí. A opět v roce 1916 namítalo několik členů z našeho sboru: Václav Petrus, Václav Kubal, Jan Řezáč.

Rok 1917 přinesl našemu sboru těžkou ztrátu. Zemřel s. křesťanem milovaný, čestný velitel sboru, Vojtěch Štefanides. Byl to nejen prvý velitel sboru, ale i kasič lidem i duší a dobrou spolutčian, na jehož zůstane dlouhá léta milá vzpomínka. Tento rok ochudil náš sbor opět o 2 členy, kteří museli

Kasičci-
vojáci.

Vojtěch Štefa-
nides - veli-
tel sboru
F

narukovali. Byl to Josef Kovolný a Josef Šrámek.
Konečně nastal konec všem utrpením. Přišel 28. říjen,
který probudil náš sbor k novému, svobodnému, volnému
životu. Bratři vrátili se šťastni domů z války, prožít
řady členů opět se zaplňovaly a ve sboru opět nastal
čilý ruch. Bohužel nezaplňily se všechny mezery v řadách
našich členů, nelitosná válka zasáhla svým krvavým
drápy i náš sbor. Na pláň vlasti položili své životy
tito členové našeho sboru.

Padlí kasíci

†

Bláha Václav
Šbájek Ludvík
Kusovský Jan
Tescáček Karel
Šid Antonín.

Nechtě klidně odpočívají svůj věčný sen!!

Roku 1885 bylo od sv. Jana Nepomuckého až do 5. července
tak velké sucho, že mnozí ve zdejších krajích ani ovy, ani
ječmeny nežali, nýbrž jen vytrhávali a tak mlatili. Tím
vznikl nedostatek slámy a sláma stála 1 q 4 zlaté. Proto
brambor bylo toho roku dostatek.

Sucho r. 1885.

Roku následujícího 1886 pořízeny byly nové varhany pro
kostel ve Sv. Petře za 1400 zlatých a staré dány do kostela v
Oboršti. Téhož roku pochován byl v březnu na hřbitov
svatopolský velice známý a ctěný p. Frant. Stefanides, hodo-
stý v Oboršti, který dobrými úzenkami, svým vtipem a po-
tým jednáním daleko, široko znám byl.

Varhany do
Oboršti.

Zemřel Frant.
Stefanides
(vypis z kroniky
svatopolské)

1. ledna 1879 o 3. hod. ranní vypukl požár ve Lhotce č. 15 a
ze hrozného větru se rychle rozšířil, takže v malé chvíli těmto

Požár ve
Lhotce
1879.

celá obec byla v plamenech. Vyhořelo 12 čísel, mnozí občané zachránili pouhý život - mnoho dobytka a drůbeže uhořelo. Jedno dítě, pražský nalezenec při požáru uhořelo. Vítr byl tak veliký, že hořící došky létaly až do lesa Chotobův.

Událost
ve Sv. Polí.

R. 1886 na začátku července na návsi v P. Mošicích uderil blesk do stavení hostinského Kaisra ve Sv. Polí. Hostinský, přítomní byli bleskem okromeni, hostinský onemocněl, kacíř otec hostinského, na nohy ochromil, blesk uzdravil, že opět dobře škodil. (Kronika svatopolská)

R. 1887 bylo ve Sv. Polí sv. birmování, které udělal J. E. m. k. kup pražský Frant. hrabě ze Schönbornu, za svatopolského faráře p. Václava Brože.

4. R. 1893 zemřel děkan svatopolský Václav Brož a nástupcem jeho stal se farář Ignác Budina.

Hospodář-
ský spolek,
založení.

Dne 14. května téhož roku (1893) na schůzi zájemníků vytvořen spolek, zvaný „Hospodářský spolek pro oborůstě a okolí“, který vzal si za úkol poradami, přednáškami, rozmluvami, vycházkami do vzorných státek a výstav poučovat své členstvo v oboru hospodářském a pomáhat k vývoji všech odvětví hospodářského podnikání.

Činnost hospo-
dar. spolku do r.
1918.

Šel na 1. pokem přihlásilo se ke spolku 70 členů z místních i dalekých okolních obcí (Dobříš, Čuběnice, Víšňova, Blouha, Lhota, Bštrou, Sv. Polí, Rosovice, Buková, Skalce, Kočensice, Duhlice, Dušníky. Valní hromady konány byly až do srpna, ku po obcích, odkud byli členové, od r. 1919 se spolek osamostatnil, pouze pro oborůstě, čímž odpadlo i konání valných hromad v jiných obcích. Protože v době svého založení byla mezi členy spolku zakořeněna nedůvěra ku knojině umělecké knojiny a ku všem novolcům (strojím hospodářským) pokrokovější hospodáři poučovali členy o všech novinkách

hospodářských, přesvědčovali členy i společníky o výhodnosti těchto novin a tak docílilo, že již 1. pokem činnosti spolku zakoupili členové 105 1/2 q nových strojů. Prvím předsedou spolku byl František Špulej, rolník z Gubíni a nájemce kníž. dvora v Kolenčicích, místopředsedou Vojtěch Štefanides, hostinský v Obořišti, jednatelem Vojtěch Puchmajer, syn kováře v Obořišti, pokladníkem Eman. Štěpánek, mlynář v Obořišti.

Aby mohl býtli předán stávající ^{finanční} program činnosti spolku, určil jim jej celistvě do r. 1918.

Památka

Za dobu své činnosti do státního pivovaru r. 1918, vykonával spolek řadu řádůnášek odborných, na něž zváni byli odborníci z blízka i cizí, navštěvoval výstavy, konal vycházky poučné, zakupoval pro členy různé potřeby a zboží hospodářské a staral se pečlivě o zvelebení hospodářství v našem kraju. K získání finančních prostředků konal o masopustě svůj vinicák, který konan pravidelně každý rok do vyprknutí světové války. Prv. vinicák konan 9. února r. 1896. Vyhráno 45 zl. 60 krejcarů. Člen platil 40 krejcarů, nečlen 60 krejcarů. Bylo vinicáky konány byly pouze v Obořišti a bývali podle sdělení účastníků velice hezkí a bohatí.

Hospodářský spolek dal podnět k založení spořitelního a záložního spolku (sufficienty) ve Světlém Poli. Na valném hromadě spolku hospodář. dne 19. ledna 1896 usneseno založit spořitelní a záložní spolek a ihned přihlásilo se 30 členů.

Založení
spoř. a zálož.
spolku

V roce 1897 stal se předsedou hospodář. spolku Josef Šklenář, rolník z Dal. Dušník, místopředsedou Vojtěch Puchmajer, jednatelem Josef Kláček, pokladníkem Frant. Pys. Ve funkce

předsednické vysílali se do roku 1918: od r. 1899-1900
 František Rys, 1900-1907 Josef Pláček, u. Sv. Pole, od r.
 1907-1919 Antonín Schaffer, quaine velkostatků v oborině.
 K prohloubení odborného vzdělání odebrány hospodářské
 časopisy, které vyvíšované v hostině p. Stefanidesa.
 Do r. 1918 zakoupil spolek k společenému užívání následu-
 jící hospodářské stroje: r. 1900 čistič obilí (kicun) za 369 K
 r. 1908 lučňů brány za 55 K, r. 1909 jitelovku za 78 K,
 r. 1911 I. píci stroj za 340 K, r. 1913 II. píci stroj za 340 K.

Tomáš Še-
sáček F.

2. ledna r. 1895 zemřel starosta obce, Tomáš Šesáček.

V tomto roce bylo tolik mýslí, že nikdo jich tolik nepamatoval.
 V zimě napadlo tolik sněhu, že ani pěšky nebylo možno dojít
 do sousední vesnice.

22. dubna toho roku zemřel ve Vídni býv. kníže Josef Colloredo-Mann-
 feld.

16. října 1896 stal se kaplanem ve Sv. Poli František Škrbek

Mokro r. 1897

R. 1897 byl velice mokry. V dubnu pršely velké lijavy, voda
 zaplavila a srhala pole, zvláště pole ke Sv. Poli byla srhána.
 Brambory velkým mokrem více jak polovina shnila.

Uhořeni 3
dětí v Dal.

Dušíňkách.

r. 1897.

Toho roku uhořely při požáru v Dal. Dušíňkách dne 21. června
 u rolníka Štadloce 3 děti: 4 letý syn říd. u. v Dal. Dušíňkách
 Václav Štábec, 4 letý chlapeček a 3 letá holčička rolníka Kadou.
 Děti uhořely si v kolné oheň a v ní uhořely.

7. září téhož roku vyhořel svačopolský mlýn p. Věchata řp.
 31. července v tomtož roce zabit byl bleskem na poli u Bu.

Václav Va-
cek zabit

bleskem.

1897

morce Václav Vacek, dělník, -náměnkář v oborině řp. 29.

V bouři schoval se do mandele a tam bleskem usmrčen. Žej.
 mave, že často si přávil, aby tímto rychlým způsobem zemřel.
 R. 1898 řádili na dobříšském okrese krovnyj zprůsohem
 cikáři. V lesích zdřívávala se tlupa 30-40 cikárů, kteří po-

vedli mnoho křadořů. 5. ledna t. r. zavražden byl cikány
krozným způsobem Katič Šošai v Dal. Dušníkách, v stáří 69 r.
V noci šramotem vyhlášen byl ven a napaden cikány, ozbrojený
me sekerou-širočinnou a nožem. Číto mu uschli pravou ruku
až k rameni, roztáli stehno a koleno, přesekli patu v kůži
(18 cm rána) tak, že vnímavosti byly k spatření. Traždu spácha-
li cikáni z rodu Ružičků a Kloců.
Čeho roku řádily v obci spalmičky, (patně spala-porn.kron.)
na něž zemřelo několik dětí.

R. 1899 prodán byl statek čp. 5, náležející p. Jakubu Naikano-
vi, Karlu Rubinovi z Ušňovi. Jižhoz roku prodal Kaut
Rubin dům čp. 5. s hospodářskými budovami p. Kálaru Kšano-
vi, pozemky rozprodány byly jiným občanům.

13. září 1902 zemřel svatopolský farář Ignác Budina a jeho
nástupcem se stal v. 1903 Emanuel Veselý.

V roce 1903 byly téměř celí střední a jižní Čechy postiženy krázným
krupobitím, zvláště Tábořsko, Sedčiansko a Písecko. Kraje tyto
byly úplně krupobitím zpusťšeny. Náš kraj byl ušletem
kрупobitím, žně byly dobru.

Roku 1904 stal se obecním strážníkem Josef Kusovský.

R. 1906 postižen byl náš kraj silným krupobitím, ktem při-
šlo 31. května v noci. Obili bylo velice postiženo. Čehož
roku stal se majitelem zdýšého hostince František Stefanides.
V roce 1907 konány první volby do říské rady podle
všobecného hlasovacího práva.

Do tohoto roku pochovávaní byli zemřeli z famosti svatopol-
ski na hřbitov kolem kostela ve Sv. Poli. Jelikož však hřbitov
nestačil, nařídilo okres. hejmanství stavbu nového hřbitova.
Okresní hejmanství v Příbrami povolilo zdýšé obci stavbu
vlastního, obecního hřbitova, ale na náctak p. farářem Kru-
lího ze Sv. Poli upustila obec od stavby vlastního hřbitova.

Katič Šošai
v Dal. Dušník-
ách zabit
cikány.

Prodej statku
čp. 5.

Starý Ignác
Budina †

Krupobití
v. 1903

Krupobití
v. 1906

Stavba
hřbitova

Oheň ve
Školce.

Kometa

27
30

Sčítání lidu

Autobus
Dobruška - Příbram

Naučoba

Přímováni
ve Sv. Pěti

Č.j. Orel,
ustavení

Volby

a přikročeno ku stavbě farního hřbitova. Původně měl být na farním pozemku u Škol. Pole po levé straně silnice u Škol. Pole a Dobrušce, pro různé překážky umístěn mezi Škol. Polem a Obořištěm a 26. dubna 1908 vysvěcen a k užívání oddělen. R. 1909 urodilo se neobyčejné množství hub, zvláště hříbů, které neměly na prodej skoro žádnou cenu. 26. prosince vypukl oheň u p. Bájna ve Školce, vyhořela však pouze 1 chalupa. Zima r. 1910 byla velice mírná, takže objevily se na trhu hříbky, nalazené v lednu. Koncem ledna t. r. objevila se na obloze kometa, jasnosti hvězdy 3. třídy. Rok tento byl velice příznivý - pšenice i obilí dostatek, následkem toho ceny dobytka stouply, takže stál při lepších volích 1200 Kč.

31. prosince 1910 konáno sčítání lidu. Obořiště mělo 547 obyvatel, z nichž bylo 540 katolíků a 7 protestantů.

Až do roku 1911 nebylo mezi Dobruškou a Příbramí železného spojení, než koňskou poštou. Tohoto roku začal jezdit z Dobrušky do Příbramě autobus, který převzal dopravu osob, po čemž všechny dopravy nadále koňskou poštou. Tento rok byl velice suchý, takže obilí nebylo žádné, ječmene vyhořely ve stniskách, brambor málo, některý nestklidil ani semeno. R. 1912 konána dne 7. května ve farnosti svatopolské gene. rální návštěva, kterou vykonal E. kardinál Škrbavský a udělil p. faráři Václavu titul, osobního děkana.

8. prosince 1913 konána v Obořišti ustavující schůze československé jednoty Orel, na níž starostou zvolen Antonín Horák č. 33, náčelníkem Karel Novotný č. 3, náčelníkem Emanuel Koudela. Při svém začátku měla jednota Orel 1 zakládajících členů, 14 mužů, 13 žen, 2 žáci, 2 žákyně, 11 členů přispívajících. R. 1914 konány ve zdejší obci obecní volby, proti nimž předán protest, který nebyl vyřizován, až přišla válka a

sak staré obecní zastupitelstvo i starosta žádovali až do konce války.

23. července 1914 výpukl neznámou příčinou oheň ve vsedlosti p. Františka Petráňka č. 28, který zničil obytné stavení, stodolu i chlév.

Oheň v čp.
28.

26. července t. r. vypukla světová válka - viz str. 12.

20. srpna 1914 zemřel papež Pius X. a 3. září tohož roku zvolen Benedikt XV.

Smrt papeže
Pia X.

Pro těžké přikážky, kladené rakouskými úřady, zanikla čet. jed. Opel v Bbořišti.

Zanik J. J.
Opel.

Válečná doba vylicena na str. 12-21.

Nyní uvádím dějiny kostela a kláštera v Bbořišti do r. 1918.

Dějiny kostela
a kláštera

Před r. 1700 nebyl ještě v Bbořišti kostel, obyvatelé zdejší vsi, která čítala 16 čísel, chodili do Sv. Pole. V okolí byl pak ze kostel v Dobříši, ve Vršňově a v Říčině. Jak dříve uvedeno byla majitelkou zdejšího panství pi. Salomena Chanovská-Vilánovská až do r. 1677, kdy prodala panství Tomáši Janu Říšinovi z Lichorodu, tehdy kanovníku, generálnímu vikári pražskému, nadšenému českému vlastenci. Nový majitel panství pojal úmysl, že uvede iád Pavlinů do Čech, původně však neměl v úmyslu usaditi je v Bbořišti, nýbrž na Řetíně, ale vyjednávání s císařem Leopoldem I. vedlo k cíli. Když v roce 1680 rozšířil se po Čechách hrozný mor, jakoby v předtuchu blízké smrti, odkázal Říšina svůj statek v Bbořišti Pavlinům a skutečně 3. srpna 1680 zemřel. R. 1681 ujali se Pavlini statku, stali se majiteli rozsáhlých budov hospodářských, velkých pozemků, neměli však ani kláštera, ani kostela. Snázili se sami dostat se na Řetín, ale shaka jejich byla marnou - proto počali r. 1685 v Bbořišti se stavbou kláštera. Stavba kláštera pokračovala

Pavlini

Stavba západní
křídla kláštera

Stavba kostela

velice pomalu. Stavba, která byla velice zanedbána, mnoho se
upadla a proto postupováno s prací s velikými obtížemi
finančními. Aby mohli řeholníci kde bydlet, vystavil pi.
voj klášterní a stavba trvala 3 roky (1685-1688.) potom pře-
stalo dlouho odpočívala. R. 1702 podána žádost pražskému
arcibiskupství za povolení stavby kostela a sice pro místní
obtíže s hlavním oltářem k západu. Stavba kostela byla po-
volena a 26. dubna 1702 započato se stavbou kostela. Dne
11. května položen základní kámen, do něhož vrytán byl
otvor a složena cínová deska s nápisem: „Ja Ferdinand Kinský
provinciál řádu sv. Pavla položil jsem tento kámen.“ Na dru-
hé straně desky nápis: R. 1702 zdvihl jsem ze základu tento
kostel, Josef Palas, klášterní oborů převor.“ Kámen na-
ležel se v hlavní zdi za hlavním oltářem. Téhož roku po-
loženy byly jen základy. R. 1703 nebylo ve stavbě pokračováno,
až teprve v roce 1704, kdy vystavěno přes po-
lovinu zdiva. Příštího roku byly zdi dodělány a ulý-
hrov pořízen. Poněvadž však nebylo dost síndele, byl
pokryt došky. S tím ovšem nebyl kostel ještě hotov, proto-
že nebyla hotova ani vnější, ani vnitřní výzdoba kostela.
Děje se za 3 roky, r. 1708 pokračováno bylo ve stavbě
a sice dokončena věž, chrámovi klenutí a podzemní klenba
před mřížkou. Téhož roku, 30. června 1708 zasazen byl kříž
na špičku věže. Do bání, na níž kříž spočíval, vloženy
byly mimo jiné, listiny s nápisem. L. R. 1708 poslední
června postaven byl tento kříž převorem Palasem Josefem.
V té době, jak zřejmo z též listiny, byli v oborů
pouze 2 kněží: Emrich Goiakovič (Charvaš) a Jan
Šerman, příbramský rodák. Kromě těchto 2 kněží byl

Kněží

zde ještě mladý bohoslovec Josef Peisler. V září toho roku postaveny byly sochy v průčelí chrámu, vysoko nad vchodem a dolejší velké sochy p. Marie a Sv. Josefa. Nad nimi postavena socha dítěte Ježíše s křížkem v ruce a po stranách 2 andělé.

R. 1709 majitel dvora křiměřického, p. Vilém Mladota ze Sdobysk se svolením převora zdejšího kláštera, Pallase, upravil kapli pod věží a zřídil tam hrobu pro svoji rodinu. V křiměřických tehdy nebyl ještě kostel, ani hřbitov. 6. října t. r. sloužena byla v kapli 1. mše sv., ostatní část kostela byla ještě prázdná. Tato kaple pod věží říkali vždy kaple sv. Barbory, nyní zvaná „dušičková“ podle malby, kterou jsou z doby pozdější. Za měsíce po vysvěcení kaple a hrobky dne 7. listopadu 1709 byl v kapli pokřtěn její zakladatel, p. Vilém Mladota, který odkázal klášteru zdejšímu 1000 zlatých.

Stavba kostela byla dokončena r. 1711, klauzurní letopočet ry. tesán jest nad vchodem do kostela. Kostel vysvěcen byl na svátek sv. Josefa r. 1712 a světitелеm byl Frant. Erba, koňovský farář a zdejšího knáze (tehdy berounského) vikář. První mše sv. sloužil p. Frant. Krocín, knížovník a farář z Křínova. Kázání měl p. Joh. Karlov Kavka, premonstrát a správce dvora zduskovického. Při druhé slavní mši sv. král přibramská kapela. V té době byl převorem Ferd. Franciů (rodm. Charvát.), farářem watopolským Jiří Procházka.

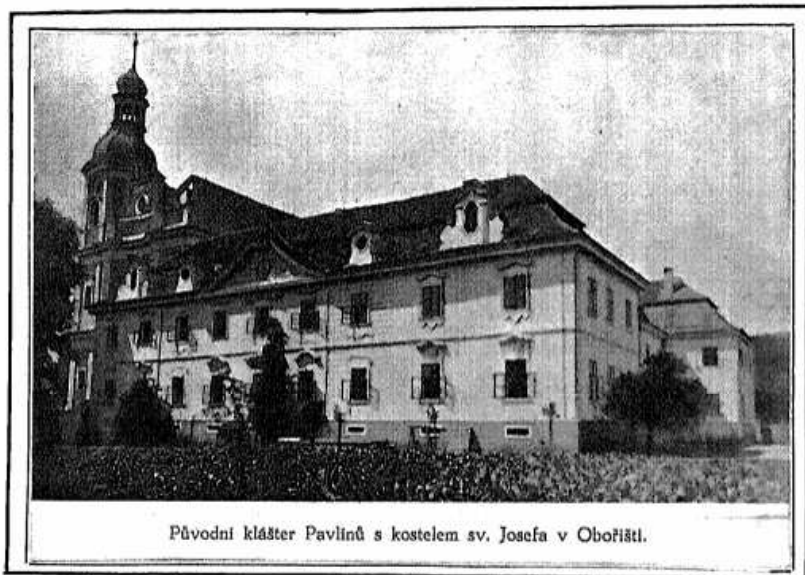
Uvnitř kostela byl při svěcení téměř prázdný, bez oltářů, bez lavic, ovšem i nevytvořený. Proto byl zřízen nouzový oltář a na něm zavěšen prozatím obraz sv. Josefa, na plátně malovaný. Kostel v té době byl však ještě volný, sám o sobě, neboť vystavěno bylo pouze západní křídlo klášterní. Vlastní budova klášterní stavěna za 2 roky po vysvěcení kostela, t. j. r. 1714. Stavba prováděna sv. b.

Kaple pod věží.

Dokončení stavby kostela.

Judova klášterní.

tymiti polížení po splných 40 roků, ovšem pouze 1 patro
vá druhé patro vystavěno teprve v. 1905. V té době ¹⁹⁵³ pou-
zeny byly i nové hospodářské budovy, na místě starých
větví.

Původní klášter Pavlínů s kostelem sv. Josefa v Obořišti.

Úprava a výzdoba kostela

Při svěcení kostela, jak dříve uvedeno, na zadní straně
kostela, tehdy ještě nemalované, zavěšen byl obraz sv. Josefa,
po němž nezachovala se žádná památka. Teprve v. 1732 byla
provedena malba na stěně, jak ji nyní vidíme (1936), předstá-
vující mohutnou stavbu oltářní, s obrazem smrti sv. Josefa.
Malba tato byla ovšem již opravena od svého původního
provedení.

Hlavní oltář

R. 1753 daroval baron z Šabínova, majitel dvora dubenské-
ho, veliký obraz sv. Josefa, na plátně malovaný, s bohatým,
pozlaťovým rámem, zděšenému kostelu. Tento obraz zavěšen
byl přes původní nástěnnou malbu, později přišel k zničení,
nezůstalo po něm památky, pouze na horní části nástěnné
malby ^{smrti} sv. Josefa do dnešní doby (1936) možno zřít s křídly,
na kterých obraz visel. Původní, dřevěný hlavní oltář
zůstal nezměněn až do v. 1929, kdy pořízen byl nový
oltář.

I. oltář

R. 1718 pořídivel do zdejšího kostela křimědická baronka,

Anna Kladatová, ke cti sv. Jany, jejíž jméno nesla, oltář sv. Anny, který p. 1786, kdy byl klášter zrušen a Pavlini odešli, odnesen byl neznámo kam. Oltář tento stál na místě, kde se dnes nachází oltář sv. Jana Nepomuckého. Čau adou vystavěn byl kostel v Hřimězdicích ke cti sv. Anny, a pravděpodobně tam byl přenesen. Tamní nynější oltář je novější, ale za oltářem visí obraz sv. Anny, patrně pocházející ze zdejšího kostela.

Starší oltář sv. Pavla poustevníka pořídila svým nákladem r. 1719 III. oltář dobříšská kněžna Mannsfeldová a pořídila r. 1729 dala jej bohatě portálovit. Obraz představuje sv. Pavla poustevníka, na jehož horní části zobrazen jest káman s chlebem. Protože podle pověsti přibíhal k sv. Pavlovi každodenně na poust káman a přinesl mu chléb. Když r. 340 sv. Pavel zemřel, přibíhali jemu z jimi k lvi (zobrazení na oltáři), vyhrabali jámu, do níž ho uložili. V přední klášterní nad branou zobrazen jest mladý Pavel, jak se ubírá na poust a loučí se s plačící matkou.

Starší oltář sv. Jana Nepomuckého dal p. 1733 poříditi baon IV. oltář Vilém František Juiš, pán z Bukovic a Kolenic. Oltář tento stál původně dle u kůru, tam, kde stojí nyní (r. 1936) nový oltář sv. Gerarda Kojilly. Když se r. 1902 kostel znova upravoval, byl oltář sv. Jana Nepom. přenesen na právní místo po oltáři sv. Anny. Oltářní obraz byl však tak šedý, že musel být nahrazen novým obrazem, který maloval malíř Josef Koutka.

Na místě, kde nyní stojí oltář sv. Blodiny, (dole vpravo) I. oltář se postavil byl r. 1735 Jindřichem hrabětem Mannsfeldem oltář Panny Marie. Kolem oltáře visely votivní dary, věnované ctiteli P. Marie. Tak na př. Kosiňská z bloříšče věnovala p. 1752 stříbrný šperk, visící na stříbrném řetízku.

Původní oltář p. Marie nešel se patrně formou kostel.

ním oltářem a proto p. 1762 pořízen byl nový oltář, lak, jak
je dnes (1936) vidíme. Paní Libuše Jorinová na Butově
dávávala na oltář vzácnou lipu. Oltářní obar jest původem
pouze dřevem. Obraz představuje sv. Rodinu. Panna Maria
dřív na klíně Ježíška, s nímž si hraje malý Jan Křtiteľ.
Kolenn stojí sv. Josef, Jáchym a Anna a rodič v Jona, Za-
charyáš s Azúbilou. Bohatý, vyřezávaný rám ozdoben jest
6 postavami, představujícími sv. Aměku, Cecilii, Kateřinu, Pa-
bora, Kláru a Štefán.

Na místě, kde stával oltář sv. Jana Nepomuckého, byl i
sv. zřízen oltář sv. Guarda Kojilly. Tento oltář vyřezán
byl klášterním řezbářem.

Zvony

Z počátku byly na zdejšími kostele nějaké menší zvony, jejich
jména nejsou známa, když však p. 1716 větší z těchto zvo-
nů praskl, byl slit nový, zvany Pavel, vážil 116 liber
a stál 48 zlatých, 36 krejce. Typu p. 1750 pořízeny byly zvo-
ny nové. Protože v dobřušských, ani oborůšských lesích neby-
lo dříví na ploti pro zvony, dával majitel panství toho
lečného 16 dubů a nichž 2 byly z lesa „Uhluhu“. Ševc
dostal za zhotovení stolice 30 zlatých pyňských a sud piva.
První a největší zvon přivezl z Rakvy posvichý sedlak Ja-
neb Bohurka rodná, dne 28. března 1750. Zvon nesl
jméno sv. Jarkuba a Donáta a vážil 1080 liber. Další dva
zvony, sv. Josefa a Pavla, z. Marie a sv. Anny, přivezeny
byly z městi pro Velikonocích, na svátek sv. ochrany sv. Joka-
fa a hned o 10. hod. se jimi uzavřelo. Z. příjma toho
roku přivezen byl 4. zvon, vážil 200 liber a zvany
sv. Jana Nepomuckého. S tímto zvony měli řeholníci
poblíž, několikrát praskly, častěji byly přelity.
Při zrušení kláštera p. 1786 dostaly se zvony do Briměže.
Dě, z těchto zůstal pouze jediný, sv. Josefa a Pavla z Briměže.

Když r. 1902 přišel do obce pán Redemptoristů, přive-
ny byly 3 zvony nové, zvané sv. Josef, P. Maria a sv. Alfons,
ale ve světové válce 1914-1918 byly tak jako stov z
všech kostelů odebrány a použity na válečné potřeb-
y. Zdejšímu kostelu zbyl pouze zvon sv. Alfons.

R. 1728 přivázal pánov Balašův na věž hodiny,
které však neměly zvláštních cimbálů, nýbrž hlasky na
zvony. Hodiny tyto byly r. 1753 nějakým mlynářem z Hně-
tku opraveny, ale když za 2 roky vypravidly službu, dány
do opravy hodinářům z Želčova. Po zrušení kláštera byly
přeneseny na zámek v Bukovci, kde jsou dosud. Po pří-
chodu Redemptoristů do obce byly r. 1905 přivezeny tyto
nové věžní hodiny, k nimž přivezeny i cimbály.

Věžní hodiny

R. 1728 zakoupeny byly ze Sv. Hory varhany za 50 zlatých.
Po zrušení kláštera prodány byly do Česká Lípy, kde i s
kostelním děkanem roku (1786) shořely. R. 1886 zakoupeny byly
pro kostel v ob. Polí nové varhany a staré přeneseny do
obce, kde zůstaly až do příchodu Redemptoristů. Tyto var-
hany prodalo panství dobrušské neznámému kam. V prvních ro-
kách po příchodu Redemptoristů hráno bylo v kostele na har-
monium, až r. 1906 koupeny ze Sv. Hory varhany vy-
šší. R. 1754 vydala císařovna Marie Terezie zákaz pa-
žít v kostele bubnu a trub a tak na sv. Josefa toho
roku kniha poprvé hudeba smyčcová.

Varhany

R. 1737 dal zřídit pánov Jan Procházka místo před kos-
telu na l. sv. křtitelnici se schodištěm. Kolem křtelnice
bylo pěkně záhradí k nimž stavoval kníže Jindřich
Kamperfeld 12 pilířů, nahoře zakoněných kouli. Čtveř-
pánov dal vykácet původní stromy před kostelem
a^{r. 1733} vysázet kaštanů, které byly r. 1931 vykáceny. Od něho
pochází i socha sv. Jana Nepomuckého před kostelem, které

Křtitelnice u
kostela

Kaštanů u
kostela

Socha sv. Jana
Nepomuckého

stála tehdy asi u nynějšího mostu. Ze všech stran vedly k ní kamenné schody, kolem bylo 5 andělů, z nichž zbyly pouze 2. Socha tato byla zhotovena r. 1740 a později, když se stavěl kamenný most přes potok (původně dřevěný), socha byla přenesena na nynější místo.

I. hrobka Zdejší kostel byl misa k ukládání mrtvol. Před mřížkou v kostele býval veliký kámen se 4 kruhy železnými; pod tímto kamenem je krypa, kde pohřbívání bývali členové kláštera. První byl tam uložen přivod kláštera Václav Baloušek, pokřtěný r. 1728. Za dalších 51 roku zemřel zde žádný duchovní, za dalších 60 roku zemřelo zde 30 kněží. Roku 1902 byla hrobka otevřena, byla však nalezena v takovém nepořádku, že nebylo možno počít mrtvol zjistiti.

II. hrobka Duška hrobka nacházela se v kapli sv. Barbory, (nyní dvůr. kovář) pod věží, kterou zřídil sobě a svému rodě p. Václav Mladotla z Kríměřdic r. 1409. Mimo zakladatele, který tihor. k. kutan byl pochován, byla tam pohřbenas 15. září 1733 dcera Eleonora Mladotlova, 21. listopadu 1722 Adam Mladotla ze Solopysk, pán kríměřdickej.

III. pohřebiště Pětím pohřebištěm byl jak dříve uvedeno, křibitůvek před kostelem. Byl vysvěcen r. 1416 a měl sloužiti k pohřbívání mrtvol poddaných a služků klášterních, ale pro odpor svatopolského faráře pochovávalo tam jen zřídka. Na tomto křibitůvku pochován byl klášterní sluha, Řehoř Dupal. R. 1760 pochován rovněž na tomto křibitůvku klášterní koň Mikuláš Dupal, který jak uvedeno na str. 31 zabít byl splácnými doňmi. Kromě těchto pochován byl na křibitůvku 1 voják z vojska bavorského, který zde r. 1741 zemřel. R. 1756 pochován byl v jihu kostela, před vchodem do kaple sv. Barbory, klášterní písař Josef Václav Kořálek.

Umělecká cena našeho kostela jest velika. Jest to vraťně dílo stavitelské, provedení výjimečným barokním slohem, nejstarším stavitелеm v střední Evropě, Kristofem Dienckhoferem. Kostel oborštiský byla první jeho stavba v Čechách (stavěl chrám sv. Mikuláše na Malé Straně, opatřil kostel v Břevnově, současně s naším) Největší část kostela, ačkoliv je velmi vkladný, je strážlivý, bohatě článkované průčelí ozdobeno jest 5 pískovcovými sochami. Nad vchodem jest segmentový štít s plastickým znakem zakladatele kláštera, Tomáše Pešiny z Čechorodu.

Stok kostela.

Levnější část kostela

Neméně krásná jest výzdoba malířská vnitřního chrámu. Původní výkres malby prováděl v letech 1432-1433 pražský mistr Jiří Škubal, který obdržel za svoji velkolepou práci 300 zlatých výnosů. Hlavní oltář až po mířku vinován jest sv. Josefem. Kromě hlavního obrazu na zadní stěně, jsou po stranách menší obrazy a to: Zasnoubení P. Marie (vlevo), protínání spícímu sv. Josefu anděl kaže: "Kazví jméno jeho Ježíš". Dole pod výklenky vpravo anděl zvěstuje: "Vstaň, vezmi dítě a matku jeho a utec do Egypta", vlevo: cesta sv. Rodiny do Egypta. Uprostřed kostela, nad chrámovou lodí jest namalována baň, spočívající na mramorových sloupech. Tato baň dle obrazy na 2 části. Jedna skupina je mezi oltářem sv. Jana Nepomuckého a sv. Pavla, druhá mezi oltářem sv. Rodiny a sv. Gerarda. Asi nad mířkou jest obraz sv. Pavla poustevníka, vlevo obraz polského Pavla, sv. Kateřina Mlynarského, vpravo nad kazatelnou obraz mnicha, pravlivského řádu, Jiřího Cypelíného. Dole na předním poli klenutí v všech zobrazeni jsou 4 svatí evangelistovi: Matouš, Marek, Lukáš, Jan.

Malířská výzdoba.

V druhé skupině, nad zábradlím kůru zobrazeni jest blahoslavený Cusebius, vlevo sv. František Almužník, vpravo

kněz Regius Praslevič, rodu Polák.

Dole nad postranními oltáři zobrazeni jsou 4 sv. otce církve: sv. Ambrož, Jeroným, Augustýn a Řehoř Veliký. Nad dvěma hostely, z nichž jeden jsou za zpovědnice; druhé vidou na klášterní chodbu, zobrazeny jsou podobu jako nad 6 nejvyššími obry, vyjevy ze života sv. Pavla Poustevníka. Pod křtem pak jest symbolický obraz, představující křesťanskou snost sily a obraz představující spravedlnost (žena, držící váhy).

Kapli sv. Barbory dala vyřaditi a vymalovati vdova po p. Vilému Mladotovi z Hřimězdic¹⁷³³. Nad vchodem namalován jest znak Mladotů a r. 1733. Ueli klenutí jest okusně posetá malými obrazy a nápisy pod nimi, oba. kující poučnou myšlenku.

Slavnosti v kostele.

Při zdejší kostele pavlínském žilo obyčejně 8 kněží, nejvyšší počet byl 11, bývali zde i bokostovci, 2 až 3. Mimo pravidelní svátky byly v oboršti před 200 lety tyto slavnosti: 1) svátek sv. Pavla Poustevníka, dne 15. ledna 2), svátek sv. Josefa 19. března. Toho dne se skutečně slavila v oboršti prout, 3) dínkou neděle (nikoliv 3.) po Velikonocích slavnost. lo zdejší bratrství sv. Josefa svůj svátek s velikou okázalostí. V ten den konán byl zvláštní průvod, při němž neseno 7 praporů, na nichž zobrazeny byly události ze života sv. Josefa. Bratrství sv. Josefa založil převor kláštera Jan Křem. Pocházka. Kto svého ředitele a každý měsíc zvláštní kazání. S tímto slavnostem scházelo se daleka mnoho lidí, slavnou mši sv. mívali cizí kněží, ze p. děkan přibramský, farář jinecký, slivický, vosovský, děkan sedlánský, augustýnián od sv. Dobroslavi, foremon. stráti ze Zbraslavi, frančiškáni z Hořovic, opat od sv. Mikuláš z Prahy, Jesuiti ze sv. Klou a j.

Na slavnosti sjížděla se s rodinami i okolní šlechta: kníže Mannsfeld z Dobruše, baron Zichyn z Lázan, pan v Doubravě, svobodný pan Vilém Boryn z Žukovic, baron Hochburg z Hluboc. Všichni tito bývali hostmi v klášteře, dány měly zvláštní místnost. Někdy konány zde i mimořádné slavnosti.

Tak na sv. Michala r. 1754 slavil zde farář Karmilián Hon. nad Kovarce první mši sv. Tehož dne slavil padesátiletí jubileum kněžství Jan Šerman, rodák příbramský. Na slavnosti přítomna byla kněžna dobrušská Anna Kaš. Mannsfeldova a knabi Karmilián Dubský, pan v Říčíně.

Kněží zdejšího kláštera pracovali i mimo Dobruši. Pater Antonín Šorniš byl zámeckým kaplanem v Dobruši, kde i r. 1748 zemřel. Pochován jest ve zdejší kostele před oltářem. Zámecký p. zámecký kaplan v Hornišku byl i zdejší kněz. Kněží zdejší vypravovali i na sousedních farnostech. Ve zdejší chrámu konávaly se i křty sv. však pokřtěno zde r. 1755 dítě klášterního hajného Šmejkalů na jméno Josef a syn klášterního topiče Pavla Janíka na jméno Augustyn.

Křty ve zdejší kostele.

Kláster a kostel dodaly zdejší malí vesničky, čítající pouhých 16 čísel nebyvalého významu, takže za 100 roku vzrostlo na 33 čísel.

V době panování císaře Josefa II. postižen byl život náboženský řadou neblahých nařízení. Šak na př. nařízeno kdy smí být křana mše sv., kdy zpívána, kolik má být svítek na oltáři, kluí písně se mají zpívat, jak se mají konat pohřby, zakázány průvody na poutní místa, ať zavedeno císařské posvěcení a j. V té době vydáno bylo také nařízení klášterů a klášterních jmenů mělo být použito na zřízení nových far. V Čechách zrušeno 44 klášterů v Rakousku 700.

14. února 1786 posliklo toto nařízení i zdejší klášter.

Zrušení kláš-
tera.

Toho dne přišla císařská komise, svolala se členy kláštera a ohlásila jim zrušení dekret. Negen klášter, ale panství oborštské a syckrovské prohlášeno za majetek státní a zřízen za zvláštní hospodářský úřad. Kňazi museli opustit klášter a rozjel se, dostali odškodnou 300 zlatých. Čekdy jím žilo v klášteře 8. Kňazi odešli do svých domovů někteří odesli do okol. Podpívor Heichal Sieber žil v Dlouhé Lhotě v zámku, kde za 2 roky v 1788 zemřel, kňez Maximilian Konrad odešel do Hřimědic, kde byl právě zřízen farní kostel, jím odesli do Dobrušky. Kostelní a klášterní věci byly prodány ve veřejné dražbě a tak dostaly se venkany až do České Lípy, kde téhož roku i s kostelem shořely. Lavičky a křesla odneseny do nového kostela ve Velké Pěčici u Kolína, věžní hodiny na zámek v Dubovce, do Hřimědic přenesen oltář sv. Anny, zvonky a sochy. Sochy sv. Jana Nepomuckého a sv. Václava, umístění ve ryklech po stranách hlavního oltáře přestěhovány byly do Víšňova, odkud v 1929 přeneseny opět do kostela oborštského. V kostele ponechány byly nejnútější věci, v klášteře nic. Klášterní knihovna byla rozprodána, mnoho knih převezeno do kláštera oborštského, jím pořídily náklady na farní půdu v Dob. Hbitech a přeneseny znovu do zdejšího kláštera.

Prodej panství.

Panství oborštské prodala zemská vláda veřejnou dražbou v 1793 oborštské kněžně Šabellě Collouco-Mannsfeldové za 53.477 zl. 25 h. a připojeno k oborštskému panství. Z pověření klášterních panství strážných zřídil císař Josef I. sv. náboženskou matku, z níž měly se rybníky a stavičky farní kostely a jiné potřeby církevní uhradovati.

Kostel osiřel...

Oborštský kostel osiřel. Umlklý kostelní zpěv i zvon přestaly svolávat věční lid do zdejšího kostela. Na místo Pavla v bílých rouších nacházela se do kláštera panství.

čítadka a služebníci. Obořiští občané opět museli docházeti na služby do Sv. Pole a kostel sv. Josefa i klášter musel v bibliotéce pod kněžným obcarem Spitzerovým visívaly na stěnách koňské domouly, kostel sloužil za skladisti různých hospodářských potřeb, na kůru bylo složno dříví, krmné malby křepity, nikdo neopravoval a kostel podléhal úplné zcháceli.

Pozrušení
kláštera.

R. 1990 vzpomínáno bylo opět na zdejší kostel a klášter. Svatopolská škola a fara byly tehdy v ubohém stavu, proto vyučovalo se též pokru ve zdejších klášteřích. Rovněž fara měla být přistěhována do kláštera. Za tím účelem šla se do Obořiště komise v níž byl přibramský vikář Frant. Hoffmann, svatopolský farář Fr. Trbek, řídil poměrů dobrů školských a zastupoval přistěhovaných obcí: Obořiště, Sv. Pole, Lhotky a Dal. Dušník. Člensky vyslovili se pro přistěhování fary do Obořiště, jenom dušníci protestovali, avšak proto, že by měli nejdale. Bylo tedy odhlasováno, aby fara přistěhována byla do Obořiště, ale z finančních důvodů, že oprava kostela a kláštera byla by příliš drahá, z ujednání šlo.

Školní vyučování v klášteřích

Fara v Obořišti

R. 1825 zřízena byla v přístěhování kláštera octáina, kde uplatněl se počet z byseliny dřevorů, byla však v. 1853 zrušena a přenesena do Dobrušky.

Octáina

R. 1901 zřízena byla česká provincie kongregace Redemptoristů a bylo nutno získati nějakou budovu pro jejich kněžského dorostuřádkového. A tak po dlouhém jednání koupou byl 7. prosince 1901 od kněze Collredo-Mamspeda, klášter v Obořišti. Nemalým nákladem obnovou byl klášter a kostel, jenž opatřen potřebným zařízením.

Koupě kláštera i s děm
ČSSR.

Malý obnovil akad. malíř Hothausen. 19. března 1902 na svátek sv. Josefa konány byly v Obořišti opět první

První mše sv.

Posvěcení
klášterní
budovy a umís-
tění theolog.
ústavu.

služby Boží a 1. září 1902 posvěcena obnovená klášterní
budova. Zde také umístěn theologický ústav kongregace
Redemptoristů.

II. patro

Ženy však se jistěly, že klášter v přirovnání velikosti ni-
mu již dle nestál, proto r. 1905 přikročeno ke stavbě du-
chovního patra a klášter natyč vzhledu, jaký má dnes (1936).
Starší duchovního patra provádět stavitel Tschorsch z Pilsa-
ně. Současně se stavbou kláštera přibírá kašnová kry-
tina na kostele a nahrazení buditelov.

Kostele před
příchodem
Redemptoristů

Až do příchodu Redemptoristů do obce šlo konány byly v
poslední době dvakrát ročně bohoslužby ve zdejší kostele
a to na sv. Josefa a o posvěcení. Při nich stále trávila.
no bylo na varhany, přiváženy sem r. 1886 ze Sv. Pole, při
nichž byly měchy tahány pomocí rmenů. Po příchodu
Redemptoristů tu bylo v kostele na harmonium, které
bylo koupeno od p. učitel. H. Gladomira ze Sv. Pole.

První rektor
ČSSR.

Jak dříve uvedeno, prvním rektorem zdejšího kláštera,
po příchodu řádu Redemptoristů byl op. Roller.

Dvě kněží

S nimi přišli do obce jako první kněží: op. Janů,
Smolík, Pyška J., Reindl a Hudeček.

Vloupání do
kláštera

R. 1904 vloupali se neznámí pachatelé do zdejšího kláštera,
kde a odcizili šatů 4000 Kč. Jižhož roku koupil klášter od Ja-

Klášter koupil
op. 16.

na Bedřicha op. 16 hospod. budovy a část zahrady od Fr. Pyšky op. 20.

Jelikož vyčerpaný byly všechny události týkající se obce
až do r. 1918, mezníkem to v dějinách našeho národa,
pokračovali bude jistě i nyní postupně pokř
rokem, pokud podaří se mu události věrohodně
zjistiti.

1918

Události v tomto roce, týkající se našeho státu, uvedeny úvod
jsou jako součást a zakončení doby válečné na str. 17-23.

9. břízna tohoto roku vypukl oheň v domě p. Viláška Petra ^{ohně v}
čp. 52. Od něho chytil dům p. Šidy Antonína č. 51. ^{čp. 52.} Ob-
ma shořely většinou hospodářské i obytné budovy. Ohně zni-
kl nepozorností dětí, kteří udělaly si na dvoře ohniště.

Několik leti strádání a podvýživa za doby válečné byly ^{španělská}
příčinou, že rozšířila se téměř po celé Evropě ^{chřipka} horlivatá ne-
moc, zvaná „španělská chřipka“. Často nebezpečnou cho-
bou onemocněli téměř všichni občané vesnic i měst a v
mnohých a mnohých případech skončila nemoc smrtí. Ne-
moc nšetila mladých, ani starých, v některých rodinách
uvlekla na lůžko všechny členy rodiny, takže nebylo ni-
hoho, kdo by nemocní obsloužil a ~~do~~ domácnost a hosp-
dářství obsluhoval. V mnohých vesnicích téměř nepřesta-
val zvonit umíraček; rakvi se nedostávalo a v mnohých
rodinách 2, 3 i více členů nemoc skosila. Zajímaví že
nemoc spíše postihovala lidi tlustší, i průběh nemoci
byl vážnější, kdežto lidé hubení se jí spíše ubránili.
Školy i některé úřady musely být zavřeny, protože ne-
moc se sčasnou měrou šířila a obana proti nárazu
téměř nebyla. Ve zdejší obci onemocněli téměř všichni ob-
čané, zemřeli však pouze 4 osoby dospělé a 1 dítě.

1919.

Obsazení
Slovenska

Až do tohoto roku nebyl českoslov. stát řádně ustaven, hranice nebyly řádně vyznačeny a proto nastalo jednání z obsazování některých částí naší republiky. Pomocí českých legií z Itálie začalo bylo s obsazováním Slovenska. Bratislava obsazena 1. ledna 1919.

Škodinová
pracovní doba
pozemk. reformy
atd.

Revoluční národ. shromáždění vydalo v tomto roce zákon o vedení Škodinovi době pracovní, zrušilo šlechtické tituly, vydalo zákon o pozemkové reformě, podle něhož většinu velkostatků zabírá stát, při čemž část pozemků as 400 ha ponechává se majitelům, zbytek přidělen tím, kteří půdy nemají, neb mají ji málo. K provádění tohoto zákona po většině nově zřízený pozemkový úřad. Dále vydán byl zákon o státn. podporách v nezaměstnanosti, o ochraně najemníků, zavedeno civilní manželství atd.

Volební právo
do obcí.

Revoluč. národní shromáždění vypracovalo také volební právo do obcí, podle něhož právo voliti má zachovávat československý státní příslušník, muž i žena již od 21. roku svého věku, když se konají, vázanými kandidátními listinami "na základě státních volebních seznamů. Podle tohoto zákona konány volby do zdejší obce dne 15. června a obdržela strana lidová 9 členů obec zastupitelstva, republikánská 1 člena a domkářů, dělníků a malozemčáků 7 členů. Za starostou zvolen Jan Tránek ze strany republ. a námištem František Stabikouda ze strany domkářů a dělníků. Až do této doby konány byly volby do obcí podle velikosti majetku, zvaných kurii, či li sbory. Tyto sbory byly 3 a každý obdržel při občansk. volbách 3 členy. Zdejší obec. zastupitelstvo čítalo 9 členů,

Volby

Josef Tránek,
starostou obce

podle volebního řádu do obce má nyní 15 členů
 V tomto roce bylo již mnoho legionářů doma nenatíl se veli-
 tel. 1. pluku ruských legií, hrdinový plukovník Josef Švec,
 který svoji dobrovolnou smrtí dne chtěl českosloven-
 ski legie na Rusi zachrániti před krutým rozkladem a dlou-
 hého strádání a připomenouti jim přísahu, složenou, katičku
 Masarykovu

15 členní obec
 zastupitelstvo

Murav. Švec

4. května 1919 ušel se na dvojplošník genmál a první mi-
 nistr vojensství Dr. Milan Rastislav Štefánik do své osvobo-
 ně vlasti z Itálie. Nad milovaným rodným krajem, o jeho
 osvobození se tolik zasloužil, blízko Bratislavy se letadlo ro-
 to a zřítelo k zemi před bránu své matky genmál Štefánik
 zahynul. Pohován jest blízko svého rodiště Kosaristami, na
 vrchu Bradle, kde zbudována mu mohutná mohyla.

Imel Dr. Štef.
 R. Štefánik

Dr. Milan

Rastislav

Štefánik

Stokování
bankovek.

Uspěch Maďarů
na Slovensku.

Obsazení
Slovenska.

Připojení Pod
karpatské Rusi
k ČSR.

Ceny stoupají

Částečná par
celace veko-
stetku v obou

Jos. Štámel
starostou has
stovu.

Důležitým úkolem revolučního národ. shromáždění bylo udržení finančního hospodářství státu. Proto nařídil první ministr finan. ci Dr. Alois Rašín od 3. - 9. března stokování bankovek (dosud rakouských) od 10 Kč výše. Stokováním zadřel stát skoro za 2 miliardy bankovek. Rakouské bankovky postupně byly nahražovány novými čl. státopkami od 1 Kč - pětišákorovými. Rovněž nařízen soupis majetku, na který byla uvalena daň. Když v Maďarsku byl nastolen Belou Kunem bolševický režim, stáhlo 30. května maďarské vojsko na Slovensko a zabrálo Slovensko až po Nitru, Košice a Prešov. Československé vojsko, vedené franc. generálem Pellém po úporných bojích vytlačilo Maďary z obsazených krajů a uzavřelo 24. června s Maďarskem příměří a stanovily nové definitivní hranice mezi Maďarskem a Československem.

Koncem ledna ¹⁹¹⁹ zabrali Poláci větší část Slezska, byla však za pomoci italských legionářů, vedených gener. Fregiárkem vytlaceni ze Vísty a v červenci 1920 stanoveny definitivní hranice mezi Polskem a Československem.

10. září v St. Germain připojena k naší republice Podkarpatská Rus.

Ceny většiny živelních potřeb dostupně od počátku světové války v tomto roce svého vrcholu. Čas placeno za slušnější obilí pšeničný až 2000 Kč 1 praž. lot 300 Kč, 19 jčeniče 10, žito 10, krmivo s kletem 1000 praž. volů , praž. koní 10.

V tomto roce rozparcelováno bylo drobným zemědělcům část polností, náležejících býv. knížeti Colloredo-Mannfeldovi po pravé straně silnice k Vlouhí Lhotě do 2. sv., nuceného najmu. Starostou kasič. sboru byl Fránek Josef, náměstkem Ant. Schaffer, velitelem R. Stefanides. Až do tohoto roku konám

byly valní hromady hospodářského spolku pro boriště a oh-
lí po vesnicích, odkud byli členové, nyní se spolek osamostat-
nil pouze pro boriště. Předsedou spolku zvolen p. Fr. Stefanides.

Osamostatně-
ní hosp. spolku.

1920.

V tomto roce skončen byl námat českoslov. legií z Ruska. Větši-
na vojska převezena byla na amerických lodích, jednak přílivem Námat
amerických, jednak přes Ameriku. V 36 transportech bylo odveze-
no 63.450 osob, z toho 56.459 vojáků, ostatní zajištění, ženy a děti. legionářů.

29. února usavena t. zv. ústava republiky Českoslov., podle
níž ústavodárná moc přenesena na národ. shromáždění o 2
sněmovnách, volených podle poměrního zastoupení. Na základě
tito ústavy provedeny byly dne 16. dubna volby do národního
shromáždění a obdrželi ve zdejší obci.

Ústava
republiky.

Volby do ná-
rodního shromáždění.

Nové národ. shromáždění vydalo zákon o nemocenském po-
jištění, vztahující se i na zemědělské dělnictvo.

1. ledna tohoto roku usavena československá církev.

Českoslov. církev.

Vůdce zvolen po druhé prezidentem republiky

J. G. Masaryk.

J. G. Masaryk
po II. preziden-
tství.

Založení Sokola
v Běhořích

Na schůzi republikánského dorostu v Běhořích, konané dne 8. února ustanoven byl přípravný výbor pro založení č.j. Sokola v Běhořích. 25. března zřízen tělocvičný spolek, pod názvem: Tělocvičná jednota Sokol Dobruška, odbor Běhořské. Prvním starostou Sokola zvolen Frant. Koichal, rolník z Běhořic, místostarostou Karel Klíma z Sv. Pole, náčelníkem Blaha Ant., jednatelem Frant. Hájek. 28. srpna téhož roku konáno v Běhořích první veřejné cvičení zdejšího Sokola.

Obnovení
jed. Sokol v
Běhořích

28. listopadu konána ustanovující schůze Těl. jed. Sokol v Běhořích, na níž obnovena, či znovuzřízena v roce 1913 zaniklá zdejší jednota Sokol. Starostou byla zvolen Frant. Červený, místopředsedou Jaroslav Krabák z Budínky, náčelníkem Frant. Vrášek, náčelníci Anna Blahová, jednatelem Karel Krubý. 5. prosince stal se jednatelem dp. Koichal Jakoba ČSR.

Kas. sbor za
koupištníky

Zdejší kasíňský sbor, jehož předsedou byl Fr. Kalichovec, zakoupil pro své členy 22 prileb.

Fr. Stefanides
předsedou
hosp. spolku

Předsedou hospodářského spolku zvolen Frant. Stefanides, místopředsedou Ant. Holbek.

Kulturní
a skitanka.

V tomto roce rozšířila se ve zdejších kraji kulturní a skitanka u kovářského dobytka. Zdejší obec byla rovněž touto nákazlivou chorobou postihována, uhynuly však pouze 4 kusy kovářského dobytka. Jiné obce byly daleko méně postiženy.

Požár v č. 27.
26. a 73.

20. června vyprskl požár v domě p. Štěp. Josefa čp. 27. zřísoberný lokomobílo^{parní} jízdní kolem po státní sítnici. Jízdní mi zapalena byla došková střecha obytného stavení a od ní shořely ostatní hospod. budovy. Z čísla 27. přenesl se ohně na č. 26, náležející Kovolnímu Josefu, jemuž shořel chlév, stádo a kolna a na č. 73. náležející Blahovi Janu, k tomu shořely všechny budovy.

29. července vznikl neopatrností dětí oheň v místním velko-
státku. Oheň nenabyl rozsahu, byl místním hasič. sborem za
pomoci kněží a studentů zdejšího kláštera brzy zdo-
lan. Počasí v tomto roce nebylo příznivé. Částí dětí, travající
do července utloukly obilí tak, že mnohé nevyšlo, pšenice
byla velice sněti-va. Ve červenci až do října nastala vedra,
jimiž pšeda stardla a zase obilí nemohlo vzejít, pšenice
mnoho zpračknivěly. V říjnu pršely tak silné mrazy, že
hoštinští mohli sčkat led, listopad opět byl mírný.

Oheň ve velko-
státku.

Pocasí

Mrazy.

1921.

15. února konáno bylo sčítání lidu v Československé republice.
Obciště mělo 81 čisto a 541 obyvatel.

Sčítání lidu

6 Velikonocích přiletěl z nenadání císař Karol se svou chotí do
Budapešti, ale když byla dohoda mobilisována a vypukla válka,
opustil zemi.

Císař Karol
v Budapešti.

V říjnu téhož roku přiletěl opět se svou chotí opět do
Bévaru, ale když Československo a Jugoslavi mobilisovaly, byl
vydán Angličanům a odvezen na portugalskou lodi, kde
1. dubna 1922 zemřel.

Mobilisace.

Zásluhou min. zahrani. Ed. Beneše utvořena t.zv. "Malá dohoda",
t.j. obranný spolek spřátelených států: Československa, Jugoslavi
(přistouplu v srpna 1920) a Rumunska (přistouplu v dubnu
1921.)

Malá dohoda

10. července pořádala S. J. brat. akademie v kost. p. Stefanidur,
pro níž evičili žáci s ryčmi, praporečky a prostěná, členky s kůli,
dorošlenky s kroužky. Kromě toho zazpívalo několik zpěvů.

S. J. brat. aka-
demie.

Manifestaci
ni slavnost
katol. mládeži

číslo.

21. srpna konána v borišti manifestační slavnost katolické mládeže a lidovců. Popoledne konána polní mše s doprov. sv. Jana, odpoledne tábor lidu, na němž řečnil Šavelka, komik z Přel. mlá a dp. Šoboška. Po skončení tábora konáno výjimečné cvičení se účasti oholnických občanských jednot.

Sokol. výjimečné
cvičení.

28. srpna konána zdejší jednotka Sokol výjimečné cvičení se účasti sokol. okruhu. Cvičení pořádkem na pozemku nynějšího majitele Václ. Hloukova v l. zv. "Štěpnic", se velice účasti nejen cvičitelů členstva, ale i ostatního občanstva. Cvičily všechny složky sokol. skla (právní, národní, hru).

Čet. akademie

13. listopadu konána č. j. čet. akademie, při níž cvičena gym. bolická cvičení žen, žáci a žákyň skupiny a prostná, dorostenci, hry šerpy a šatky, členky a členové sluková právní.

Děkan Em.
Ksely zemřel

26. března zemřel děkan Em. Veselý, farář ve Sv. Poli. 24. dubna událo se v borišti tragická událost. V jednom domě zemřel Josef Šramet, starosta zdejší obce a jeho matka Františka Šrametová. Oba měli jeden dom. pokoj.

Dobráiny to-
poly u státní
silnice.

V lednu poráženy byly topoly podél státní silnice proti klášteru a vysazeny jasany.

Jan Šolý,
farářem.

7. srpna stal se farářem ve Sv. Poli - Jan Šolý.

1922

Období vzniku
mého vojína

1. července uložena byla v kapli staroměstské radnice památka zemřelých vojáků - legionářů od Zborova na památku a příklad českého slovenského národu.

Deska padlých
v kostele

17. dubna zasazena do zdejšího kostela deska padlým, popraveným nákladem obce za 300 Kč.

22. ledna umřel papež Benedikt XV. a nastolen Pius XI.

21. dubna udála se v oboršti tragická událost. Tého dne zemřel starosta obce Josef Čánek a jeho malá Františka Čánková. Obě měli jeden den požívati.

Josef Čánek,
starosta obce
a Františka
Čánková d.

Pro dobrov. kasičů v oboršti se usnul postavit pomník padlým vojínům a ihned zvoleno komitě s p. Františkem Štefanidesem jako předsedou, p. Emilem Dragounem jako pokladníkem. K tomuto účelu vybrali členové mezi sebou 102 Kč.

Komitě pro
stavbu pomní-
ku padlých.

14. dubna konala se akademie, při níž čteny různé složky orelské, přednášeny básně a zapíráno několik písní. Věčerníkem došla zvolen Josef Šklenář, rolník z Čestova.

Podle záborového zákona přiděleno J. J. dohol v oboršti 4000 m² pozemku v l. zv. Slápnici' pro letní cvičiště za cenu 1350 Kč.

Přidělení let.
cvičiště dohola.

Počasi toho roku bylo dosti příznivé. Píce i brambor bylo dostatek, obilí dobře vyřálo. 1. dubna toho roku napadlo tolik sněhu, že nikdo ho tolik nepamatoval. Tého roku byla velice

Počasi

úroda všeho ovoc.

Úroda ovoc.

1923.

5. ledna zavražděn byl první čsl. ministr financí Alois Rašín fanatickým mladíkem Loupalem.

Smrt čsl.
Rašína

Starostou obce stal se František Šlabikouděk.

Fr. Šlabikouděk
star. obce.

6. ledna konána J. J. byla akademie, při níž čteny různé složky, přednášeny básně a zapírány písně za doprovodu na klavír p. kaplana Dražila z Příbramě.

byla akademie

4. února vyhlášena byla v obci kontumace psů.

Kontumace
psů
starosta obce,

22. dubna zemřel starosta obce p. Červený z Čestova.

3. května nalezen byl mezi oborštem a Lhotou zastřelený asi 40 letý muž, neznámého původu. Měl 2 rány v ústech a v sedě.

Zastřelený
muž.

Krupobílí 8. května postouzen byl zdejší kraj silným krupobíjem. Zdejší mnoho škody nadělalo v Rosovicích a Přibramě, oborští bylo málo postiženo.

Obecní volby 16. září konány byly volby ve zdejší obci a obdržela strana lidová --- 8 mandátů
domovníků. 5 "
zem. a les. zamít. 2 "

Oslava svato 28. září konána v oboršti oslava svatováclavská, jejíž program václavský byl přednáškou p. prof. Štambasa z Přibramě, hudbou a zpívem.

Sokol - slavnos 28. října konala jednotka Sokol na oslavu 5 letého trvání repub. ní věčen. lity, slavnostní věčen. Program sestával z přednášky, recitací, hudby a zpívem.

Jednání osil. 8. srpna začalo bylo s jednáním o silnici oborští - Rosovice. ní Rosovic. Z bohaté kasy fary svatopolské, mající výměny 210 korců bylo oborští ^{drobným zúhelněním} postoupeno (toto roku 150 korců, za něž strčeno kolem 70.000 Kč. Skonproděj peníze uloženy byly u hypotéční banky moravské. Stejně odpov. poli fary svatopolské. dána i zádušní pole u filiál. kostela v Hloučce Lhočce za cen 14.324 Kč a připojena pole k farnosti višňovské, také u farnosti kostela ve Sv. Poli zbyla pouze 1/4 původních polí.

1924

Oběti války.

Světová válka přivedla a ve své krvelačnosti milionový oběti na lidských životech. Na světových bojových ústelech putovalo přes 10 milionů mrtvých, zraněných bylo 4.222.000, z těch zemřelo 222.000 a invalidů 236.000. Nemí snad v českoslov. republice jediní vo. nice, stud by nepřinesla krvavou daň krovní válce světové.

Tímto obětem války, - padlým hrdinům - stávajícím byly pomníky
téměř ve všech vesnicích a městech naší republiky. I naši
vesnice v upomínku na naše padlé postavila jim pomník.
Jak dříve uvedeno, podnět k postavení pomníku dal hasičský
sbor zdejší, který utvořil prozatímní výbor a dal náklad tří-
kotu mezi členy na schůzi, v níž usneseno postaviti pomník
padlým a sbírka toho wynesla 120 Kč. Prozatímní výbor poruší
k jednání všechny místní spolky, zejména politických stran.
Zastoupení byli: 1) za sbor dobrov. hasičů 3 členové, 2) za hospo-
dářský spolek 3 členové, 3) za skupinu zeměděl. dělnictva 3 čle-
nové, 4) za skupinu domkářů a maloročníků 3 členové, 5) za jednotu
Sokol 3 členové, 6) za jednotu Orel 3 členové, 7) za sdružení katol.
zemědělců 3 členové. Aby mohly být získány prostředky poa-
hlo komitě sbírkou v obci, která wynesla 628 Kč, scházka
2 divad. představení, konána sbírka o pouti, která wynesla
355 40 Kč, K čimuz ničilo věnovala obec 600 Kč a pozemek,
velkostatek Colloredo-Mannsfelda 200 Kč, hospodářský spolek
v Gbořišti 200 Kč

Zhotovení pomníku zadáno bylo firmě J. Pecen z Příbramě
za cenu 4500 Kč.

Položení základního kamene stalo se 28. června 1924.
Čině všimnu pomocnou práci, jako voreni písku, kamene,
zednictvu práci, pomahačskou vykonali členové komitě a
místní občané zdarma, většinou věcí po vlastním namít-
nání. Vplocení dvatřiceti jalovců provedeno nákladem zdejší obce.

Pomník nese jména padlých:

1. Adlačka Václav	7. Husovský Karel	13. Lid Antonín
2. Čajka Ludvík	8. Husovský Frant.	14. Petrášek Josef
3. Čerba Josef	9. Korotný Emanuel	15. Blüml Jan
4. Čerba Karel	10. Korotný Emanuel	16. Doulík Josef
5. Kettner František	11. Šesárek Karel	17. Větráček Josef
6. Husovský Jan	12. Řezáč František	

Položení základ-
kamene.

Jména na
pomníku.

Hlavnost
svěcení pom-
níku.

24. srpna konána byla slavnost svěcení a odhalení pomníku za velké účasti obecního. Dopoledne konána polní mše za pomníkem, kterou sloužil farář watopolský, Jan Holý, načež odhalen a posvěcen byl pomník. Potom pronesl slavnostní iče světitel pomníku p. farář watopolský a zdejší rodák, srodek po prad. lém otci, profesor Emanuel Šebek. Odpoledne konána zahrad. mše zábava na vol. letním cvičišti.

Při konáních pracích komitě sestávalo z těchto členů: Václav Veselý, předseda, Václav Vítkovský pokladník, Václav Štáňa, jedn. tel, Jan Štáňa, Karel Štáňa, Karel Štruby, členové.

Přednášky
o dějinách
oborů.

16/3, 20/3 a 4/5. konány přednášky o dějinách oborů. Přednášel p. Dr. Kiklik ČSR.

Knihy pro
M.O. kom.

Histori. osvícen. komise obdržela jako státní subvence knihy, v ceně 600 Kč.

Návštěva p.
arcib. Kordai
v klášteře.

26. května navštívil zdejší kostel a klášter p. arcibiskup Kordai, který nalezl se se sv. birmování ve Višňově.

Birmování
ve Sv. Poli.

29. května konáno sv. birmování ve Sv. Poli, které vedl biskup Ant. Podlaha. Uvítací slavnosti zúčastnili se hasiči a Grel. Téhož dne odpoledne navštívil p. biskup zdejší klášter.

Nuncius Mau-
maggi navštívil
v klášteře.

29. června zastavil se v oboršti na cestě ze Sv. Hory p. nuncius Karmaggi, který promluvil k shromážděnému občanstvu v kostele italsky. Jeho proslav ilumočil Dr. Blahoslav.

Slav. sbor, slav.
nost 40 let.

10. srpna konal zdejší sbor hasičský slavnost 40 let trvání. Slavnosti kromě četného občanstva zúčastnili se i hasičských sborů a předvedeno bylo cvičení s kerhou, šk. kačnické a pochodové. Po slavnosti konána zahradní zábrava v zahradě p. Jechota Vojt.

Samota brůn
vyhořela.

18. září vyhořela samota „Brůn“, která zapálena byla jiskrami z parní oráčky, která na sousedním poli orala. Vyhořel náš samostatnosti oslavno bylo mši sv., kterou zúčast.

nělo se obec. zastupitelstvo a kasičský sbor. Učbu konala
místní osv. komise akademii, při níž přednášeny vlaste-
necké básně, rozprávány písni. Přednášku měl prof. zdej-
ho kláštera Dr. Heiklik.

Tento rok byl velice úrodný - obilí i jable bylo dostatek.

úroda.

1925.

Tento rok stal se památný tím, že byla prováděna t. zv. po-
zemková reforma, t. j. vládou republiky čsl. zabrány byly shor-
ské velkostatky, náležející ponejvíce německým, neb maďar-
ským šlechtickým rodům. Dle čísla část těchto pozemků byla
prováděna t. zv. pozemkovými úřady "bezemkuh, neb dobnými
zemědělci, případně dlouhodobými nájemci, ze zbytku
utvořeny, zbytkové statky" o výměři až 104 ha. Státním
pozemkovým úřadem zabráno bylo Schwarzenburgovi 175.829 ha
přicay, Lichtensleinovi 60.481 ha, Collondo-Mannsfeldovi 47.861 ha,
arcibiskupství domouckému 46.515 ha atd. Ze zabraného ma-
jetku utvořeno v Čechách 1279 zbytkových statků, na Moravě
a v Hlezsku 372, na Slovensku 517, na Zakarp. Rusi 27
zbytkových statků, celkem o rozloze 226.693 ha přicay. Pů-
vodním majitelům ponechány ještě, dostatečně velké
velkostatky.

Podle této pozemkové reformy rozparcelovány byly i pozem-
ky náležející Collondo-Mannsfeldovi při velkostatku dobiš-
ském a v obcích, na jejichž katastru pozemky velko-
statku byly, začaly se parcelární území. U nás ob-
sahují nájemci o pozemky z parcelací dne 1. března na de.

Pozemková
reforma.Parcelace
velkostatků.

Poradní sbor

ním úřadě, kde učiněn byl soupis žadatelů.

Uvořen byl 1. z. v. „poradní sbor“ 5 členů, v němž zasadal p. Dlouhý Václav, Štěl Josef i 19., Štěl Josef i., Kučina Jan a starosta Fr. Šlabihoudek. Tento poradní sbor společně s komisary stát. pozem. úřadu rozhodovali o přidělení země ným žadatelům.

20. srpna oznámeno bylo 51 žadatelům, že se jejich žádost vyhovuje. Podmínkou bylo, aby žadatel měl číslo (domek) nejméně staří přes 60 let a nebyl živnostníkem.

Celkem rozparcelováno bylo 227 ha 54 ari. Z toho obdrželi žadatelé z Dobrušky 111 ha, ^{obe 10 ha} z toho 20 ha od 1. z. v. Dvorce a katastru obce Dlouhá Lhota. Druhlští občané obdrželi 15 ha, rosovičtí 18 ha 54 a. V majetku velkostatků došlo k

Zbytkový statek.

zůstalo ve zdejších katastru 32 ha. Ze zbytku uvořen 1. z. v. „zbytkový statek“ s nejlepšími polnostmi i s včerními dovedami, ve výměři 23 ha půdy. O tento zbytkový statek ucházeli se 3 žadatelé: p. Josef Šukar (správce zdejšího velkostatků, Paclík, učení správce velkostatků v Dobrušce a Ing. Zeman Karel, statkář z Křížova. Zbytkový statek prodán p. Ing. Zemanovi, který se koncem května z 1926 do zdejší obce přistěhoval. Dosavadní správce velkostatků zdejšího, Josef Šukar, odstěhoval se 23. února 1926 do Karlova. Jelikož přidělení území nebylo skončeno do podzimního setí, zůstala pole a parcelace na zimu neobdělána a nezaseta, teprve z jara z 1926 majitelé přidělili pole obdělávali. Novému majiteli zbytkového statku, p. Ing. Zemanovi, při jarních pracích polních pomáhali p. Štápanec Fr., p. Slaviček Jan z Čuběnic, velkostatek Dlouhá Lhota, p. Petrus z Druhlí.

Vymezování polí.

24. a 25. května 1926 komise pozemk. úřadu přidělení pozemk. polí.

ky vymezňovala.

Na paměť této pozemkové reformy postaveny byly v někte-
rých obcích pamětní kamenný (Budiněk)

14. ledna t. r. spáčkána byla na poště v Dobrušce kladě
150.000 Kč. Zachránili byli v Praze dopadnutí

v dubnu otklasován byl národ. shromážděním zákon o soud-
cích, jímž zrušeny 3 mariánské svátky (2. února, 25. března,
8. září) a zavedeny 1. z. pamětní dny: 28. říjen, 6. čer-
vec a 1. května (Svátek práce)

5. dubna přednášel v host. p. Štefanidusa o paulácii sená-
tor Emanuel Šrubař.

čehož dnu scházy byly studujícími bohoslovci zdejšího kláštera
a místními ochotníky. Pařížovi kný v host. p. Štefanidusa.
Učast na 2 představeních byla silná.

2. června začato s přípravnými pracemi na opravě kostelní-
věže - přivážen byl potřebný kámen, cihly, písek atd.)

29. června přednášel o zdejším chrámu Páně p. Dr. Dejcha
11. srpna přišla zlá bouře, která zvláště vodními pří-

valy nadělala mnoho škody.

20. srpna přišlo plných 20 hodin hustým lijákem, takže
napadlo 52 mil. vody.

Od doby valčení mělo oboušit pouze 1 zvon „Alfons“, proto
řádem Redemptoristů požičeny byly tohoto roku 2 nové zvony,
dosavadní věž stržena a v téže přibližně podobě nově zří-
zena. Stavbu věže prováděla firma Jaromír Schwarz z
Prahy a tesařské práce prováděl tesařský mistr Pěnčík
Jan z Olavky, klempířské práce Alois Šavelka, klempíř z
Příbramě. Veškeré práce prováděny byly nakladem zdejšího
kláštera, za cenu 104.000 Kč.

5. srpna začato s bouřením věžní látní a nahražována
novou.

Kamenný na
paměť pozemkové
reformy.

Kladě na
poště v Dobrušce

Zákon o soudcích

Přednáška
senát. Šrubaře

Pařížovi kný.

oprava kostel-
ní věže.

Přednáška o
zdejším chrá-
mu Páně

Deště.

2 nové zvony.

Malá věžní baň, na níž postaven byl kříž, má průměr 75 cm, kříž je dlouhý 2,80 m a váží 455 kg. Kříž zůstal přívodní. Do nové baňe bylo vloženo pamětní listina, posvátná luči na pergamentu, spolu se starou listinou, čísla č. vopisu, Lidu z 2. a 3. září 1925, kolekce českých poštovních známek vydaných na oslavu 75. narozenin J. P. Kasanyka, peníze vloženy na památku, křesťanského lita, obrazy sv. Václava a Jiříška, fotografie Pia II. a jubilejní poutnický odznak. Paměti tyto byly dne 3. září o 14.12. h. vloženy do mosazného posvátna a zalitovány. V 11 hod 20 min. vytyčen byl na kostelní věži kříž.

Poslacení
ciferníku.

24. září téhož roku poslacen byl hodinový ciferník a 13. října opraveny věžní hodiny firmou Heintz. Za celou dobu opravy kostelní věže nedošlo k úrazu.

Jak z počátku uvedeno, zakoupeny byly pro zdvojení kostel 2 nové zvony. 1. P. Marie Ustavění pomoci, 2. sv. Jana Nepomuckého. Druhý z těchto zvonů, sv. Jana Nepomuckého, darován byl p. biskupem Janem Sedlákem, ač byl po jeho smrti jménem nazván. Zvony zhotoveny byly firmou Hanoušek z Brna a laděny jich je harmonicko-melodické na základě motivu "Je Deum". Zvon p. Marie Ustavění pomoci váží 629 kg - laděný je "sv. Jana Nepomuckého" - "301" - "h".

Zakoupení
umírání

Současné s těmito 2 zvony zakoupen i "umírání", vážící 2410 kg, laděný "ton cis", zvony sv. Barbora. * Zvoněk tento daroval bratr Alois Půsák, zvony "Lozník" obec naší přispěla 400 Kč. 25. října byly zvony p. biskupem Sedlákem posvěceny a za 3/4 hodiny naplaveny. Před svěcením zvonů přednesla krásná básně Marie Čučáková z obce. Sloužena byla pontifikální mše sv. a p. biskup Sedláček měl kazání. Celopodně po sv. požehnání rozloučila se s p. biskupem přítomná básně Marie

Šporkova č. 15. náčelník p. biskupa rozloučil se s přítomnými a odjezd
slavnosti zúčastnil se p. vikář Bedlůcha z Příbramě a četní
okolní kněží, kasáci, jednoty ocelové, starosta obce, který proslavil
uvítání jím, obec. zastupitelstvo a četní občanské.

28. říjen oslaven byl akademií, pořádanou m. m. komisí na
kost. p. Stefanidesa. Program slavnosti byl pestrý: proslava
starosty obce, slavnostní i. o. p. Jahody ČSR, básně, hudba, zpěvy.
Slavnost zakončena byla státní hymnou.

15. listopadu konány byly volby do národ. shromáždění a
obecního shromažďování.

	do poslan. sněmovny	do senátu
Národ. social.	16 hlasů	14 hlasů
soc. demokr.	3 "	1 "
republik.	40 "	59 "
lidová	162 "	135 "
nár. demokr.	4 "	4 "
komunist.	20 "	18 "
zemanovská	15 "	11 "
Práškovec	3 "	2 "
Strana práce	—	—
německá	—	1 "

Od r. 1907 byl majetníkem hospodářských budov, které kou-
pil od Bedlůcha Jana č. 16., zdejší klášter. S tímto hodo-
vám přikoupil klášter i. o. zakrady od p. Frant. Rysa č. 20.
v roce 1909 chlévy a kolna přístaviny, přikoupiv pozemky
od Fr. Rysa a Kovotního J. č. 7. V roce 1925 odkoupil
p. Vojtěch Jechot od kláštera pozemky a hospod. budovy
Úroda tohoto roku byla velice dobrá, přičemž však byl nedosta-
tek.

* Stanj umíráček praxel při uvonění poslední hodiny pout
Petrusovi. Toto roku začato s jednáním o stavbu školy

28. říjen.

Volby do národ.
shromáždění

Vojtěch Jechot
odkoupil used-
lost od kláštera

1926

Rada občan-
ských stranMokro-
mároda.

Povodně.

Podzimní
seba.Emelánek,
učitel školy.

V tomto roce utvořena byla vláda občanských stran, bez sčítací listů, jejíž předsedou stal Dr. Antonín Švehla.

Noví majitelé pozemků, přidělených jim z parcelace, prvně sklízeli, té mároda následkem úvalných dešťů byla podprůměrná. Žrátky na nízkých pozemcích nemohly býtí orodávány, nesměly mokro a na takových polích se neskládalo téměř nic. Žrátky proto byl takový nedostatek, že hospodáři sbavili se téměř všeho veševního dobytka, čímž jeho cena rapidně klesla.

Úvalé deště znemožnily téměř sušení sena i ošab, místy, kde louky položené jsou blíž potoků tráva byla zaplavena, nebo seno odneseno. Naše náves při takovém povodni podobala se jezuru a louky tu Dr. Poli široké říce. P. Šk. Janidusovi ^{a jiným} vodnula voda z t. z. „rybníka“ téměř všechno seno do rybníka na vsi. Úvalé řeky byly tak rozvodněny, že se z blízkých skalup museli ^{vyšehovat} vysékovat, jinde byly celá zastopěny a voda zničila mnoho budov, spousta škod způsobila v lesích a na polích.

Následkem úvalných dešťů narostlo v našem kraji počtení obilí, takže zvláště slámy byl nadbytek. Úvalné kmeny bylo tolik, že nebylo možno je ukládati.

Při podzimním setí celí plochy osení na vlhkých místech vytrhaly následkem mokra.

Náčelníkem zdějsí šk. jed. škol stal se Eman. Štánek, mluví v obci.

Po dlouhém jednání povolila zem. škol. rada odškodnění zdějsí

obce od školy svatopolské a povolila zdejší obci stavbu vlastní budovy školní. Za tím účelem zvolena místní školní rada, v níž zasedali: Frant. Šlabikoudek, předseda, Frant. Hajek místopředseda, Karel Kovotný, člen, Josef Kovotný, člen.

Konitba ve zdejší obci bývala pronajímána v dřívějších letech majiteli panství dobišského, kníž. Colloudo-Mannsfeldovi, za obnos do výše 500 Kč.

V roce 1926 pronajalo zdejší konitbu konubní společnosti svého svým členům za roční nájemné 100 Kč, kteří by by věnovány zdejší obci.

Výročí naší samostatnosti oslaveno místní osvět. komise akademii v host. p. Štefanidesa, na níž předneseny slavnosti básně, písně, proslov a zapívána náša hymna.

K uctění památky padlých vojáků ve světové válce postavil svatopolský hasičský sbor svým padlým občanům pomník před kostelem, směrem k fau.

baškolní obci.

Míst. šk. rada

Konitba.

Výročí naší samostatnosti.

Pomník padlým u sv. Poli.

1927.

Jelikož někteří političtí strany, zvláště komunistická, snažili se pronikati i do vojska a uplatňovali mezi vojskem politickou nenávisť, usneslo se národ. shromáždění na zákoně,

kterým bylo vráto vojsku a četnictvu hlasovací právo.

V tomto roce utvořena nová vláda republiky, v níž poprvé zastoupeni byli i němečtí ministři. Dr. Czech, Karel Šteuding jednání o stavbu zdejší obecní školy pokračovalo. Usneseno postaviti jednotvární školu, čím usnesení bylo nadáno.

Vojisku a četnictvu vráto volby právo.

Němečtí ministři

Jednání o stavbě školy

Volba presi-
denta.

zenými riady zamilnuto. Preto jednáno o stavbu školy dvo-
tlační. 27. května zvolen po III. prezidentem J. G. Kasaryk.

Volby do
obce.

16. října konány ve zdejší obci volby a skvěli:

lidovci 164 hlasy = 8 mandátů

republik. 135 " = 7 "

živnostníci 18 " — " starostou zvolen Ant. Hebeš ^{č. 38.}

Mraz.

13. května byl tak silný mraz, že pomrzlo listí na stromech.
Rovněž mnoho škody způsobil na ovoci a květinářským záhon-
dách.

Jaro.

Kroupy.

V sobotu před Štěp. Božím stalo dušním, dne 4. června odpo-
ledne přišla zlá bouře, provázená suchým kroupobitím, ku-
dě nadělato na zdejších pozemcích krozně škody. Kroupy
přišly se silným větrem, v šíři asi 1½ km a nejvíce škody,
až 90° způsobiley na jižních pozemcích, na severních 50-80%.
Jiště druhý den ležely naplavené kroupy v silničních pří-
kopech. Jaro byly rovněž silně poškozeny, přesto daly dost
dobrou sklizeň. V jihobramském kraji postiženo 45 obcí kroupami.

Vodní družstvo
založení.

31. ledna na podnět p. Frant. Štefanidusa, kostelníka v Bloně-
li, sešli se zájemci a utvořili t. zv. "vodní družstvo", které
vrátilo si za účel odvodnění mokrého pozemku ve východní
a západní části katastru obouštského. Ustaneno aktu proved-
li družstevně, jelikož jednotlivý majitel nemohl samostatně
milionovati, protože odvedení vody a vyčištění muselo by za-
sahovati do pozemků sousedů.

Provedení zadáno bylo firmě Ing. Karel Holčík v Štla-
sověch.

Manevry
letišť-
něstědi.

V srpnu konány ve zdejším kraji manevry pražské a plzeň-
ské divise. Na pozemku p. ing. Zemana, majitele zdejšího
zbytkového statku, bylo umístěno letiště. 1. září při velkém
náletu letadlo na lipu v aleji od statku p. Ing. Zemana

smírem k Rosovicím a silně se poškodilo. Letec kromě zlomení nohy zůstal zdrav. Druhý den, 2. září při přistávání opět narazilo jiné letadlo na světku v aleji k Gvínu a zabořilo se utulí do země. Letec zůstal nezraněn. Škoda rozbitím letadel odhadnuta na 12 milionů Kč.

1. září přijel na letiště u oborů min. náč. obrany Udráal. 16. září nalezen byl ve službě u „Bumovec“ utopený muž, neznámého původu. Šetřím zjištěný, že utopený muž skončil sebevraždou.

Ministr náč.
obr. Udráal v
oborů.

8. října pozorováno bylo ve zdejší obci slabší zemětřesení, které pozorováno i v mnoha jiných obcích.

Zemětřesení

18. srpna oslavil zdejší řád Redemptoristů 25 let svého trvání slavnostním kazáním a slavnou mší sv.

Řád CSSR -
25 let.

Výročí naší samostatnosti oslavila S. J. Škol programovým večíkem, při němž o významu výročení našeho státu promluvil K. Bařna, říd. uč. v L. Pili. Ostatní část programu vyplněna hudbou, zpěvem a recitací.

Výročí samo-
statnosti.

23. října konala S. J. beseda představení se světlými obrazy „Život starých Slováků“.

Divad. předst.

Úroda na nepoškozených polích byla dosti dobrá; na jaře bylo v polích velké množství ohně.

Úroda -

V zimě byly silné mrazy - 20. prosince v 7 hod. ráno bylo - 23°.

Mraz.

1928

V tomto roce zřízena byla v českých zemích zemská zástupčí rada. Přerušení styhy s Vatikánem byly obnoveny a ujednány.

Zem. zástupčí-
rada.

Modus vivendi.
dy.

1. zv. modus vivendi, t. j. dohoda, umožňující potřeby styhy mezi oběma mocnostmi.

Zrušení okresu
dobrušského.

V tomto roce zrušen byl samosprávný okres dobrušský a přičleněn k okresu příbramskému.

Míst. sv. kom.

14. ledna konána ustavující schůze místní osvětové komise a níž zvoleni předsedou Emil Dragoun, jednatelem Fr. Vilásek, pokladníkem Jos. Houfek, knihovníkem Fr. Kiklik BSR.

8. února spadlo nákladní auto jezdící z Dobrušky do Mlýnské stoky u p. Hrbka čp. K níže uvedeno.

Utopence

7. června utopil se ve Kármáně mladík 5 1/2 roku starý syn p. Ludvíka Šprysla.

Neštěstí.

10. června stáhl se na křižovatce pod Kármáně u oborůvce mladík s velocipedistou, při čemž velocipedista byl zabit.

Úprava sil.
nice Dobruš-
oborůvce

18. června započato s úpravou silnice od Dobrušky na Dubovce ke km 44. Úprava prováděna pro asfaltování.

13. června statní komise uznala nevhodnost místa pro stavbu

Místo pro školu.

školy „ve Štěpnici“ na sokol. letním cvičišti a za vhodnou uznáno místo, kde škola stojí.

Výměna pozemků.

4. září sjednána směna pozemku č. k. 417, náležející p. Josefu Tvozdíkovi, čp. 31, za obecni louku „ve Štěpnici“, ve výměně 1 měřice. Výměna uzavřena proto, že pozemku č. k. 417 bylo potřeba jako školní zahrady.

Výročí samostatnosti.

10. výročí naší samostatnosti oslaveno bylo slavnou mší sv. po níž konán promenádní koncert u pomníků padlých. Ciz. namu 28. října promluvil p. řed. uč. Kar. Váňa u f. Jol.

Slava
Fr. Václava

27. září konána Svatojánská slava v kostele, po níž před kostelem při bengálském osvětlení a řečích ohnisk zahala místní hudba fanfáry z opery „Libuše“. Při této slavnosti

Zpěvaní.

zpěvaní byl při stěbě z díla p. Josefa Petráčka.

Druhý den, 28. září konána byla oslava Svatojáclavská v kostelci p. Stefanidesa na níž předvideno s žijících občanů ze života sv. Václava, přednáška, básně a zpěvy.

Oslava

2. prosince konány byly volby do země a okresu a obdrželi:

do okresu	do země
národ. socialisté 23 hlasů	23 hlasů
" demokr. 5 "	3 "
sociol. demokr. 7 "	2 "
živnostníci 11 "	7 "
republikáni 80 "	74 "
lidovci 132 "	139 "
komunisté 25 "	28 "
čimč. národ. soc. 5 "	
Bund der Landwirte 1 "	

Volby do země
a okresu.

V tomto roce osamostatnila se místní Šk. jed. škola, která až dosud byla pobočkou jednoty dobrošské. Vělečníkem zvolen p. Bláha Antonín.

Osamostatní-
ní školy.

Předseda

1929

Tento rok stal se katastrofálním národohospodářsky jelikož v lednu, únoru a začátkem března byly tak kruté mrazy že zničily téměř všechno stromové. Škody způsobené mrazem na ovocných stromech odhadnuty na 600 milionů korun. Po dobu 150 letů nebyly zaznamenány takové mrazy.

- Mrazy -

10. ledna ráno zaznamenáno 23° mrazu

11. " " " 29° "

2. února " " 28° "

3.	února	v 1/6 hod. ráno	zaznamenané	29° mrazu, v 7 hod. ráno 32° mr.
7.	"	-----	"	23° " -
10	"	o 3/4 8 ráno	"	30° " -
11	"	o 3/4 7 "	"	35° " , o 8. hod. 40° mr.
12.	"	-----	"	32° " -

Pokřít
Peka Hrbka

Tého dne konán byl první pokřít ze zdejšího kostela
p. Hrbka zka z č. 23.

13. února o 7. hod. ránní zaznamenan mráz 30°
Od 14. února do 20. února klesly mrazy na 6-10°.

21. února opět o 7. hod. ráno byl mráz 28°

23. února klesl mráz na 2°. Tého dne zemřel p. Václav
Josef z čp. 7.

tlámeno.

27. února jízda sněhová tlámeno, která znemožnila všem
nou dopravu na silnicích a cestách.

1. března opět byl mráz 25°, 3. března ráno mráz 25°,
večer 2 1/2°, 2. března mráz 27°.

4. března a následující dny napadlo tolik sněhu, že až do
15. března autobus nejezdil. V této době mrazy povolily až
na + 6°, 17. března opět zaznamenan mráz 10°.

Zvěř byne.

Veliké množství sněhu, který silnými mrazy zmrzl tak,
že mohlo se povozy jezdit po závláhách, znemožnilo
zvěři polní i lesní přístup k potravě, takže velká množství
zvěř nucena hladem přicházela až do zahrad a domů
ve vsi, kde hledali si potravu. Na polích k slunečnímu světlu
ně obrácených, vyhrabávaly si koroptve pod sněhem chodky,
kde hledaly si potravu i přenocovaly. Sloučkové majitelé
konitels krmili lovnou zvěř a hlad ochvil zvěř tak, že
mohli volně mezi ní chodit. Často se stávalo, že chodci
nalezli celí hloučky zmrzlých koroptví pod mezí, nebo

zmrzliho zajíce, nebo kralíka. Rovněž ostatního ptactva mnoho zahynulo.

Horazem postiženo bylo nejen téměř všechno ovocné stromoví, ale i stromy ostatní. Kvůli těmto stromům mrazem popláskala a stromy zmrazily. Celé sady zmrazily, v naší obci vymrzlo téměř všechno stromoví. Vážně zmrazily 200 letí kaštaný a lípy před zdejšími kostelem a klášterem. Většina mrazem postižených stromů uschla již této roku, ostatní postupem několika let zahynuly. Zajímavé, že stromy v polních alejích, rydancích mrazivím po většinu zůstaly, než stromy v zahradách.

Od 1. ledna tohoto roku vyšlo v platnost nařízení o chování plemenných byků, kanců a beranů. Proti smlouvě s chovateli byků uzavřena 17. června t. r.

Stopkování automobilů ve zdejší obci bylo zastaveno, jelikož pokuty, které až dosud byly odváděny obcí, měly být odváděny do státní pokladny.

15. 7. rinoia přeneseny byly do zdejšího kostela sochy sv. Víta a sv. Jana Nepomuckého z kostela v Víšňově, které byly tam ~~pro~~ při zrušení kláštera přeneseny. Sochy byly umístěny opět na své původní místo, t. j. do vyklenutí vedle hlavního oltáře.

15. března zakoupila místní řel. jed. obec v rámci pozemkové reformy pozemek vedle státní silnice, zvaný "belské cvičiště".

8. a 9. května konán v borišti, sjезд katolické mládeže z různých okolních skupin katol. mládeže. 9. května odpoledne konána v borišti v rámci jízdy katol. mládeže akademie s bohatým programem.

12. května dokončen a vysvěcen byl v Praze chrám sv. Víta.

Stromy bynou

Plemenní byci.

Stopkování aut.

Přenesení soch z Víšňova

Belské cvičiště

Sjезд katol. mládeže

Dokončení chrámu sv. Víta

Záření star
nastl. železa

Hlavnost Božího Těla dne 2. srpna byla miena závodem cist
po státní silnici Na zahradě čestníka, který jasně se záva
níku stál s koly, byl čestník závodníkem napaden a kopma
do nohy. Aby přívod nebyl mien, byl závod dirigován dvan
z. Hefernicova.

Létiště
Hloukí Hloukí

21. marimetsk konaných mezi Vítkem a Příbramí, bylo 2. do
6. září umístěno létiště u Hloukí Hloukí.

Kapelník
K. Vrba

21. října zemřel dlouholetý kapelník občanské hudby p. František Vrba. Zbývá, který konan byl 23. října, zúčastnilo se vedle čestního občanstva 20 hudebníků, kteří doprovázeli s hudbou svého kapelníka a přítele a věrnému doprovázeli. 24. října konaný volby do národa, stromářství a občanské zájmy obce.

Volby do
národních

do poslanců sněmovny

do sněmu

lidovci 160 hlasů

131 hlas

republik 127 - -

108 - -

komunisti 8 - -

7 - -

social dem. 5 - -

5 - -

čes. socialisti 11 - -

11 - -

národ. dem. 4 - -

4 - -

živnostníci 13 - -

11 - -

Nová haza
ltna

5. prosince postavena a 8. prosince posvěcena nová kazaletka ve zájím kostele. Zřetěním práni provedl Břetislav Havel v červencím kostele. Nová kazaletka přinesena do Vítku 24. prosince postavena a 25. prosince slavnostně vysvěcena novým oltářem, provedením rovněž zřetěním Břetislavem Havelou. Obě kazaletka i oltář svým krásným provedením velmi skusně doplňují barokní stěh zájímho krásného kostela.

*Kazatelna i oltář pořízeny z prostředků místního kláštera
BŠR nákladem 49.000 čt.*

Nová kazatelna

Nový oltář

*celkový pohled
na vnitřek chrámu*

sv. Josefa

opravení soš
ky p. Marie.

V téže době opravena byla původní soška oborštské P.
Marie se pozlacen rám obrazu sv. Gerarda u postranního
oltáře.

Starobylá
soška P. Marie

v kostele
v oboršti.

Příprava ke
stavbě školy.

Obecní školní výbor v Příbrami nařídil, aby přikročeno bylo
ke stavbě nové školní budovy tak, aby se v ní od 1. září 1930
mohlo vyučovat. Přikročeno proto ihned k přípravným pracím.

Podpora při
stárlým.

V tomto roce první vyplácena podpora třicetiletým občanům
podle starobního a invalidního zákona.

1930

Tento rok stal se důležitým mezníkem v dějinách zdejší obce. Po dlouhém, svízelném jednání konečně přišlo ^{ke stavbě} své vlastní obecní školy. S plným vědomím těžké finanční oběti, kterou musí obec přinést, uskutečnění dlouholetého přání zdejších občanů samostatně si školsky a vystavět svým dětem i budoucímu pokolení vlastní školu, která by byla chloubou obce. Přání přání stalo se skutkem a zdejší obec vedle kostela a kláštera vívodí z daleka viditelná, nová krásná školní budova.

Až do předstíhání tohoto roku navštěvovali žáci zdejší obec obecnou školu ve Sv. Polí. Jelikož tamější školní budova, jako jedna z nejstarších v přibramském okrese nemohovala jak po stránce zdravotní, tak bezpečnosti, vyžádána byla r. 1923 místní školní rada ve Sv. Polí, aby vystavěna byla nová školní budova ve Sv. Polí. Zdejší obec, jako největší poplatek školy svatopolské, vzala si za úkol vystavěti si vlastní školní budovu. Za tím účelem žádáno za odškodnění ze Sv. Polí a po kladném vyřízení žádosti ustanovena byla r. 1924 místní školní rada v oboušti, která převzala přípravní práce se stavbou školy. První míst. škola složena byla z těchto členů: předseda Kájer František, ~~místní~~ předseda Hlabikouda František, členové: Novotný Karel, Novotný Josef č. 37.

Pro školu původně vybráno místo na sokol. let. cvičišti, ale po zjištění nevhodnosti místa státní komise, uvoleno školu vystavěti na místě, kde nyní stojí.

První míst. šk.
rada.

Místo pro
stavbu

Pozemek stanovený pro stavbu školy náležel p. Fr. Černohorskému z Bělohoště čp. 42., byl proto vyměněn za pozemek sousední, náležející obci, který měl p. Fr. Černohorský pronajaty. Pozemek pro školní zahrádku směněn byl s p. Jan. K. volným čp. 31., jak uvedeno na str. 78.

Zadáni
stavby

Stavba školy zadána byla cestou ofertní. Tabulky prodalo 10 účastníků, nejvyšší podání činilo 679.922 Kč, nejnižší 438.373 Kč.

Již dříve jednáno o stavbu pouze školy jednotřídní, podle ní po delším jednání usneseno stavěti školu s 3 vyučovacími místnostmi, jejíž stěny místnosti mělo by se používat i jako tělocvičny. Toto usnesení bylo takto provedeno.

Stavba školy zadána byla p. Václavu Doušovi, staviteli z Trutavy za obnos 486.076 Kč. Se stavbou započato v listopadu 1930 a skončeno 30. června 1930. Při stavbě pracovali zdejší zedníci i dílníci. Tělocvičnou práci vykonával p. Polák, tesař z Dubna, tesařskou p. Fr. Šíd, tesařský mistr z Dubna, ^{čubín} pokrývačskou p.

7. červenci konáno kolaudační řízení za účasti p. okr. škol. inspektora Karla Klučky, technického komisaře polit. správy J. H. Hrubého, Ing. Klučka, starosty obce a míst. škol. rady.

Otevíření a
posvěcení
školy.

17. srpna konána byla slavnost otevření a posvěcení nové školy, již zúčastnil se p. okr. škol. inspektor Kar. Klučka, zástupci okr. úřadů rada polit. správy p. Rudolf Kadina, zástupci kolleje Redemptoris v Bělohoště, místní školu rada, obec. zástupitelstvo, místní spolky a velice čtní občanstvo. Otevíření školy provedl Monsign. Dr. Jos. Čihák, metropolit. kanovník pražský, po jehož krásném proslavení promluvil o významu školy p. okr. škol. inspektor Kar. Klučka.

Do shončinného projevu zapřeli studující ČSSR z oborů
několik krásných písní.

Od 1. září 1930 začalo se ve zdejší škole vyučovat a
školu navštěvovali pouze žáci z místní obce. Celkem za-
psáno a školu navštěvovalo 66 žáků. Od 1. září ustanoven
na zdejší školu jako záložní správce školy p. Josef Va-
cha, dosavadní učitel ve Sv. Polí. Od 1. září vyučovalo se
pouze v 1 třídě, teprve od 1. října ~~se~~ devěna duka tů
da pro niž ustanoven záložním učitelem p. Frant. Trunc-
ček. Jelikož nebylo pomůcek, bylo vyučování z počátku
svízelné, brzy však darovány byly některé učební
pomůcky okres. škol. úřadem a místními občany (p.
Fr. Stefanides, p. Jechotova a j.) Rovněž knihovna zá-
horská za přispění místních spolků byla postupně zú-
rovinována.

Na popud zdejšího kláštera a za součinnosti míst-
ních zájemců konána byla 19. ledna v host. p. Fr. Ste-
fanidesa informační schůze, za účelem zavedení elektric-
kého proudu do zdejší obce. Na schůzi o postupu při
elektrifikaci obce promluvili 2 odborníci z Prahy a při-
tomně bylo kromě oborů vstupci 14 okolních obcí.
12. srpna konána ustavující valná hromada družstva
pro rozvod elektrické energie v oborů. Sam zvalen byl
výbor družstva, jednáno o výši podílů a stanoveno zápis-
né členství (1 podíl 360 Kč, zápisné 2 Kč
Hlavním činitelem při elektrifikaci zdejší obce byl kdysi
klášter ČSSR, který z přihlášených 277 podílů složil
160 podílů. Koncem roku přihlášeno bylo u družstva
16 členů (Klášter, Ing. K. Leman, Fr. Stefanides,
Houfek Josef, Kojek Fr., Hrbek Ant. i. 33, obec, Dušička)

Počátek vyu-
čování

Elektrifika-
ce obce.

Josef, Dlouhý Václav, Trba Karel, Jechot Vojtěch
Jechot Václav, Šámková Marie, Pěcháček Josef
Věhovský Václav, Škorba Josef.

Předsedou diváctva zvolen ing. K. Heman.

Kasičský
sjezd.

22. června konán byl ve zdejší obci kasičský sjezd,
jehož zúčastnilo se 20 sborů, počtem 196 členů.

Kislní sbor cvičil cvičení zebříkova, stříkačnická,
pořadová a skupinu. Samanitský odbor cvičil cv.
činní samanitská. Cvičení provedena byla bezvadně.

Cvičení bylo na dvoře p. ing. Hemanova. Tělesnou
konání byla základní zábava v zahradě p. Vojtěcha
Jechota.

Práška molo
ciklu s auto
busem.

15. února stávil se motocyklista s autobusem jedoucím
od Hlívěvíc. Práška stála se před kovárnou. Moto-
cyklista byl vymístěn do příkopu u p. Jos. Pěcháčka
a těžce zraněn. Edry nato zemřel v nemocnici v Pří-
brami.

Kaštiny před
kostelem a
klášterní
zahradou

V květnu poráženy byly kaštiny před kostelem a
klášterní zahradou, jelikož mrazem z. 1929 solik
utrpěly, že odsouzeny byly k zániku. Kaštiny byly
zasazeny byly z. 1933 a při dobývání kořenu nal-
zuty pod nimi peníze.

Úraz

14. října zachycena byla ^{autem} na státní silnici blízko mi-
sto bydlíště zátky obecní školy v blořšti, Jiřina Škár-
nová a vážně zraněna.

Vichřice

23. listopadu stihla se tak hojná vichřice, že stáha-
la došky i tašky se stěch, škodila část klášterní
zdi a v lesích nadělala mnoho škody.

Sečtení lidu

2. prosince konáno bylo všeobecní sečtení lidu. Bloř-
šć mělo 100 čísel a 574 obyvatel.

Stromy, kteří v předchozím roce byly postiženy mrazem, uschly, takže musely být vykačeny a zahrady jsou prázdné, mnohde bez jediného stromu. Smutný je pohled na prázdné zahrady.

Stromy kynou

Čímž celý rok byl suchý, takže zvláště kmeny byly velkým nedostatkem. Klámy bylo málo, obilí by však dohlo vyrostlo. Zima byla mírná, téměř bez sněhu.

Sucho

Zima

1931

Tento rok byl bohatý událostmi v naší obci, nejen však radostnými, ale i smutnými. Vybíhají ze prostupení, jak následovaly.

Kláštery, kteří byly mrazem v r. 1929 postiženy, musely být před kostelem a klášterní zahrady vykačeny a tak 8. ledna pokračováno v klášení a krásná ozdoba zdejšího kostela, kláštera a tím celá obec zmizela.

Klášení
kostelů

17. března konána byla v kost. p. Štefanidova přednáška se světelnými obrazy o řízení bolševiků v Rusku. Přednášel dr. Latopal CSSR.

Přednáška

19. dubna a 3. května konán v Oboršti učelářský kurs.

Učelářský
kurs

kleučko zúčastnilo se 35 účastníků. Přednášel dr. Chlumský z Hostomice.

Zasazení lip

20. dubna zasazeny byly před kostelem 4 lipy.

Karel Novotný F.

4. května zemřel a 6. května měl pohřeb Karel Novotný z č. 3, milý a veselý to občan oboušišťský.

Zapojení proudu do obce.

V přípravných pracích k elektrisaci obce bylo vísitomně pokračováno a koničně po svízelných pracích v den sv. Víta, 15. června 1931, kdy s hod. odpol za přítomnosti ředitele elektrárenského svazu středočeského p. Stlímy, uch. inženýra Blahy a jiných technických odborníků zapojen proud do obce a tím opět učiněn nový krok ku zvelebení obce a oboušišť opět postavilo se do pořádku mezi okolními obcemi.

Zavedením elektr. proudu do obce ozářilo se i 8, pouličních lamp, zřízených v rámci elektr. obce. Rovněž zdejší kostel elektrickým osvětlením získal nemalé na své tváře. V kostele zřízeno nejprve celkové osvětlení, později nádherné osvětlení hlavního oltáře a obrazu P. Marie Lstavičnické pomoci u levého, stranického oltáře.

Práčka aut

20. srpna srazilo na státní silnici, v zatáčce „v Jezvístě“, před Dobříší nákladní auto, vezoucí pětina s nákladem autem, vezoucím dělníky z práce z Prahy do Chrástku. Při srazce zabily 3 osoby a dvě několik těžce raněno. Něstěti stalo se na místě, kde stojí po pravé straně, směrem k Dobříší, kříž.

Divadlo v přírodě.

12. června konala zdejší Šk. jed. škol. společnost s hasiči divadlo v přírodě, „v jily“, zvane, kelení království. V té době zemřela paní Hemanová, matka majitelu zdejšího zbytk. statku, p. ing. Hemana.

Utopenec.

5. srpna utonul na „Novém rybníci“ p. Augustýn Havadi.

vruk býv. správce zdejšího dvora, p. Ant. Schaffra.

Koncem srpna konány byly manevry mezi Klumýtkem a Kuřanovicemi. 21. srpna přišel do oboršti 33. pěší pluk a byl zde ubytován. Vojenská letiště bylo nedaleko Ploukí Lhoty, směrem ke Stotěncům.

31. srpna udeřil blesk do stodoly p. ing. Zemana a usilovně práci místního i okolních sborů, podařilo se, že požár se dále nerozšířil. Ovšem celá stodola s celou zásobou slámy shořela. Hospodářské stroje podařilo se ještě včas zachrániti.

od 1. září nastoupil do zdejší školy jako říd. učitel Jaroslav Vrba učitel v Dol. Těbeticích.

27. září konány byly ve zdejší obci obecní volby a obdržely strany:

1. Republikánská 47 hlasů
2. Lidová 19 "
3. Obč. nezávislá 34 "
4. odbor: jednoty zem. a les. zaměstn. 54 "

Podle výsledku volby zvoleni do obce zastupitelstva:

za stranu republik. Hrbek Ant. č. 15 a Fránek Emanuel,
za " lidovou. Hrbek Ant. č. 33, Hrbek Josef 23, Loukup Frant., Vitrouský Václav, Novotný J. č. 7, Petrus Václav
Novotný Jos. č. 31, Jechotz Vojtěch, Týrnkova Bedřich.

Za stranu občanskou. Dragoun Emil

" " odborovou: Topička Josef, Kšátra Václav a
Vokolný Antonín.

7. listopadu vysazeno bylo na obecním majetku před klášterní zahradou lipy.

29. listopadu zvolen byl obecním starostou Hrbek Ant. č. 33 za stranu lidovou.

V tomto roce upravována byla státní silnice od Dolní Úprava před a v naší obci. Na některých místech (před domem státní silnice).

Manevry.

Požár ve
stodole ing. M.
Zemana

Nastoupení
říd. uč. Jar. Vrby

Volby do obce

Vysazení lip
před klášterní
zahradou

Hrbek Ant.
starostou

Úprava
státní silnice

2. Duška) silnice byla vyrovnána (zvyšena), zolaště vyrovna: byl dolik před, Dubovcem. Čáry silniční byly nově zřízeny, nebo opraveny a opatřeny betonovým zábradlím (před křižovatkou a u rybníka) příjezdy i příech. dy a majitelům sousedících budov upraveny, voda odvedena betonovým potrubím. Touto úpravou získala zdejší obec velice na svém zhlédav.

Meliorace Vodní družstvo pokračovalo v tomto roce k uskutečnění dalšího plánu - melioraci pozemků. Provedení projektu zadáno bylo firmě ing. Karel Holčík v Klatovech za dozoru zem. rady ing. Vrat. Richtery od zem. úřadu v Praze. Ústní dozor na stavbu měl ing. K. Holčík, jehož zastupoval asistent Bilek. Celkově meliorováno 73 ha. 30 a pozemků na 13 skupinách na pozemcích zvaných: „Loužeč“, „Velký kus“, „Mlatky“, „Vojtěchovská“, „Luštěvce“, „Smutná“, „Panské vrchy“, „V rybníku“, „U pivovaru“ celkový projekt proveden byl za obnos 340.000 Kč. na práci a proveden byl v režii družstva. Na práci meliorační zaměstnáno bylo průměrně 90-110 osob, z nichž bylo 2-15 osob místních, ostatní cizí. S prací započato bylo 20. října a skončeno 21 dubna 1932. K úpravě během celé práce nedošlo.

Počasi

Sucho

Léto bylo mírné, z jara obilí bylo velice pěkné a slibovalo dobrou sklizeň, v květnu a červnu nastalo však hozné sucho, které pěkné obilí zničilo. Zolaště jaro mnohde byly tak špatné, že nestály ani za sečení. Následkem toho vznikl katastrofální nedostatek slámy i krmiva, proto nuceni byli hospodáři zbavit se části kovářského i vepřového dobytka. Po suchém jaru a létu přišel dosti vlhký podzim, takže aspoň pastva na lukách trochu nahradila

nedostatek slámy.

28. říjen oslaven byl slavností ve škole, které zúčastnili se místní občané.

28. říjen

škola ze
m.

1932

Až do jara tohoto roku nebyla školní zahrada dříve
zařízena, byla poukrym okraženým polem, teprve v
to roku byla postupně upravována a zařizována.

Úprava
škol. zahra-
dy.

od 10. - 22. února konány byly v naší obci mistič.

Mistice

25. února přijel do zdejší obce p. J. kod. v. p. p. arcib.
kup Dr. Kar. Kašpar a uvítán byl starostou obce, p.

Návštěva p.
arcib. Kašpara

farářem ze Sv. Pole, zástupci místních organizací, čela a
lidové strany, zástupcem okresu a okres. důvěrníkem.

6 1/2 hod. odjel p. arcibiskup do Prahy.

V době 4 dnů zemřeli ve zdejší obci 3 Josefovi: 13. dub.
na Slabikoudet Josef, 14. dubna Kovotný Josef (černík),
16. dubna Josef Kovotný č. 3, nejstarší to občan bloušťský.
17. dubna o pouti došlo při zářeví v kost. p. Fr. Stefa-
nidusa ke svátcu mezi kočujícími Flakusy.

3 Josefovi

P. Stefanides, který chtěl zjednatí pořádek, byl ude-

Lianini
p. Stefanides

- jen první sklenici do čela a vážně zraněn.
- Sport. klub „Sparta“ 1. května založen byl ve zdejší obci sportovní klub „Sparta oborští“, jehož předsedou se stal p. Boušek, Josef. Klub schválil toho roku několik zápasů na „orelském letním cvičišti“, které si k tomuto účelu pronajal.
- Primice ap. Jaroše. 3. července konána byla ve zdejším kostele primice ap. Jana Jaroše, CSSR, rodáka z Budějovic.
- Meliorace křibitova. V dubnu provedena byla nákladem přífařinych obcí meliorace křibitova, nákladem 6000 Kč. Provedení za. a. n. o. firmou ing. K. Šolc z Klatov.
- Spoušť 14. července stihla se zla' bouře spojená s přílivem moře. Prudy vod stihaly pole, zaplavily louky a vymetly cesly. Ažkož dne měl pokřít Tomáš Bata, který se zabil při pádu letadla „Chotovicích“ u Zlína.
- Akademie 28. září konána byla „Hřbitovní akademie“ pro. jina s přednáškou se světelnými obrazy „Pronásledová. ni křesťanů v Mexiku“ 21. září zemřel Korba Josef.
- Korba Jos. F. Vyročí naší samostatnosti oslavila Št. jed. Škol pro. manodním koncertem u pomníku padlých a přednáš. keu před. uč. Jar. Orby.
- Ustavující schůze m. ov. komise. 24. listopadu konána byla ustavující schůze místní os. tví komise a zvolen předsedou Jar. Orba, říd. uč. kni. kovníkem ap. Dr. J. Kiklik CSSR, pokladníkem Petr Václav.
- 30 let CSSR 8. a 12. prosince konal místní řád CSSR oslavu 30 letého hodní kongregace. V rámci této oslavy konány byly 8. a 12. prosince přednášky se světelnými obrazy v hod. p. K. Hřbitovní. „30 let kongregace CSSR.“
- Vojtěch Puchmajer 25. prosince zemřel a 28. prosince měl pokřít místní kovár Vojtěch Puchmajer.
- Konební výbor V tomto roce zvolen byl nový konební výbor s p. Josefa

Novobným č. 31 předsedou, a usnul se pronajati vždy
si konitbu vinnou dražbou. Najemcem konitby stal
se p. Katiž Hrušák z Prahy, za pořízení najemní
3.200 Kč. Na celém let. období zasazeny byly, *Lipny Syrový* (4) *Syrový lipny*
jente tak byl hospodářem pečením, neboť uroda jak
obilnin, tak okopanin byla velice dobrá. Rovněž ovo
ce bylo dostatek. Až do konce roku byla zima mí
ná, téměř bez sněhů.

Šťastivá vlna nezaměstnanosti, která již po několika
předchozích letech se stále víc a více rozšiřovala, nabyla
téhož roku šťastivě výše nejen v naší republice,
ale i po celém světě. V naší republice postihl
jsem nezaměstnanosti všechny obory práce, stala
se rovněž smrtelnou, nebo úplně zastavila výrobu
a počet nezaměstnaných dosáhl v tomto roce té
měř 1 milionu. Nezaměstnanosti netrpí pouze lid
dělný, ale i inteligence, tisíce duševních pracovníků
mávaně shání místo a nepodá žádost přípa
dy, kdy člověk s akademickým vzděláním z nedostate
ku volných míst pracuje třeba jako dělník na stav
bě a j.

Nezaměstnanost stala se jinde pro mnohé rozruše
né životy, kteří snaží se v nezaměstnaném lidu
zasévat nesvá a roztrpčenost, proto musíme být
na stráži, abychom utrasili každou gýčovinu, kte
rá chtěla by v naší republice rozšířit neklid a
tak přivést klid a mír v naší milé vlasti.

1933

asfaltování
stát. silnice.

V tomto roce konečně došlo k dlouho očekávané konci
ní úpravě státní silnice, asfaltování, a tak konci
ně zbarva byla naše čes. malá pušinka, který
neustále vřem byl množstvím projíždějících aut.

Najem ková-
ny.

Po smrti zdejšího kováře Vojtěcha Puchmajera (zemřel
25. 12. 1932) pronajal kovářem p. Jan Bohunka, kovář
z Kali Zhothy a 6. března začal v ní pracovat.

Svátek matek

14. květnu oslavila zdejší škola „svátek matek“ pro-
menádním koncertem v promítání filmových, odpoled-
ne pak besedkou s bohatým programem.

Frant. Štájek

20. ledna zemřel Frant. Štájek. (zvaný agent.)

Jechot Jos.

27. února zemřel Jechot Josef (otec ustan. J. Jechota,

Automobil.
místní.

25. června došlo na silnici Blatná - Dobruška k velice
smutné události. Při zpáteční cestě frontníkem, jedoucím
ze „Skal“ u Bratruha, sjel autobus „v Těnovi“ u sil-
nice a pádem zabil se hned dobroušského p. katechety
dp. Soukup a několik osob bylo zraněno.

byl rektor CŠK
dp. J. Klucna

18. srpna zemřel „raněn byl mrtvicí“, bývalý rektor
zdejšího kláštera, dp. Josef Klucna.

Josef Sklenář

24. srpna zemřel bývalý náčelník zdejšího Sokola p.
Josef Sklenář z Břehovic.

Akademie.

28. září pořádala sdruž. katol. mládež srazu v klubu
akademii, při něm přemášel p. prof. Štambas z Pří-
mí.

Úprava ná-
městí před
kostelem.

Počátkem října upraveno a asfaltováno bylo náměstí
před zdejším kostelem.

28. říjen kromě školní slavnosti oslaven byl Št. jed.
 Škol proménadním koncertem v proménádě fradých
 na návesi a včím vhodným divadel. představením.

28. říjen.

31. prosince zvolen byl obec. zastupitelstvem za obecní
 staršíkem p. Josef Šublj' ip. , na místě dosavadní
 ho staršíka p. Frant. Ševčíka.

p. Šublj'
staršíkem.

Šk. úhradě dluhů, vzniklých starbou školy, zavedeny
 byly dávky : 1. nápojová, 2. ze psů, 3. z masa, 4 z
 kavek, 5. z návěstí.

Dávky.

12. prosince zemřel bývalý předseda vlády, miláček
 lidu, selství, sedláck-politik, člověk zlatého srdce,

a. Ševčík

Dr. Antonín

Ševčík

Jeho pohřbu v Hostivězi zúčastnil se pres. republiky,
 ministři, poslanci, různí organizace a nesmírné
 množství občanů z celé republiky. Těž naši obec byla
 zastoupena několika občany.

Uroda

Nezaměstnanost -
moh.

Polit. události

Uroda toho roku byla fušticí, mnoho škod nadělalo spousta mýj, zvláště na podzimní osení. Počet nezaměstnaných se nerměňuje; koncem roku byl počet nezaměstnaných v naší republice 839.000. Vlada snaží se pomocí nezaměstnaných podpory, sbíráním šatstva a potravin, stravovacími akcemi, ale to vše nepostačuje. Tisíce lidí trpí hladem, tisíce dětí nemá ani vyprotibitější obuvi a hlad vytrávil je do ulic za zíchotou.

Vedle této velké lidstva, hrozi svět nová, hroznější mella, válka. Svět zachvácen jest ohnův trouba nepřátelství, smrtí nepokoje v jíznych státech. Hrávají se vlády a nastolují nové, celý svět křojí, Německo vystoupilo ze společenosti národů, Japonsko tuorí Rusku, jen naše malá republika stojí v tomto rozboření moudro jako lictný ostrůvek, pevná ve svých demokratických zásadách. Třebaž i na naši republiku dolehly těžké starosti, kdy donucena zákonodárnými proměny, snížila horníok. Kč o 1/6, a k pomocí nezaměstnaných vypravala "příjmu fuáice", fuáice je náš lid křivný a věu v lepší fuísti. Křiz buy zmizi fuístena války, nesoměst. nemosti a sobectví, křiz laika k blížnému opit nalezne fuidu v rozboření světi!

1934.

Rok tento byl bohatý událostmi nejen v naší obci, ale i v naší republice a celé Evropě. Dokud události jsou převážně málo potěšující!

20. a 21. února řádila prudká vichřice, která nadělala mnoho škod, zvláště v lesích. V naší obci poškozeno bylo elektrické vedení, jinde vyvráceny byly sloupky telegrafního vedení, stříhány střechy, rozbourány hrady aj. Koncem března upravován byl park před kostelem a nazván „parkem dr. Dr. Pejšky“.

Vichřice.

Na Bílou sobotu, 31. března uctila zdejší škola památku padlých ve světové válce slavností u pomníku padlých. Žáci přednesli několik vhodných básní a písní, načež říd. uč. zdejší školy promluvil o významu Míru ČSR a o památce obětí světové války. Slavnosti vedle občanského zúčastnil se místní sbor. Žáci položili k pomníku květiny.

Uprava parku před kostelem

Uctění památky padlých.

26. dubna zemřel v Praze v nemocnici pražský arcibiskup.

Luib. z. Kordai

Dr. Stordač.

16. května na sv. Jana Nepom. byl v noci tak velký mráz, že úplně promrzly brambory, květy a listy na stromech, že mnohé stromy byly opřít holi jako v zimě. Již zasadníkům promrzly úplně jehňny, zelenina i květiny. Svátek matek, 13. května oslaven byl zdejší školou prom. nadním koncertem u pomníku padlých, při němž žákyně prodávaly květiny.

Mráz 16.

Svátek matek

Volba presid.

50 let hasič.
sboru.

24. května zvolen opět presidentem RČS. Tomáš G. Hasaryk. Sbor dobrov. hasičů v naší obci oslavil 24. června padesát let svého trvání. Sbor připravoval se na tuto slavnou příležitost cvičením a námaha jeho byla pro výsluze oceněna.

Dopoledne zúčastnil se sbor mši sv., konané za zemřelí členy sboru. Po mši sv. konána byla slavnostní valná hromada, na níž o dějinách sboru promluvil říd. úř. Jaroslav Veba a učiněn čestný členství jubilantů Šebkovi Janu. Dopoledne konán průvod obcí na cvičišti (sokolské). Cestou zastavil se průvod u pomníku padlých, kde položena kylice. Na cvičišti promluvil slavnostní proslav zdejší říd. úř. Jar. Veba, načež 2 dívky přednesly věnovaný blahopřání sboru k padesátce. Potomto následovalo cvičení s háky a pěkné skupinky místního sboru, zvláště pěkná byla uchobná skupina "Sbora hasičův a padesátce sboru". Po skončení cvičení odměněn byl slavnostním způsobem diplom za 50 letovou činnost ve sboru p. Šebkovi Janu. Po skončení slavnosti konán byl koncert a večer taneční zábava. Slavnost konána byla za zimního vedra, které tohoto roku trvalo až jarního seli do podzimu.

Počasí.

Po strašných, nekonečných větrech od jara, přišel dne 27. června tak toužený déšť, který aspoň trochu ochladil rozpalenou půdu. Bohužel, déšť byl málo vydatný, takže nemohl zachrániti ubídnutí rostlinstva. Co jara plynul déšť!!!

Jos. Šebkova

Nový dle
ze Dr. Peli.

2. srpna zemřela 17. letá Josefa Šebkova v. 42. 28. září posvěcen byl v kostele svatozpolském oltář sv. Václava, darovaný p. J. Jančíkem ze Dal. Dušníků.

Kromy se
znovu zelená
je a kvete.

Následkem dlouhotrvajícího sucha mnohým stromům opadalo listí a když koncem srpna přišla důkladnější vláha, stromy znovu zazelenaly se novým listím a rozkvetly. Tak se př. kvetly v září u silnice proti p. J. Šebkovi č. 43

akaly a v zahradu p. Klubala Václava čp. 14 švestky byly obaleny novým květem.

V říjnu tohoto roku přišla usadlost čp. 7, náležející p. Josefu Novotnému do rukou p. Julie Štrkavkové a p. Továrný se z obce vysťahoval. K prodeji došlo následkem přídělení usadlosti.

Nový majitel
čp. 7

9. října došlo ve francouzském městě ^{Marseille} k šťastivé události. Šoho dne proveden byl atentát na jugoslávského krále Alexandra a francouzského ministra zahraničí Barthoua a oba byli zavražděni. Jugoslávský král Alexander přijel návštěvou do Francie do Marseille přijel mu naproti franc. min. zahraničí Barthou. Celý svět pobouřen byl tímto hrozným atentátem, zvláště našeho národa došlo se tato událost velice bolestně. Na znamení smutku nyní byly po celí naší republice na všech státních budovách, nádražích a školách smuteční prapory, nebo státní vlajky do přísl. řádu staženy a zůstaly vyvěšeny až do dne pohřbu, t. j. 18. října. K celí republika konala smuteční slavnosti, celý národ tuchlil nad ztrátou nejlepšeho muže katolíka Jugoslava, krále Alexandra, zvaného „Jednotel“. I na zdejší škole konala smuteční slavnost, na níž o významu krále Alexandra promluvil Jar. Vrbka, říd. učitel. Vyročí naší samostatnosti oslaveno bylo proměnadním koncertem u pomníků padlých.

Zavraždění
jugosl. krále
Alexandra

V tomto roce ustavena byla letopisická komise, do níž byli zvoleni p. Frýnkofu Bedřich, Klášna Václav, Antonín Šrůbek čp. 15, Josef Topička čp. 40 a říd. uč. Jaroslav Vrbka. Kronikářem zvolen říd. uč. Jar. Vrbka.

Letopis. komise

6. listopadu vyjmutím zem. nálezů došlo ke změně katastru z oborů do Sv. Pole majitelů, t. j. Jos. Černého čp. 92. K úhradě dluhu, vzniklého starobou školy, zavedeny byly

Změna
katastru

Dávky

dávky z nájemního, z pronájemných místností a z úředních rybníků.

Loutkovi divadlo školní

Zdejší škola začala zřizovati si vlastní loutkovi divadlo. V rámci „příce o shádající děti“ uspořádána byla ve zdejší škole kakaová akce pro děti zdejší obce. Od 18. dubna, do prosince do 2. dubna 1935 předloženými byli všichni žáci zdejší školy v počtu 69 a 46 dětí věku předškolního denní dávkou 1/4 l. kakaového. Kakaos vařeno v budově školní a prodáváno v prosinci a lednu 2x v týdně, v únoru 3x v týdně, v březnu a dubnu 5x v týdně. Celkem prodáno 5680 porcí, nákladem 2206 Kč. Na tuto akci přispěli, tentokrát na zářím, žáci, místní spolky a jednotlivci.

Divad. předst.

22. prosince schrála zdejší škola tmu „Čista do nebe“, kterou se všeobecně velmi líbila.

Nové budovy

J. Emanuel Koudela vystavil na místě původní stani chatrky nový domek (fotografie připojena), p. Václav a Kateřina Šimbová ip. s vystavili novou stodolu.

Nezaměstnanost

Prozraňuje celná nezaměstnanosti neochabuje; počet nezaměstnaných dosahuje opět čísla 818. 000, vláda máví snahu se zmínit lidu a hlad jižněji starováním. akcemi, podporami, sbírkami, nezaměstnanost rozšířila se nejen pro městech, ale i pro vesnicích. Tímto vesnicce má na 40 nezaměstnaných, kteří mají shánějí jakoukoliv práci. Těch mukaví, jediného prostředku se shromní živí, nbylo, takže stojí na špičce mukaví a mnohých chatrpačů mmlky, nebo jen málokdy a pozříví. Bída, hlad, nenávisť mezi národy, hrozby válek rozlely se po celém světě a naději na lepší časy není. Svět zbrojí železnou parou, vynalézají se

Čelit, události

noví a noví smrtelnosní zbraně, ohavné plyny, stavějí se betonové podzemní kryty, pro městech i vesnicích organizují se v rámci "civilní protiletectvé obrany" složky obyvatelstva pro služby strážní, proplachové, prožácní, zastírací, samaritánské a j. a konají se cvičení těchto složek ve dne i v noci, v městech i za součinnosti letectva (fuorvádění náletů). Celý svět zbrojí, i náš stát se dobře připravuje na možnost války; nechce války, chce mír, ale bude-li napaden, bude se hájit, a svou samostatnost si udržet. Proti tak těžce vydotyčené svobodě si uvažujeme, svou vlast nikdy a nikomu nevydáme a nezradíme! Jméno a budeme vždy na stráži!"

L.P.O.

Tento rok nejenže byl pln bíd a nezaměstnanosti, ale i donedávka těchto jít napříspělo i dlouhodobějšímu chodu. Téměř celí lidé postižení byly katastrofálnímu suchu, jakého nemáme pamětníka. Během jara a léta spadly v našem kraji 3 až 3 skromné deště, které pro nás stala vedra nemohly zachránit usychající obilí. Leda bylo málo, stavy i na největších lukách vůbec žádné, žito a smetky ubohé a tak o krmení byla hrozná bída. Dobytek v posledních letech měl hlad a nebyly žádné přípravy, že dobytek byl krměn pyjsem a čistou slámovou. Následkem nedostatku krmení dobytek musel být odprodáván a cena jeho úžasně klesla. Obilí vyrostlo malá, ječmeny a ovy nedaly se poskládati pro nízký vzrůst, ale přesto obilí dosti sypalo. Proti bramborům byly v ubohém stavu, ale když se z nich důkladně napříšlo, narostly a daly pěknou sklizeň. Aby aspoň v podzimku mohl být dobytek nakrmen, naseli hospodáři množství brachu a hořčice.

Sucho

Sklizeň.

kliment
do vánoce.

ce, které po nastávajících deštích pěkně narostly. Jelikož
až do vánoce bylo úplně teplé počasí, bez mrazů, málo
narostlo na hranicích lesové množství jehly (ohnice), i
až do vánoce ji lidé lámali, obilí teplému muselo tak,
že muselo být spásáno, nebo sekáno a ještě šemě
jeden „Středním dnem rozili lidé domů kahaně ohnice,
nebo suchaného žita, nebo hořce. To co jaro a léto
nedalo, chtěl podzim nahradit. Na stánkách v poro-
ním podzimku hodily jahody, maliny, různé ků-
podle novin na některých místech narostlo znovu ovoce
a jahody a maliny znovu dozrály.

Úroda hub.

Částečně ještě léto bylo suché, narostlo v lesích lesové
množství hub (hub, klouček, koženáček, křemenný, a
že mnozí lidé nashromáždili několik malých centů jídla
hub a bez hledání i malé děti jich nashromáždily ve-
ke množství. Často se stalo, že jehly houbat na místo
kde jich bylo tolik, že nemohl je probát a proto
vybíral jen nejlepší. Zdejší obci denně projížděla
auta naplněná houbami do Prahy, ale i tam jehly
bylo dovezeno tolik, že platilo se za 1 kg syrových
mladých hubek 3 Kč.

kysárení sok.
cvičení hlohu.

Čítov. jed. Škol vysázela na 1 východní a jižní ma-
nici svého lesního cvičení hloh.

85. narozeniny p. prezidenta oslaveny byly promemad-
nim koncertem, pořádaným M.O. komisí, večer divadel-
ním představením, pořádaným jednotou Sokol. Ve škole koná-
na byla slavnost s programem. Večer také v předvečer
narozenin zapálil místní hasičský sbor "Masanykovu
vodu". Toho večera bylo sněhem po kolena.
Téhož dne, 6. března skončilo německé vojsko demilitari-
sacím prámo v Ponjní, na hranicích francouzsko-něme-
ckých a proměnilo tak Versailleskou smlouvu.
19. května konány byly volby do naší shromáždění a
obdírky v naší obci stavy.

do poslan. sněmovny.

do senátu.

1. republik	142 k.	119 k.
2. social. demokr.	3 "	2 "
3. národ. social.	7 "	7 "
4. komunistická	6 "	6 "
5. lidová	166 "	126 "
10. živnostenská	23 "	16 "
11. madarská	1 "	— "
12. Benlínská	1 "	— "
13. fašistická	19	14 "
14. kat. sjednocení úřad.	1	— "
14. kat. sjednocení	4	4 "

26. května konány byly volby do okresu a země a obdírky.
do okresu. do země.

1. Republikáni	135 k.	131
2. Social. demokr.	13 "	11
3. kat. socialisté	7 "	9
4. Komunisté	4 "	5

5. Lidovci	148	135
10. Žimostníci	18	23
20. Várod. sjednocení	2	4
		24. Fašiste	13

21. Května zavítal do zdejší obce autobus rozhlasy' společnosti, zahradil programová čísla, načež zái zdejší školy přednesli do rozhlasu několik básní a písní.

Rozhlasový autobus.

26. Května večer spadl s pětadvacetiho vozů náklad auta p. Jiravka z Prahy závozník p. Jech, 38 roků starý, auto byl přijel a na místě usmrcen. Křižník stalo se na kat. ni silnici v borišti u transformatoru (km 45.)

Křižník autonu

Do okresního zastupitelstva zvoleni ze zdejší obce p. Josef Houfek ze shrom lidovců a jmenován p. ing. K. Leman, za shrom republik.

Členové okres. zastupitel.

V květnu přistavil obytní stavení p. K. Červený č. 24 a p. Lad. Loula č. 25. Tyž vystavil v červenci stodolu.

Přistavby staly

14. června konána byla ustavující schůze míst. školní rady a zvolen předsedou p. Frant. Stefanides, místopředsedou Ant. Štrobek č. 15, členy Týnhofer Bedřich, Vorotný Josef č. 31.

Ustavující schůze m. s. rady.

Od 1. září počala na zdejší škole vyučovat uč. p. Frant. Lukšová, dosavadní učitelka v Dobrušce.

Uč. Lukšová učitelka

5. října konal se Sr. Poli gener. návštěva a v birmování arcibiskup pražský Dr. K. Klášpau za účasti světského les.

Říjnování

kupce Ellschnera. Východ dne odpoledne přijel p. arcibiskup návštěvou do zdejšího kláštera a kostela a přiměl byl se s ním přijet do borišti chaze do fard monign Dr. Jan Pamič.

Návštěva p. arcib. v borišti

3 listopadu u stat. silnice směrem k H. Lhotě u kanálu na konci lesa, Hájí, t. zv. „borištská brána“ byly poráženy výrosti naší samostatnosti slaveno bylo školní slavnosti.

Výkácení kopecku u stat. silnic.

odstoupení
prof. T. G. Masaryka

14. prosince došlo v našem státě k světodějné události. Při
naš president republiky, osvoboditel národa prof. T. G. Masaryk
vzhledem k svému vysokému stáří zůstal se svého presidentski-
ho úřadu a své odstoupení doprovodil slovy: „ Presidentský
úřad je těžký a zodpovědný a vyžaduje proto plné síly.
Vidím, že již nestačím a proto se vzdávám. Byl jsem čty-
řikrát zvolen presidentem naší republiky, snad mi to dává
legitimaci, abych Vás poprosil a celý národ československý i
spoluobčany národnosti ostatních, abyste při spávi státu pa-
matovali na to, že stály se události těmi ideály, z nichž se
zrodily. Já jsem si toho vždycky byl vědom. Poděbuji
dobrou zahraniční politiku a doma spravedlnost ke všem
občanům, ať jsou kterékoliv národnosti. Šel bych Vám ještě
říct, že za svého nástupce doporučuji Eduarda Beněše.
Pracoval jsem s ním za hranicemi a znám ho.
Mám plnou důvěru, že vše půjde dobře, a da-li Bůh, bude
se na Vás ještě chvíli dívat, jak to uvidíte!“

Prof. T. G. Masaryk.

Předseda vlády Dr. Milan Šteindl odpověděl p. presidentu,
„ Pane presidente, chci Vám hlásit dík republiky a národa
za všechno, co jste pro národ a republiku vykonal. Největší
tělší zákon našeho státu zní: „Tomáš Garrigue Masaryk
zasloužil se o stát.“ Zasloužil se o stát, jak si jej všichni přiu-
stavujeme. Tomáš G. Masaryk zasloužil se o spravedlnost, o právo,
o křest, o slávu. Mám-li Vám dnes děkovat, jsem v rozpa-
cích, protože nemám slova, která by byla vhodným vyjádřením
těchto díků. Chci a chceme Vám všichni děkovat jinak a
myslím, že mluvím jménem všech nás v republice. Poděkuje-
me Vám tím, že udržíme, co jste stvořil. Vy jste národ
osvobodil, dal jste státu tvůrčí myšlenku. My jej udržíme.“

Čť slibujeme! A zavazujeme Vám, že vykonáme vše, aby váš dílo bylo zachováno na věky. Čť budíž naším díkem. A já prosím, abyste i po svém odstoupení zůstal prezidentem našeho národa!*

18. prosince konalo národní shromáždění v historickém Vladislavském sále volbu nového prezidenta republiky a zvolen podle píání odstoupivšího prezidenta J. G. Masaryka

Dr. Benš presi-
dentem.

II. prezidentem republiky

Dr. Eduard

Benš,

dosavadní ministr zahraničí.

Prv' prezident republiky nazván za své nekonečné zásluky o osvobození naší republiky „prezident Osvoboditel“ a poněkud mu titul prezidenta. Prezident Osvoboditel oáse hoval na zámek do Lána, který mu byl poněkud dožidna v lichém tomto zámku trávi staříčky, 85 roků starý náš prv' ní prezident zbytk svého záslužného života. Ktč je nám ještě dlouho, dlouho zachován!'

J. G. Masaryk
prezidentem
Osvoboditel

Volba nového presidenta oslavena byla školní slavností a vyvěšením praporů.

Ant. K. Kašpa
kardinálem.

16. prosince jmenován byl arcibiskup pražský Fr. Karel Kašpa kardinálem.

Divad. předst.

22. prosince sešli žáci zdejší školy dle divad. představení „Dukátová semena“.

Nová budova

Pan Jos. Procházka vystavil domek čp. 104.

Blumilova
střecha (p.
Stefanida a
a. Blaha.

Pan Fr. Stefanida pokryl střechu svého hostince eternitem, pan Blaha tent. čp. 9 pokryl střechu obytného stavení eternitem. V tomto roce vstoupil v platnost č. 20, obilní monopol, t. j. nařízení, že obilí na prodej nesmí se volně prodávat, ani semínkat, nýbrž prodávat obilní společnosti, která zřídila v určitých místech své nakupny. Pro náš kraj více na nakupna v Dobříši. I nakoupeným obilím obchodují pouze obilní společnost. Na obilí stanoveny první ceny, jak při nákupu, tak při prodeji. 1 q pšenice v prosin. ^{v nákupu} si stál 160 Kč, 1 q žita 125 Kč, ječmene 120 Kč, oves 114 Kč. Rovněž na mletí obilí koná dozor obilní společnost a majitelům pozemků vydala knížky, do nichž zapisuje nákup obilí, prodej, i semletí obilí.

Komite pro
zakoupení
mot. stříkačky

Uchváteno k náběvu potřebné motorové stříkačky, utvořeno bylo na popud hasičského sboru komite, který se sešel za účelem ověřiti finanční možnosti a zakoupení vhodného motor. stříkačky. Toto komite, jehož členy byli zvoleni p. ~~uzalo se za účelem~~ ^{prohodilo} pro dohodě s konetním vytvoření akcí mezi členy konetního spolčenstva, aby získali se na ně příslušající částky z konitky ve prospěch fondu na zakoupení motor. stříkačky. Akce byla sešla se se zdanem a již koncem pokladnice fondu Kč.

V tomto roce rozpoutala se válka mezi Itálií a Rakem. Válka mezi
 Dobře vyzbrojené italské vojsko násilně vpadlo na území Itálií a Rakem
 Rakem a postupně zmocňuje se jednotlivých území tímto
 bezbranného národa rakemského.

Dosud nedokončená část silnice Rosovice - Běňovice. Dokončení silnice
 úseků od státní silnice, až na hranici katastru rosovského Běňovice - Rosovice
 to byla v tomto roce stavěna.

Tohoto roku konán byl v Praze katolický sjezd. Katol. sjezd
 jehož jako pražský delegát účastnil se pražský kardinál v Praze.
 J. Wudner.

1936

Začínají psátí události tohoto roku, dívám se s obavou. Úvod
 do budoucna. Noviny jsou denně plny zpráv o brozičích
 nebezpečí válčení, zbrojení všech států nemá konce,
 naopak vzrůstá, a tu povinnosti naší jest řádně se
 připravit na možné nebezpečí. Lid náš je klidný, ví
 si, že své známé země, věří, že se komukoliv zho-
 níme a republika se nám bude na věky zachováno. Od-
 kaz presidenta Masaryka si zachováme čistý a nepou-
 smý.

Událostmi byl tento rok velice bohatý, vysvětlí je postup-
 ně, jak se udály.

Jarní měsíce byly dosti příznivé, ale časté a dlouhotrvající deště prodlužovaly, místy i znemožňovaly jarní práci na polích.

Ujzdání
měst. školy.

Zákonem o újzdáních měšťanských školách ustanováno o ustavení újzdání měst. školy v Dobrušce a naše obec se k této újzdání měst. škole připojila. Škola tato nabude platnosti až po schválení.

Automobilová
nehoda

30. dubna sjelo nákladní auto firmy Hecan, naložené železnými kusami, do příkopu u starosty p. Hrbce č. 33. Auto přivazilo telegrafní tyč, rozbilo zed u dvora p. starosty, samo se rozbilo, oběma osobám (majiteli a šoferovi), ani kusům se ničeho nestalo.

Okrašlovací
odbor

Při hospodářském spolku utvořen byl okrašlovací odbor, jehož předsedou se stal říd. uč. Jar. Hrbec. Prvým úkolem okrašlovacího odboru bylo upravit náves. Za tím účelem zavedeno

Úprava nám.

bylo ochotou místních rolníků a nezaměstnaných místu pomníků (byvalý rybníček) a upravováno. Celková název bylo t. p. 214 Kč materiálů. Současně upraveny, vysázeny a oploucný byly 2 malé parcely po obou stranách kasárnské kolny.

Sjezd katol.
mládeže

17. května konán byl v bbořišti okresný sjezd katolické mládeže. Program slavnosti odháněn byl na sokol. cvičišti.

Příjma obra
ny státu.

Od 15. června do 13. července napsána byla „Příjma dra. ny státu“ a napsáno úhrnem 3 miliard 549 tisíc mil. onů 869 tisíc Kč.

Svatky matky

Dobrušská škola oslavila svátek matek, 9. května okazalým

způsobem. V předvečer konána slavnost u pomníku padlých. Program slavnosti sestával z proměnádního koncertu, přednášky, básní, zpěvu dětí i zpěváckého kvartetu a scénami. Nad hlavami návštěvníků viselo velké světlo z barevných zářovek s nápisem „Mamince“. Po skončení programu odešli přítomní s hudbou k miseni. na rybníku, kde vypálen byl slavnostní ohňostroj. Na rybníce plulo množství „bludiček“, přikrček se snítkou, obalených barevným papírem. Druhý den byl opět proměnádní koncert, spojený s prodejem květin a odpotudně. loutkové divadlo.

21. června předváděn byl zdejší školou pro občanstvo film „Č. J. Masaryk, velitel č. branné moci“ a „Naši vojáci“
na „Tulovci“
Maškary po obou stranách státní silnice byly vyřezány a nakraženy ovocnými stromy.

Film „Č. J.
Masaryk“

Od 14. - 21. června konán byl v Dobříši „týden brannosti“, při němž předveden byl kromě cvičení vojska a zátva též noční letecký nálet.

Týden brannosti v Dobříši

21. srpna převrátko se do přikopky na státní silnici za zdejší obcí směrem k Dlouhé Lhotě, osobní auto, naložené světlými a cibulí. V autu bylo ještě 5 osob, kteří byly vymrštnuty na pole, pouze však 1 osoba, policejní inspektor z Prahy, byla zraněna. Byla mu rozdracena pravá paže a levá roztržena.

Automobilová nehoda.

Od 1. září nastoupila na zdejší škole jako def. literní učitelka Anna Šortelková, dosavadní učitelka v Přer. Hraděch.

Anna Šortelková, učitel.

Od jara neustále dříve způsobily, že v obli naionto tolik víčky, že udusila téměř všechno obli. Zláň žila byla již postřizena, takže většina žit byla víčkou

Víčka v obli

úplně umořena a sklizen bylo solva semen. Práce, zvláště sekání takového obilí, byla velice obtížná. Sklizení obilí bylo ze 70% promícháno vším možným plevelem, takže i do mlýna muselo být obilí několika se čistěno. Ještě stonutí narostly již ječele starých, rychle a kmeny bylo tak, že nebylo možno je stříhat.

Úroda ovoc. Ovoc bylo dorki, zvláště švestek bylo tak, že stromy musely být svazovány a podpírány.

9. září pušla první vichřice, která mnoho stromů, zvláště švestek, které byly vyřezány ovocem, porlámal.

Dvalvace 7. října odhlasován byl národ. shromážděním zákon o snížení daní o 16% (dvalvace)

Stoky. Po velice množství větry v obilí sláma byla uskladněna nevěsta se do stodol a stavěny jsou stoky. Na kaštan oborštěm bylo 42 stohů. Sláma se mohlo kmiti jako senem.

Mrazy v říjnu. V 1. polovině října pušly tak velké mrazy, že latové v tuto dobu nebyly porcovány od r. 1785. V oborště naměřen byl mraz 14°. Když mrazy povolily, nastalo opět teple počasí, takže ještě 13. prosince bylo oráno.

Bouření a stavba mostů. 5. října započalo s bouřením mostů u p. Dlouhého a u Kovárny. 29. října betonován byl most u Kovárny. Bylo práce konány v rámci stavby okus. silnic oborště. l. Prosovice.

28. říjen 28. říjen oslaven byl státní slavností. Řehoř dne navštívil Prahu rumunský kníže Karol II. se svým synem princem Michalem.

Stavění mostu u oborště 31. října otevřen byl slavnostním způsobem most u Kovárny. Slavnosti zúčastnili se vedle p. tajemníka okusu

Zlápa
myši.

Na podzim v tomto roce vyskytlo se tak velké množství myši, že nadělaly nesmírné škody. Zlatiště jetele byly samá chodbička a myši krmily se jaro mavení. Také nesmírné množství škrovi nadělalo mnoho škod, zlatiště na květinách.

Osvícení
obce, radio,
auta

Obec naše osvětlována byla v tomto roce 14 veřejnými světlými, majitelů radia bylo 16, majitelů aut 5.

Dávky

V obci zavedeny byly tyto dávky a poplatky: 1. masa, 2. ze psů, 3. nápojová, 4. ze hny v kouty, 5. z návěští, 6. z bytu, 7. z elektrické energie, 8. stavební, 9. z přechodu něho ubytování, 10. stavební. 11. z veřejného místa.

Španělská
válka

Z veřejných událostí připomíná svět občanská válka španělská, která začala 19. července a rozšířila se s hroznou prudkostí.

Nezaměstna
nost.

Oshledem k zvýšenímu zbrojení a tím i rozvinutí průmyslu, poklesl počet nezaměstnaných na 620.000.